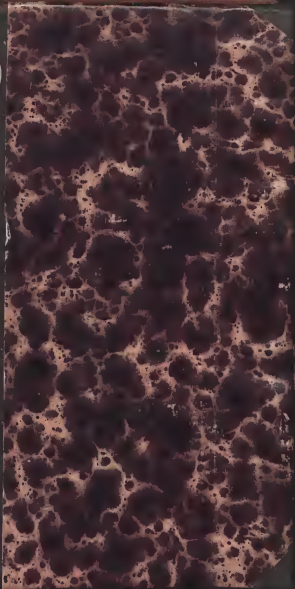
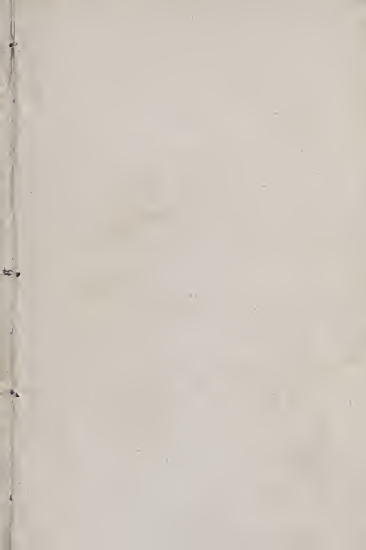
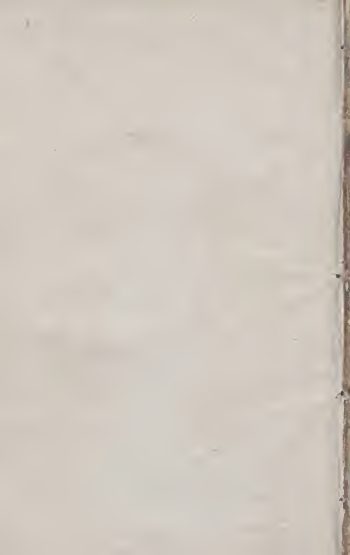

J. 230
Pon.

Sãnleiki Budhrædsluñ Uñ

I Einfalldri og stuttri en þe
atnæratuñleari

UÆSRYNNGU

Yfir þann

Litla Barna Lærdoom

edur

CATECHISMUM

Hins Sæla

Doct. MART. LUTHERI.

Jñ haldande allt þad, sem sat þarf að
vita og giora, er vill verða Sætaþoolpinn.

Samantærfadur

Eftir Konunglegri Allrænaðugustu Skipan

Til Almennilegrar Bræfunar.

~~~~~  
Sæst Jnabundinn 10. Fiskum.

~~~~~  
Þrycktur að Hoolum i Hialltadal,

Anno 1773.

Lars L. L. L. L.

**Petr sem Cleña sdrum þessi Christuleg
Fræði, Athuga:**

1. Ad Spurningar, fyrir framan hverlar þetta Teikn þ
r sett, eiga eðfi að lærast utaþ að af þeim sem eru tornæ
mur, þur þafa litla Tíð til slíkra Jókana; Heldur eiga
þær að lesast vel og yfirvegað af þeim; En þau Uagmeði,
sem þafa betra Mæmi og Tíð, eiga að læra þær, og eðfe
rt i þessum Fræðum undaþ að sella.

2. Það er adgætande, að þau Ord i Greinum Rit
ningariðar er biria með tveimur Upphafs. Stofum, eru
Attríðis Ord, sem bevijsa Andsvar næst fyrirfarandi
Spurningar.

Saa Pithi Lutheri

CATECHISMUS.

Petta eru Tíju Laga Bodoðo
GUDS.

FYRSTA BODOÐO.

Eg er DRÖTTIÐ Gud þið, þu skalt
ecki hafa Ánarslega Gude fyrir mier.

Hvad er það?

Það er:

Bier eignum þfir alla hluti fram, Gud að Ottast,
hann að elska, og að hann einn að trúa.

ANNAN BODOÐO.

Þu skalt ecki leggja Nafn Drottens
Guds þins við Hieðoma, því Drottinn
mun eigi hallda þan saklausan, sem bræf-
ar hans Nafn Hieðomlega.

Hvad er það?

Það er:

Bier eignum að Ottast og elska Gud. Engum
eignum bier Jls að bidia í hans Nafni, eigi sveria
við það, nie Jólkingi fremia, eigi lívga nie svikja,
hældur eignum vier Guds Nafn að aðkalla, í öllum
vorum Naudsynium, það að tilbida, losa það, og
því Þackit að giora.

ÞRIÐJA BODOÐO.

Mínstu að helga Hvíldar=Dagen
DROTTENS Guds þijns.

Hvæð er það ?

Það er :

Bíer eigum að Ottast og elska Gud. Að vier eigi
fyrirligtum Predikunna, nie hanns Ord, heldur
eigum vier það heilagt að hallda, giarnann heyrna
það og læra.

ÞRÖDDA BODORD.

Heidra skalt þu Födur þín og Móð-
ur, so þíer vel vegni, og þu verdir Launga-
lífur að Jördunne.

Hvæð er það ?

Það er :

Bíer eigum að Ottast og elska Gud. Að vier eigi
fyrirligtum vora Foreldra nie þá sem yfir oss eru
bodner, eigi þá til Reide reitum, heldur þá i Hei-
dri hofum, þíoonum þeim og hlíðnir síeum, elskum
þá og Bírðing veitum.

ÞYNDRA BODORD.

Þu skalt ecke Máñ deyða.

Hvæð er það ?

Það er :

Bíer eigum að Ottast og elska Gud. Að vier eigi
meidum Holld vors Naunga, edur gíorum honum
Mein i hockru, heldur eigum vier honum að Biarga
og viðhíalpa i øllum hanns Lífs=Þauðsyn-
jum

SEYDRA BODORD.

Þu Skalt ecke Hoordoom dríigla.

Hvæð er það ?

Það er :

Bíer

Bier eigum ad Ottast og elska Gud. Ad vier lif-
um Hreinfærduglega bœði i Ordum og Verkum,
og ad hvor einn elski og i Heidri hafi sína Egta-
Persoonu.

SEJUNDA BODDORÐ.

Pu skalt ecki síela.

Hvad er það?

Það er.

Bier eigum ad Ottast og elska Gud. Ad vier eigi
greipum Gooð edur Þenunga vors Naunga, edur
med fólsum Kaup Eyri edur Undirhyggju undir
oss dregum; heldi eigum vier honum ad hialpa, so
hanns Gooð og Upp. Eldi arbartist og vardveitist.

ATJUNDA BODDORÐ.

Pu skalt ecki bera falskan Vitnisburð
æmooti þínum Naunga.

Hvad er það?

Það er.

Bier eigum ad Ottast og elska Gud. Ad vier eigi
rænglega livgum nockru æ vorn Naunga, eigi
fólsum, baktolum, edur ofrægjum hann i nockru,
heldur eigum vier hann ad affaka, allt gott um hann
ad tala, og færa alla hluti til betra Bæar.

NIJUNDA BODDORÐ.

Pu skalt ecki Gyrnast Hws Naunga
þíns.

Hvad er það?

Það er:

Bier eigum ad Ottast og Elska Gud. Ad vier ei-
gi med Glæd stundum eptir Arfi edur Fast Eign
vors Naunga, edur undir oss dregum med Væ-

varpi Þaga og Ríettinda, heildur eigum vier þar til
híralpa og styrkia, að hann hafi sitt allt Öskaddad.

ÞJUNDA BODORD.

Du skalt ecki Sörnast Kvinnu Náun-
ga þíns, eigi Þíoon, nte Þíoonustu. Kv-
ínnu, eigi Uxa nte Ásna, og eckert þad hans
er.

Hvad er þad ?

Þad er :

Bier eigum að Ottast og eisska Gud. Að vier eigi
burt-tælum edur lofum frá vorum Náunga.
hanns Eiginn Kvinnu, Þíoonustu Foolk eda Kví-
kie, heildur eigum vier að arminna og ræðleggja,
að hvor og einn sie samt og æstundi, að þíoonu þad
hönun sköldugt er.

Hvad segir Gud af öllum þessum Bodordum ?

Hann segir so i Exodi Bóokar 20. Cap.

Eg er DRottin Gud þín, stektur Vandlátari, vitandi
Náanglætis Kefraha æ Sonunum, i Þridju og Fjórdnu
Gutvösl, þeirra sem mig hata : En gisrandi Rýslunsemi
i Þusund Lídu, þeim sem mig elsta, og minn Bodord varð-
veita.

Hvad er þad ?

Þad er :

Gud hóstar þeim öllum Þínnu, sem afvíska þess-
um hans Bodordum ; Þvi eigum vier að Ottast
og hræðast hans Ræði, og eckert að giora mooti
hanns Bodordum ; En þeim öllum, sem þessi hans
Bodord hallda, lofar hann sinn Náad, Mýskun,
og öllum goodum Hlutum ; Þar fyrir egum vier
Gud að eisska, trúa hönun og treysta, og eptir
hanns Bodordum giarnann að giora.

Ervar-Sætninginn.

ÞRISTU GREIN AF SKÖPUNINGUM.

Eg trúi að einn Gud Födur Allmættug-
afr, Skapara Himins og Jarðar.

Hvad er það?

Það er:

Eg trúi að Gud hafi skapað mig, ásamt öllum
öðrum Skiepnum, og að hann hafi glesid mér
Dnd og Lífkama, Augu, Eyru og alla Limi, þar-
med Skin og Skilningar. Vit, og að hann öllu
þessu enn nu við Dragt heildur. Hier til veitir hann
mér og fyrersier noöglega, og Daglega giesur hann
mér Klæði og Skiæði, Mat og Dryck, Hros og
Heimili, Födur og Móður, Akur og Kvik. Fic,
og allt það sem Gott er, med öllu því eg med þarf til
þessa Lífs Upphellsdis. Hann verndar mig og varda-
veitir fræð öllum Skada og Hæfka, og öllum íðum
Hlutum. Allt þetta Gott veitir hann mér, af sinni
Einstiærri, Födurlegri, Gudlegri Góðgyrnd og
Móðun, ein allrar minnar Forþienustu og Verd-
fulldunar. Fyrir hvad allt eg að honum Lof og
Þakker ad giera, honum ad þioona og hljodinu ad
vera; Þetta eru viffuleg Sannindi.

MINNUN GREIN AF ENDUREMNINGUM.

Eg trúi að Jesum Christum Son
hans Eingletln Drottln vorn, hver ed

Gietlín var af Heilögum Anda, Fæddur af Mariu Meyu, Bljndur undir Pontlo Pilato, Kröisfestur, Deyddur og Grafinn, Nidurstie hañ til Helvigtis, og á Pridia Degi reis hañ upp frá Dandum, Uppstie hañ til Himna, Situr nu til Guds Fodur Almáttugs Hægri Handar, og Þaða mun hañ koma að dæma Lifendur og Dauda.

Hoð er það?

Það er:

Eg trúi, að J. Esus Christus sie sannur Gud af Fodurnum gietlín fyrir allar Aldir: Líka sáñur Maður, fæddur af Mariu Meyu, að hann sie minn Drottinn, sem mig glataðann og fyrirðann. Þann Mann hefur afrekad, endurleyft og frekad, frá öllum Syndum, Daudanum og Diefulsins Balldi, eigi með Gulli né Silfri, heldur með sínu heilaga dijmæta Bloodi, og með sinu saklausu Þínu og Dauda; So að eg sie hanns eiginnleg Eign, lífi undir hañs Balldi, i hanns Ríki, honum þóðnei eilífu Ríttlæti, Meintleysi og Searlus Híalpi, líka sem hann er sjarfur af Daudanum upprísin, lífi og ríki að Eilífu: Þetta eru vissuleg Sannindi.

ÞRÍÐJA GRÆNN

AF HEILAGUM ANDA.

Eg trúi á Heilagan Anda, og að sie
eitt

Ein Heilog, Almennileg, Christileg Kyr-
kja, Sammenti Heilagra, Fyrigiefning
Syndana, Holldsing Upprisa, og eptir
þetta Lijf, Eilijft Lijf. Amen.

Hvad er það? Það er.

Eg trúi, að eg gieti ekki af siakls minns eigin-
kræpti edur Skilningi trúað að JEsu Christ-
um minn Drottinn, edur til hans komist: held-
ur þesur Heilagur Andi mig, fyrir Gudspjallaða
Kieining, kallad og upplijst með sínu Almáttugum,
helgad mig og viðhalldið í riectri Trú; Lijka sem
hann alla aðra Christna Menntu að Jorðu kallar,
samann safnar, upplijfir og helgar, og i einni riectri
Trú til JEsu Christum varðveitir. Þhvörri
Christilegri Kyrkiu hann næðarsamlega fyrir gief-
ur mier og öllum Trúvendum daglega allar Synd-
ir: Og að Efsta Degi mun hann uppvefja mig og
alla Menntu af Dáða, og giefja mier, með öllum
Riect-Trúvendum, í Christo JEsu Eilijft Lijf og
Sæluhálp. Þetta eru Þessuleg Sannindi.

Drottinnleg Bæn.

Fadir vor, þú sem ert að Himnum!

Hvad er það? Það er.

Gud vill hie med tilleida oss og locka, að vier
trúa skulum að hann sie vor riectilegur Fadir, og vier
hans sannarleg Börn; Svo vier þess heldur með
fullu Trúnaðar Trausti meigum hann bíða, so

sem good Børn bidia sinn elskulegann Fodur.

FYRSTA BÆN.

Helgist Pitt Nafn.

Hvad er það? Það er:

Guds Nafn er sanarlega í sjaalsu sier Heilagt, þó vier bidium ekki; enn vier bidium í þessari Bæn, að það einnig helgist hier með oss.

Hvernig stíður það?

Nær Guds Ord kiennist riettilega og breinklega, og vier eytir því lifum heilaglega, so sem Guds Børnum hafir. Þar til hjálpi oss vor elskulegi Fadir æ Himnum! Enn hör sem odruvissi kiennir edur lifir enn Guds Ord biður, sá vanhjelgar Guds Nafn æ meðal vor. Þar frá varðveiti oss vor elskulegi himnesti Fadir!

ANDRUA BÆN.

Tilkomi Pitt Ríkti.

Hvad er það? Það er:

Guds Ríkti kiennur að sennu æn vortar Bænar af sjaalsu sier til; enn vier bidium í þessari Bæn, að það einninn komi til vor.

Hvernig stíður það?

Nær Gud giefur oss sinn Heilaga Anda, sá oss veitir þá Næð, að vier tröum hanns heilaga Ordi, lifum heilaglega hier stundlega, enn annars Heims eilíflega.

DRÖDRA BÆN.

Verdi þín Vilti, so æ Jorðu sem æ Himn.

Hinnnt.

Hvad er það ?

Það er :

Guds goodur og náðugur Vilie verður æt Hinn-
num, þó vier bidium ecki ; Enn vier bidium i þess-
ari Bæn, að hanns Vilie verði h'er að meðal vor.

Hvernig stídur það ?

Nær Gud Dnjstir og hindrar öll ill Ráð og von-
dann Bilia, þeirra sem þvi vallda, að Guds Náfi
vánhelgast og hanns Ríski nærir eigi til vor að koma ;
sem eru Djosfulli, Heimurli og vor holldlegur
Vilie ; Heildur styrkir hann öfs og stöduga gjörir i
sinum Orðum og i Trúni, allt til vorra Vefloka.
Þetta er hanns mißunsannur og goodur Vilie.

FJÖRÐA BÆN.

Gef öfs i Dag vort daglegt Braud.

Hvad er það ?

Það er :

Gud giefur að sönu daglegt Braud, jafnvel vond-
um Monnum, þó vier bidium ecke ; enn vier bidium
i þessari Bæn, að hann læte öfs vort daglegt Braud
viðurkenna og með þacklæte til vor meðtaka.

Hvad kallast daglegt Braud ?

Það kallast allt það sem náðsynlegt er til þessa
Lífs. Biargar ; sem er : Matur og Dryckur, Klæ-
di og Skiædi, Hús og Heimili, Fodur og Eing-
iar, Kvif. Fienadur, Gook og Peningar, good Eg-
ta. Persoona, hljidiñ Børn, dyggt Þjoomustu. Fo-
olk, trær og froomer Yfer-Menn, good Almrog-
ans Etioorn, hagstæð Þedurætta, Fridur, Heil-
brygde, Sidjeme, Heidur, gooder Viner, trw-
fast.

fastir Naagrannar , og allt annad þessu líkt.

ÞJÓTTA BÆN.

Syrirgief oss vorar Skulldir , so sem vier
og syrirgiefum vorum Skuldu-Nautum.

Hvad er það ?

Það er :

Vier bídium í þessari Bæn , að Fader vor himn-
eskur vilje ei aðslíta vorar Syndir , so hann syrir
þeirra Skuld , vilje eigi veita oss vora Bæn (því
vier erum allra þeirra Gluta Ómaklegir , sem vier
hann um bídium , og hófum eigi það verð Skulldad)
hellður að hann vilje oss það allt gíefa fyrir sjna eiga-
inlega Náð : því daglega syndgum vier , og forþie-
num ei aðnád enn Stráff ; so viljum vier og einig þar
í móot syrirgíefa af Hiarta , þeim sem oss að móoti
bríota , og gíora þeim gott , sem víð oss misgíora.

SIÖTTA BÆN.

Eigi ínleid þu oss í Fressint.

Hvad er það ?

Það er :

Gud freistar að sennu einkis Máns , enn vier bíd-
ium í þessari Bæn , að hann vilje vernda oss og varð-
veita frá Andskotans , Heimsins og Hóldsins Vi-
elum , so vier hropum ecki fyrir þeirra Tilteiging í
Bán-Þró , Droegting , edur aðrar stóor-Syndir
og Lóstu , og þó vier freistunst af öllu þessu , þó láti
hann oss um fjódir yfirvinna og Sigrinum hallda.

SIÖNDU BÆN.

Hellður frelsa oss frá Illu.

Hvad er það ?

Það er :

Hler

Hier biðium vier alls í einu í þessari Bæn, að Fad-
er vor himneskur frelse oss frá öllu illu til Lífs og
Sælar, Farsældar og Heidurs; Og að síðastu,
þá vor Dauda. Stund er komið, gífi hann oss good
ann Afgaang, og take oss mössunsamlega til sín
vor þessum Eyndar-Dal, inn í Himna-Ríke.

Amen.

Hvad er það?

Það er: að eg skal vera fullvið, að þessar vorar
Bæner siena vorum himneska Födur þacknæmlega,
og af honum heyrðar: Því hann hefur siðfur
skipað, að vier skyldum með söddum Hætti biðja,
og hefur lofað, að hann villde oss bænheyrja.

AMEN! AMEN! Það er: Já, sannarlega,
Það skal so vera.

Sacramentum H. Skyrnar. FÖRSTA SPURNING.

Hvad er Skyrn?

Skyrnenn er ecke einsamallt Vatn, heldur er
hún það Vatn, sem samant er reiddt og bunded með
Guds Bodoorde, og með Guds Orde samteingdt.

Hvert er það Guds Ord?

Það vor Herra JEsus Christus sagde hía
Matthæum í 28. Capítula: Fared wt um alls
an Heimen, kiened öllum Ploodum, og
skýred þær í Nasne Födur, og Sonar, og
Anda heilags.

ANDUR SPURNING.

Þvad flodar ofi og veitir Skjrnin?

Hun veðegar ofi og veitir Þyrigiefning Söndanna, frelsar ofi frá Daudanum og Diefnunum, og giefur þeim öllum Elifsa Sæluh. aap, sem tréða því, sem Orðinn Guds og Þyrirheitunn lofa.

Hver eru þau Guds Ord og Þyrirheit?

Þau voru Herra Jesu Christi seigir hia Marcum, i 16. Capitula: Hver hann trwir og verður skjrdur, sá skal holpið verða, en hver hann eðle trwir, sá skal verða fordæmdur.

ÞRIÐJA SPURNING.

Hvernig má Batnið orka so veglegra hluta?

Batnið má allbrei slijks orka, heldur veitir það Guds Ord (hvert að er i og með Batninu) og Trwinn, hver eð slijkun Guds Ordum i Batninu trwir; Því þyrir utan Guds Ord, er Batned einsamt allt Batn, enn einginn Skjrn; Enn þegar Guds Ord samlagast Batninu, þá er það Skjrn. Það er Náðarfullt Ljffins Batn, og Endurgiétning; ar Laug i heilogum Anda, so sem Það Postuli seigir til Tit. i 3. Cap. Estir þíni Þroftunsemi þesar Guds ofi hoolpna giort, þyrir það Endurgiétningar Batns; Saa, og Endurrijun Heilaas Anda, hverinn hann þesar nooglega mibelli ser ofi, þyrir Jesum Christum vöru Lausnara, so viet Rietylattir þyrir hans Náð, þrdum Erfingiar eiliffs Ljffs estir Bonni. Þessi Ord eru sonn og Trwannleg.

ÞJÓÐRDA SPURNING.

Þvad merkir þvilist Batns Skjrn?

Hun merkir það, að sá hinn gamle Adam i

oss, æt daglega að drekkað og dendað, fyrir Yðran
og Yfirboot, með öllum Sindum og vöndum
Sýndum; Og síðan daglega framfara þá upp
ástrur til þessa einn niðr Madur, þá æt lifa skal í Rítt-
læti og Heilagaleika fyrir Guði æðinnlega.

Hvar stendur það skrifad?

Sancti Paull segir til Róm. í 6 Cap. Þær eru
jardadir með Christo, fyrir Skýrnina í Daudan, að lifa
þó sem Christur er uppvakinn frá Daudum, fyrir Dýrd
Fæðursins, þó eigi um þær að ganga í Endurnýjngunni Líf-
dagaða.

Sacramentum H. Altaris. ÞRÍSTA SPURDING.

Hvað er Sacramentum Altaris?

Sacramentum Altarisins er sannarlegt Hóld og
Blood Drottins vðrs Jesu Christi, undir
Braudi og Binni, af honum sálsum Jesu Christo
innsett oss Christnum Mönnum að eta og drekka.

Hvar stendur það skrifad?

Þó skifa þeir H. Gudspialla: Menn, Matthæus,
Marcus, Lucas og Sancti Paull: Þor H. Er-
ra Jesus Christus, að þeirre Matt, sent
hann forradinn var, tók hann Braudið,
glórdi Þakir, og braut það, og gaf sínum
Lærifveimum, og sagði: Takid og etid,
þetta er minn Líkamur, sem fyrir yður verð-
ur gefinn, glórid það í minna Múning.

Semuleidis, eftir Kvöldmáaltíðina,
tók

took hann Kaleikinn, gjörði Þackir, gaf þeim
hann og sagði: Drectid allir hier af: Þetta
er Kaleikur hins Nija Testamentis t
mijnu Bloodi, sem fyrir yður wthellist
til Fyrirgiefningar Syndanna; So oft sem
þiér gjörð þetta, drectid það i mijna Min
ing.

NUMMUR SPURNING.

Hvad flodar ofs med soddan Hætti ad eta og
drecta her af?

Þad wtvijsa mier þessi Ordinn sem hier standa:
Fyrir Yður giefst og wthellist til Fyrir-
giefningar Syndanna. Þvi ad sonu veitist ofs
og giefst fyrir þessi Ordinn i Sacramentinu Synd-
anna Fyrirgiefning, eilíft Líf og Sæluhiðalp;
Þviad hvar Syndanna Fyrirgiefning er, þar er
einuig Lífid og Sæluhiðalpinn.

ÞRIÐJA SPURNING.

Hverninn kann lífamleg Berging ad verka so mikla Glæti?
Berging Brauds og Viins verkar það i eingætti
Mætti, heldur þau Ordin sem hier standa: Fyr-
er yður giefst og wthellist til Fyrirgiefna-
ingar Syndanna. Hver Ord ad eru hia lífam-
legri Bergingu, so sem Hefud Stícki i þessu Sac-
ramenti: Hvor sem þessum Ordum tröwir, sca sðl-
ast allt það þau innehallda og uppa hlíooda, sem er
Syndanna Fyrirgiefning.

Siðorda

ÞJÓÐRDA SPURNING.

Hver neytir þessa Sacramentis maflega?

Ad fasta og sig lífjamlega þar til að brá, er að sönu good ytri Síðsemi; En sá er sáttarlega maflegur og velstíckadur, sem Tróna hefur að þessum Ordum: Fyrir yður gíefst og uthellist til Fyrirgíefningar Syndanna. Enn hver sem ekki tróir þessum Ordum og esar þau, sá er D. maflegur, því að þetta Ordid, fyrir yður, Krefur fullkomlegrar Tróar í Híartanu.

STUTT ABRIÞ

Þess Christilega Lærdóms, Ungum og Fæfroodum til srefari Skilnings.

I.

PAr er alleina einn sáttur Gud til, í þremur Personum Fader, Sonur, og Heilagur Ande.

2. Þesse Prii-Eine Gud hefur skapad allañ Heimeñ, so sem hañ og eiñig heildur honum en nu við Makt, og stjórter honum.

3. Einglarnir voru aller af Gude skapader, gooder og heilager, en noðrer fiellu fyrir sína Ohljone frá Gude þeir ed kallast Dæflar.

4. Mædurin var og eiñig skapadur af Gude aan Syndar, eftir Guds Mínd, til að þjóona honum.

5. Þesse Guds Mínd var iñifaliñ i nækvæmlegre Samlíkingu við Gud, edur i sönum Vísðóome, Ríettlæte og Heilagleika.

6. I þessu Sakleysisins Stande var Mædurin farsæll, af því hañ lifde i Sameiningu með Gude, sem er sá hærst Goode.

7. En vorir forsiu Foreldrar Adam og Eva lietu Disfuliá svífla- sig til að samast iðvortesi Hiartanu frá Gæðe; og útvertis til að eta af þeim forboðna Tries Averti.

8. Þess vegna tókudu þau Guds Mínd, í Stadiá fyr- er hœria að kom Disfulsins Mínd, edur Píling við þessa Guds Dósa. Skilningurinn varð forupfæddur, Vilíen fræðsáttinn, og dandur til hífis goða, en hneigdur og ferd ugar til alls illis.

9. Þar með tókudu þau og einnig þeirra Sælufulla Salmíslagstap með Gæðe, síllu under Guds Reide, og itedu seltímanlegs, andlegs og eyllífs Danda.

10. Nu með því að Adam og Eva voru sá Stofa, af hverjum allar Máneskiur hafa sín Uppruna, þá hafa þessir forsiu Foreldrar gíet íð Børn eftir síne Mínd, og ásamt með þeirre máhlegu Nátturu iðrætt Söndena og Dand- an í alla sína Esterkomendur.

11. Þess vegna vantar alla Mæn, af Nátturuíne til, Guds Mínd, þá meðstapada Vísðoóm og Heilagleika. En í þennat stad sæðasi þeir með Uppruna-Syndeíne, and- lega blinder, Dheilager og mótvílliger.

12. Allt af þessari meðfæddu Uppruna-Sönd flíoota all ar gístránlegar Synder í Hngreínigum, Sýndum, Díd- um og Vertum.

13. Solum þessa eru allar Máneskiur í þessu vesæla Syndareínat Stande, af Nátturuíne til, under Guds Reide, seltar tímanlegs, andlegs og eyllífs Straffs.

14. Frá soddan eyllífre Eynd gat eingenn stöpuð Skíppa fræðad ofis.

15. En Gnd, sem í frá eyllífu sá þessa Mántinsins allra stærstu Mænd og Hørmung, hefur af D-sorþientum Mærleika hræst til íðelegar Mæðamíunar, og alíttad, að senda allum Mönnum sín Eingietna Son, sá ed väre þeirra Endurlausnare.

16. Þesse Endurlausnareí, sem heiter JEsus Chríst- ur, var Verðíðeíne lófður strax epter Syndafallad, og
hans

hans bitri og bloodugi Dauda var í því gamla Testamentinu teiknadur og fyrirminnadarur með Jöfnfæringum margra Pusund. Dísra.

17. Lokfins í Tíjman's Uppfyllingu var þessi Guds eglifur Son: fyrir heilags Anda Þífr Töggingu gietilið æn Syndar, og fæddi í Heimeð af síne Moðdur, þíne heilagu Jomfrú Maria.

18. Þessi vor þlessaðe Endurlausnare þesur því tvær Mátturur í eíni Persoonu, Gudsdoomlega og Mándoomlega, so hann er báde Gud og Mádur.

19. Efter sínu Embætte er hann fæ einaste Medalsgangare millum Guds og Mána, vor æðste Ríenemadur Spæmadur og Konungur í tvöföldu Stande, Ríðurlag-ingareðar og Upphafningaríðar.

20. Med sínum heilaga Lífnaðe og súlfomni þljidni þesur hann í vora stad Logmáslid uppfyllt; Med síni betru Þínu þesur hann wísladad Stráffed fyrir oss, og fundad til Logmáslíns Bálvunar, báde æn Sæl og Þílkoma, eínig tíjmonlegð og eglífð Dauda, vegna vorra Syna, fém honum voru í Guds Doome tilreiknadar.

21. Med þessare síke þljidne og Þínu þesur hann síðt til Fridar Guds Ríettlæte, forlíkjad oss við Gud, afrelad oss Frelse frá Synðeðe og slú illu, samt Ríett til Sameiningar við Gud, og alla Særlíhíalp fém þar af fíemur, og þanig alldeilis súlfomnad þad floora Endurlausnareðar Verf.

22. Í Grosfne var JEsus eíge leingur estir síu Dauda en til þess æn þríðia Deige, þæ Fadírín uppkalte hann, og hann síalsur med floorum Sígurvíðingar Kroyte vser sínum og vorum Þvínun uppreis frá Daudum, auglífsande, ad hann þesde betalad fyrir oss Synðareðar Gíalld, allt til síðarsta Þenings.

23. Efter Upprífuna er Chrístur uppsíjgeð til Himens, og þesur sett sig þíæ Guds þægre Þende, þvar hann bídur fyrir oss, og sender oss síu heilaga Anda, so ad hann

utvegada Sæluhælp kome ofð til gooda.

24. Heilagur Ande kallar alla Men alvarlega til þess, arar Sæluhælpur, og veitar fróðlegu fyrir Ræðar, Medölin, (það er) Orð og þar Evi Sacramenta; Sijnir og einig vissan Hætt og Mæta, hveruig Men kúna að edlast þá afrekudu Sæluhælp.

25. Þessi Hættur kallast Sæluhælpurinnar Mæti, og er iðfalið í sakri Umvendan til Guds.

26. Umvendonariðar Partar eru Evi, Hugur, Angrið og Erwi.

27. Angur og Tregi eru, að þessi a riðtilega af Lag, moalinu sína nætturlegu Spilling, og gíranlegar Synðir, sína særlega til þeirra, og hata þar alvarlega.

28. Af sodðan Tilfinningu sína eigið Svindar framkennur, fyrir Evangelium, Ervariðar Estirlængan til Guds Ræðar í Christo.

29. Þessi Evi frambiður sig sínum Lausnara, og umfæðmar med storre Estirlængan hans dírættu Forþienustu og Verðskuldun, sem sín einasta Sæluhælpur Grundvoll.

30. Somu Ervar riðta Edle og Eigiðlegleiki er, að hun strax auglifer sig verkande í Rærleikanum til Guds og Ræungans, sem og einig í daglegri Hiartans Hreinsan.

31. Hver sem þá eðe moðstendur heilags Anda Ræð, heildur lætur sig leida til þessa Sæluhælplega Mæta, hann uppvaknar af sínum andlega Danda, endurfæðist til þess Lifnadar, sem er nyr, edlast astur þá topudu Guds Mind; Rýtt Livos í Skilninginum, nyr Gyrd og Kraft í Vilianum, nyr umbreitt Síni og Hiartalag. Hann riðtflæstist, það er, illæðist Christi Riðtlate, frijast frá Sekt og Straffe Syndariðar, med því Herradæme Syndariðar er þá einig burttefid.

32. Hann sameinast med Erwi æ nij við Gud, og edlast Hlutsipte í ællum þeim ometanlegu Ræðar, Sæsum, sem Christur þesur utvegad.

33. Nu er hañ ordiñ sañarlegt og Sæluhiælsplegt Guds Barn, og hefur lifandi Von um Himnaríkis eilífsa Arfleisd.

34. Nu fæz hañ Gudsdoomlegt Líofs og Kræft, bæði til að yfirvinna það Illa (so hañ syndgar eðfi framur af ættetu Ræði móoti Samvitskni) og til að estirfilgia því Góða af öllu Hiarta, so hañ leitar nu iduglega Guds Ríkis og hañs Ríettlætis, og framgengur æ Jorðuñi með himnestu Siñi, og so sem fyrir Guds Augliti.

35. Nu hefur hañ sáða Huggun í öllum Mootgængi; sökum þess, að Guds Ríki, sem er Ríettlæti, Fridur og Fegnundur í Heilogum Anda, bjrt í hañs Hiarta, jafnvel þóort það oft og tíðum sit hulid undir Weifleika og Eturlan.

36. Eñ vilie hañ eðfe taya söddañ sínu Sæluhiælsplegu Ræddar Stande, þa hlítur hañ fyrir Tröna að bliífa í Christo, og láta sér skioorna af hañs Anda.

37. Hañ hlítur með iðelegre Væn og Hiartans Alvoræfne kostgæfalega að bræta þau Mæðsl, með hverium hañs Trökañ að halldast við Rægt, og styrkíast, sem er Guds Heilaga Ord og Sacrament.

38. Hañ verður þa ríett að vaka, síríjda og bíðia móte Díeslinum, Petminum og Svandihe, hværrar Esterleifar loda eñ nu við hañ, eñ skulu uthreinsast æ meir og meir, með daglegre Endurníjan, og þar æ móote Guds Rínd meir og meir í hönnu nppreífast, so hañ láte auglíosflega síæ í sínu Líiferne, að hañ sem endursædt Guds Barn er næskíldur þessum sínum himnesta Fodur, elste allt það er hañ elskar, eñ hate allt það sem hañ hatar, og allt það sem Veröldiñ er full af; nefnelega: Líísa Augnæña, Svírd Hóoldfíns, og drambíamt Lííferne.

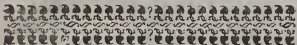
39. Hañ hlítur Daglega að afneita síælsuðm síer, og vera Krossiñ þoliñmóðlega eíter sínuum Frelsara æ þeim þramgva Verge

40. Hver sem blíífur skóðugur æ þessum Veige-alla

Sína Lífs-Líð, hontum er Dandiá um síðer Abate og full
Tómáð Frelje.

41. Þvi hañ mun æ æfsta Deige uppreiða, eðe til For-
bæmingar heildur til eilífs vegsamlegs Lífs, og einnar
suppleysanlegrar Sameiningar med Gude.

42. Eð hver sem eðe vill epter þessare Hicalpræðfins
Midarstípan medtaka og bræfa Guds Ræð, hañ er i sínu
synduga Raatturunnar Stænde, verður aðstílið frá Gudi,
og hlístur að vænta Hlutskiptis med Dóstin-
um og hañs Arum i eilífse Gyriedæminga.

UTSKRIFT CATECHISMI.

MIt líæra Barn, villtu eigi giarnañ verða Farsæl
híer: Heimi, og nióta síðan Eilífsrar Sælu
æ Himnum?

Þíffulega, Ef eg að eins gíæti orðid það.
Villtu þa ganga þañ Veg, sem leidir til þessa
Lafmarks?

Jæ, Ef eg gíæti fundid hann.

Erwir þu að þar sé ein Gud til?

Jæ, Þvi Heimurinn hefur eigi gíetad Skapad sig
síðalsfur, heildur hlístur til hañs að haða verid nock-
ur Orsok, sem er Eldri og Eðri enn allir Hlutir;
Og það er sú eilífa Bera, sem kallast Gud.

Erwir þu að Gud ræði fyrir eilífri Sæluhjálp?

Þíffulega, Þvi hann er þfí, öllum Hlutum.

Erwir þu að Gud nái þíer eilífsrar Sæluhjálp?

Ad

Ud Vijsu, því hann er einn goðdur Guð.

Men Guð vilja víssa þier Veg til Ellisrar
Sæluhlæðpar?

Ud Sönu, það kann eigi að bregðast.

Med hverju vísar Guð þier og mæi þessu Veg?

Med sínu Heilaga Orði.

Hofum þier þa þetta Guðs Orð vor ær meðal?

Jai, í Heilagri Ritningu, sem kallast Biblia.

† Hefur Heimarn þið haft Guðs Orð?

Jai, því aður einn Moyses var ær Dögum hóf-
du menn Guðs Orð fyrir Guðlegar Opinnber-
anir og Munilega Undirvísan þeirra gomlu For-
fedra, frá Kyni til Kyns; Enn í Letur var það ei-
gi fært, fyrir en Moyses byrjadi það að gjöra.

Hver hefur skrifað Biblióna?

Þeir Helögu Spæmenn, Guðspíallamenn og
Postular.

En voru þessir eigi Menn?

Viðst voru þeir Menn.

Hverinn eru þa þeirra Orð Guðs Orð?

Því Andi Guðs blies þeim í Bríðost, allt, hvað,
og med hverjum Ordum þeir skýlðu það skrifa.

2. Timoth. 3. 15. 16. 17. Med því þier er kunnug Hei-
lög Ritning allt í frá Barðdómi, þa sá þu þu að undir-
víssa þier til Sæluhlæðpar, fyrir Ervna ær Jesum Chríst-
um. Þrið og Ritning af Guði J. M. M. M. M., er notsam-
leg til Barðdóms, til Almúendunar, til Betunar, til Leid-
riðtingar í Ríttlætianu, so að Guðs Orður þið algíver,
og til alls goods Verks hæfilegur.

2. Pet. 1. 21. Þar hefur eigi en nu nokkur Spæðdóm-
ur, eptir Máðins Vilja, fráfluttur verid, heldur af
Heilögum Anda tilkynndir þafa þeir Heilögu Guðs Menn

talad. Sica Matth. 10, 19. 1. Cor. 2. 13.

† Hvar af þau Madur ad vita, ad þessi hin sama Ritning sem vier höfum, sie þad saña Guds Ord?

Ufimislegum Hlutum, so sem af Gyðinga, Tyrkia og annara elldstu Þjóða Samsinningu, því þeir vitna til þess sama Orðs; Einnig af Samhlióðan Skrifaranna, Uppfylling Spæddomanna, Stæðfesting marghættadra Krapta-Berka, og, ad súðurstu, af þeim öfluga Framgængi, sem þetta Ord hefur haft, fyrir utann Krögan og Máðlega Magt, og þad miðt i þeim bloodugustu Öfsooknum, i hverium so margar Þusundir Þisslar-Botta hafa iñ siglad þennann Sannleika med þeirra Bloodi.

† Hvar skal sá gíra sem en nu eigi trwir því, ad Ritningiñ sie Guds Ord?

Hann skal leitast við ad hliðnast Ordinu og glefa þess Berkan Róm i sínu Hiarta; þa mun hann verða þess flóott var, ad þad hefur eina öfirnátturlega og riett Guddoomlega Dæð; Krapt, Þiss og Anda i sier, til ad upplýsa, sannfæra, hugga, uppfæra og ævija Samvitkuna.

Joh. 7. 17. Ef sá er nokkur sem gíra vill hañs Willa hañ Rænni Hvert þessi Verðoomur er Af Gudi, eða hvert eg tala af siðlsnum micr. Sica Ps. 50. 23.

Eigum vier þa Vafalausti ad medtaka þ. Ritning fyrir Eina, Rietta, Þissa og Fullkomna Reglu og Rætti. Þræð vorrar Erwar og Framferðis?

Þissulega Luc. 16. 29. Þeir hafa Mósen og Spæmæina: heyr þeir þeim. Joh. 10. 31.

Meiga Meñ þa eeki grundvalla sína Erwa, og haga sínu Framferði eftir þeim Öpinbernum, sem gírað fyrir

tr utafn þau Medöl, sem Gud hefur tilfett, eða æ Draum-
un, eigið Skinsendur Poota, áharra Maða Mindugleika
og Esjrdamum, gömlum Meiningum, Mæltatium,
Samkomulagi, og Sidraua, edur nokru þviljtu.

Nei, einginn son Trw nie Hliðni verður æ sli-
fu grundvöllud, heldur Hia-Trw, Gudleysi og
uppsundinn Djerdfun af eiginu Poota, sem Gu-
di er þvert æ mooti.

Gal. 1. 8. Eñ þó að einnig vier edur Engill af Himni
predikadi yður Evangelium Ödruviss ERa BJer HÖf-
um Predikad Yður, þá sic bálvadrur.

Matth. 15. 9. Ad ÖRistu PJoona þeir mier, æ med-
að þeir tieha þær Kieñingar, sem ekki eru aðað eñ BÖd-
ord MAna.

Hefur Guds Ord eñ nu flepri sierdeilis Eigiñlegleika
fram yfir Maðana Ord?

Jaa, nærst þess Guddoomlega Öbrýgdannleglei-
ka, Krasti og Fullkomlegleika (sem ædur er sýnt)
hefur það eina sierdeilis Birtu i sier, til að upplýssa
oss, af Mætturunni blindar Manneskjur.

Ps. 119. 105. ÞJTE ÖRD ER LAmpli Foota minna,
og LJoos æ minnum Begum.

Er þó ekki Bibliañ mörk og vandskiliñ fyrir Einfalda
og Fæfrooda?

Þóllu þvi sem Monnum er nauðsynlegt að vita
siet til Sæluhialpar, er hun noog skyr, fyrir alla
þá, sem hafa hana um Hönd riettilega, hvert þeir
eru Leik Mennt, Ölarðir, edur Lærdir.

2. Tim. 3. 15. (16) 17.

Hvernig hefur Madur Guds Ord riettilega um Hönd?

Þegar Madr andvarpar fyrst til Guds um hans
H. Anda Upplýsing; þar nærst les Guds Ord mý

goodri Gaumgiæfni, og þeinkir eptir því alþarlega; með frósum Afsetningi að lifa eptir Ordinu, og hlíðnaðst því í síjnum Verkum og Framferdi: Þegar Madur leitar eptir að sedla Hwngur Salar jinnar, en eigi síjna höldlega Forvitni þar með; og að síðarstu, þá Madur rangfærir eigi Orðanna Meining eptir síjnum eiginum Girndum, heldur leitar þar í einfæglega eptir þeim Samleika, sem þienar til Guds hræðslu, og ransakar þar eptir sitt eigid Hiarta.

Joh. 5. 39. 40. Cap. 7. 17.

Gietur Madur af síni eintoomri Skynsemi stíllid og totloqt Ritninguna hier til Sæluhæalsplegrar Þeckingar?

Nei, því vor Skynsemi er af Svindlini fordjörfuld.

1. Cor. 2. 14. Natúrlegur Madur Skyniar Eekt af Guds Anda, því það er honum Heimsta, og hann fær það ei þekkt, því það hlíttur andlega að dæmasti. Eph. 1. 17.

Af hverjum æ Ritningun að lesast?

Af öllum Mönnum; og þar fyrir ei alleina af þeim sem kenna, heldur og so af Tilheyrendunum; Efti einasta hafa allir Lesfi og Riett til þess að lesa Ritninguna, heldur er það öllum bodid, sem ein Skýlka. Já, það er í hælfi hier ein Guds Velgjörningur, sem hvör einn Christinn Madur æ að fæta hier með Þacklæti og Fegnudi kostgiæflega í Rit, hier til tíjmannlegrar og eilíftrar Velferðar.

Post. 8. 17, 11. og 2. Tim. 3. 15. Joh. 5: 39. 40.

Hverninn sundurskiptist Heilög Ritning?

3 Gamla Testamentid, sem Spæmennirnir hafa fyrir Christi sunilegrar Hiervistar Daga æ Hebreisku ritad, og það Nya Testamentid, sem af Guds

Gudsþjállamönnum og Postulum er i Grísku Máli skrifað eftir Christi fjnilegrar Hiervistar Daga, og hvortveggja sjudañ utlagat a vörtra Landa Tungumál, öllum Mönnum til Góðunar og goóðra Mota.

† Upptel mier Bækur Samla Testamentisins ?

Mósn og Tala þeirra, sem Reñ eru rani i Predikun og Lestre að vitna til, eru i riettri Mót sem eftir fylgir: Fjñ Mosis Bækur, Josua Book, Doos maraía Book, Ruths Book, tvær Samuels Bækur, tvær Kongaía Bækur, og tvær Chronicu Bækur, ein Estra, ein Nehemia, ein Esters, og ein Jobs Book, Hundrad og Fjñtju Psalmar, flestir ortir af David Konungi; þriar Bækur Salomonis, kallaðar Orðskvidir, Predikari, Lof-Rvæði; Spásmenn þeir Stærri Fjórir, Mefnulega: Esaias, Jeremias, Ezechiel og Daniel; Spásmenn þeir Smærri Fjórf, sem eru: Hoseas, Joel, Amos, Obadias, Jonas, Micheas, Nahum, Habacuk, Zophonias, Haggeus, Zacharias, Malachias.

† Mier fjñst sem hier vanti nockrar af þeim, sem eg fjñ þó i míni Biblíu, so sem eru Tobia og Judiths Book, Epeíðar Book, Sirachs Book, Baruchs Book, þær þratt Hístoríur af Susánu og Dreká i Babylon, Maccabeorum Bækur og Manassís Bæn.

Þessar síðurstu eru eigi sem hinar aðrar Canoníska, edur Reglulígu, Bækur af Guds Anda innblásmar; Heldur nefnast þær, til Aðgreiningar frá hinum, Apocryphískar, edur huldar Bækur, þó þær eru eigi sama Gylldis og Míndugleíka, jafnvel þótt þær hafi inni að halda nockrar goóðar

ar Lærdooms-Greinnir.

† Hverjar eru Bækur þess Nýja Testaments?

Þeir Fjórir Gudspjallamenn, Matthæus, Marcus, Lucas og Jóhannes, Postulanna Gíorninga Boók, og þeirra Þistlar, edur Sendi-Brief, Nefnilega: St. Páls, Einn til Rómverja, Tveir til þeirra i Corinþo Borg, Einn til Galatas, Einn til Ephesios, einn til Philippenses, Einn til Colossenses, Tveir til þeirra i Tessalonica, Tveir til Timotheum, Einn til Titum, Einn til Philemonem, Einn til Ebræos: So og líka Sio almenilegir Þistlar hinna Postulanna, Nefnilega; Einn St. Jacobs, Tveir St. Peturs, Þriðr St. Jóhannis, Einn St. Judæ, og Loksins er hin síðarsta Boók Biblíunnar, Opínberanir Jóhannis. Allar þessar eru fyrir utan nokkurskonar Medöl innbláa snar af H. Anda.

Hver er Riarni og Júlialld allra Biblíunnar Boófa?

Það er sá vigtugi Samleiki; Ad JEsus er Christur, Begurinn, Lífsid og Samleifurinn, til Sæluhjálpar öllum Trúðum Sælum.

Joh. 20. 31. En þessi (Teikna) eru því skrifuð, að þið trúid, það JEsus SJe Christur Sonur Guds, og að þið skulud hafa Lífsid, sem trúid, i hans Nafni.

Hver Mismunur er æ Lærdoominum, i því Samla og Nýja Testamenti?

I Samla Testamentinu vitnudu Spæmenirnir með Spædoomum og Fyrirmyndunum uná Christum sem koma skóldi; Enn i því Nýja Testamentinu vitna Gudspjallamennirnir og Postularnir

er með lífosum og skilmerkilegum Ordum um hana,
þá þegar í Heimenn komenn.

Þá þar Biblían er stórt Bók, hvernig gista þá þeir
Ungu og einsöldu fundu þessa Ritningarefna Ríarna?

Þeir kúna í fyrstu að hialpa sér við Sælugá
Doct. Lutheri Catechismum.

Hvad er Catechismus?

Hann er ein líttel Biblíu, eða stutt Agrip af Guds
Orði, um það, hvað vier eigum að trúa og gjöra,
í Spurningum og Andsvörum framsett.

† Hvað hefur Lutherus sett, fyrir framán hvern Pa-
rt Catechismi til Uppbyggilegrar Almúningar?

Þesse Orð: Hvernig sérhver Hófs-Fader að eins-
falldlega að uppfæra sitt Heima-Fólk.

Er það þá Skulda allra Hófs-Fædra?

Já Bissulega: Í Símtu Bókum Mósis Cap. 6.
67. seiger Gud.

Þesse Orð, sem ég hlíð þér í Dag, skaltu leggja uppá
hiartad. Og þú skalt brýna þau allt jafnt fyrir Börnum
þínum, og ræða um þau, nær ed þú situr í þínni Hósi, og
nær ed þú geingur um faren Weg, nær ed þú leggur þig nið-
ur, edur stendur upp.

Eru marger Hófs-Partar Catechismi?

Símt; af hvernum sá fyrste hljóðar um Guds
Tínu Laga Bodord: Áðar um Trúvarnir Hófs
Greiner: Þridie um Drottinslega Bæn: Fjóorde
um Sacramentum Skjrnarefna: Fimteum Sac-
ramentum Altarisins: Þar eftir fylgir Hófs-Tab-
la, sem iniheldur hvers Máns Skuldu eftir hans
Standi, og síðst hún hier iníferd í fjoorda og siotta
Bodordi.

Verð

Verdur þetta eðe i færre Ordum iñ bundid ?

Ud vísu, þviallt þad sem Fræðen iñ hallda, hlið-
ir añaðhvert til Logmælsenu edur Evangelio.

Hvad er Logmæled ?

Logmælid er sá Lærdoomur, i hverium Gud sinn-
ir oss sitt Rættlæte, kienir oss, hvílíkkum oss byriar
ad vera, hvad vier eigum ad giora, og ognar oss, ef
vier lætum þad ogíort, edur giorum þar þvert at
mooti.

Hvad er Evangelium ?

Evangelium er sá Lærdoomur, i hverium Gud
sinnir oss sína Ræd og Mýskunsemi i Christo, og
tilbíd oss hana; kienir oss hvad vier eigum ad trúa,
og heitir þeim Ræd er hliðnast honum i Trúnni.
Hvad merkir eiginlega þetta framande Ord Evangelium ?

(Þad merkir) gledilegañ Bódskap.

! Hvar er höndlad i Fræðunum um Evangelium ?

3 Fjórum þeim síðari Hofud-Þortunum.

Hvar er höndlad i Fræðunum um Logmæled ?

3 Fyrsta Partenum.

Fyrsti Parturinn.

(Hvernig ein Hvos-Fader og Hvos-Moodir at
undirvísa einfaldlega sínu Heimilis-Foolke)

Um Logmælid.

Hvad margfallt Logmæl mtaga Gud i gamla Testa-
mentenu ?

Þrennslags, sem var fyrst Ceremoniu edur Ryr-
fiu Logmæl, annad þad Beralldlega Dooma og
Valldstjórnar Logmæl, þridia Síða Logmælid,
edur

edur þad almennelega Logmaal, um Ríerleikann og Framferde Lifnadarins.

† Helldst Ceremoniu idur Kyrkju-Síða Logmaalid enn nu vid?

Nei; Þess Ceremoniur og Fornfæringar voru eigi nema Evangelískar Forræmpaner uppá Christum, sem hefur afmáid þær með sinne Dingadömmu. Col. 2. 16. 17. Ebr. 10. 1.

† Helldst Valdstiovornar Logmaal Gydinga en nu vid?

Nei; Þad var eins og Ceremoniu Logmaaled, giesfid Gydingum alleina um vissan Tíma; En nu er fíerhverium Christnum Mani vísad til þeirra Laga, sem brofast i Landinu, og hans eigid Yfervaldid utgiesfur. Rom. 13. 1.

Blisfur þa Síða-Logmaalid, edur þad almennelega Ríerleikans Logmaal, ei helldur leingur vid Magt?

Vissulega; Þvi þad Logmaal er byggt á Rætturu Guds sem ríettlaet er og heilög; Og þar fyrir er i því innfalinn Guds orastannlegur og stadfastur Vilie um alla Menntu á öllum Tímunum, sem er Eiskann til Guds, staarfs síns og Matungans.

Þvernaig hefur Gud opiðberad þetta sitt Logmaal og orastannlegan Vilia?

Han hefur i Skopuninni iúskrifad þad i allra Manna Hiortu, og því kallast þad Rætturu Logmaal. Rom. 2. 15.

Þess Gud þa ei með vöru Motti opiðberad sitt Logmaal

Þvi, hann hefur og so utgiesfid þad sinilega, og skrifad utann á tvær Stein-Töbsur.

Þvar gaf Gud mót Logmaaled?

A Fjallinu Sinai með Reidarþrumum og Elde-
ingum, til Merkis um hans brennande Bandlæti
við þá sem það yfirtroda.

Kuðum vier verða Sáluboolynir fyrir þetta Lögmaal?
Neð; Því síðann Syndafallid gietur það eingiñ
fultkomlega hallid.

Rom. 8. 3. Hvað Lögmaaliu var Omögulegt, (með því
það veikist fyrir Holldid) það giordi Gud og sende sín Son
Sigur þá Lögmaaled of eckert Gagn?

Ad viðsi giordi það of stoormikid Gagn.

2. Tim. 1. 8. Vier vitum það Lögmaalið er gott, ef nokk
ur tíðkar það riettilega, (það er, so sem því hæfir ad
brækast).

Hver er svo rietta Lögmaalsins Ritsemd?

1.) Sannfærir það þá Þdrunarlausu um Synd-
ir þeirra, og Guds Reide i gíegn Syndinne.

Rom. 3. 20. Fyrir Lögmaalið kemur Viðurkenning
Syndariñar.

2.) Þreingir það og refur eftir þeim Þdrandi ad
fíja til Christum, og leita Trausts hvar honum.

Gal. 3. 24. Lögmaaled er vor Þptunar-Mádur til
Christum.

3.) Undirviisar það þeim Trwudu, hvað þeir
skulgiðra og læta D-giordt.

Orðsko. B. 6. 23. ÞOdordid er Skridlios og Lög-
maaled er eitt ÞJoos, og Hirting Þiptunariñar er Þissins
Þeaur.

Eru þá þeir Trwudu Lögmaaliu undirvornir?

Neð; Ecki Lögmaalsins Krögan og Bolvan, því
þar frá hesur Christur þá endurleyst.

Rom. 6. 14. Vier erud Þgi Undir Lögmaalenu, þell-
dur under Máðini.

1. Tim. 1. 9. Vitande það, að hinum Ríttláta er ekkert Lögmaal sett.

Er þa ein trödur Christinn Madur ekkert skyldugur að lifa eftir Lögmaalinu?

Já, vissulega.

Róm. 3. 22. Gærum vier þa Lögmaalid að Engu, fyrir Lífna? Gættu þi þvi, heldur uppreisum vier Lögmaalid.

† Hvernig æta þa að skila þetta?

Aðgætt þetta tvént: Gættu þi rítt trödur Christinn Madur er frjór frá Lögmaalsins Bolvan og Krögan, en ei frá þess Hljóðne; Þó er: Það gættu þi það að sonnu frá Lögmaalid uthefnit, enn þó eigi vegna Þvingunar Lögmaalsins og Otta fyrir þess Bolvan, heldur sökum þess, að Ríðleifi Christni knýr hann þar til. Og þa hann af Breistlefa misgættu sínu oviliandi, hæfir Lögmaalsins Bolvan hann öldungis ekkert, því hann er: Christni. Róm. 8. 1.

Er Lögmaalid þa auðgi með ytre Verkin?

Nei, Lögmaalid er andlegt, og utheimt þvi allan Mannenn, með Líkama, Sælu, Síni, Tilhneigingum, og öllum Kröftum.

Róm. 7. 14. Þvi vier vitum það, að Lögmaalid er Andligt, en eg em Hóldlegur, undir Stöðina fellur.

Hvernig sundurskrípti Guds Lögmaal?

Því er Toblur, af hverjum su forri niðellur Þvi; En hin seinni Síð Þóðord eða Skipaner.

Hvert er Lögmaalsins stutta Tíðhald?

Ekkert annað en Ríðleifunin til Guds, vor siðsra og Náðungs; Þvi eg gættu og larna að móðir þeim sem eg elsta.

Róm. 13. 10. Því er um Elstað Logmálsins Uppfylling.
 2. Tím. 1. 5. Slíða Þodordins er Rjárleikurinn af
 þreinu þiarta, og af goodri Samvitsku, og af omcingað-
 ri Trú. 2. Cor. 13. 1. 2. 3.

Um Fyrri Þodorda Töbluna.

Hvad er Jñihallð fyrri Þodorda Töblunar?

Rjárleikurinn til Guds, sem kienir mer alla minna
 Skýldu við hann.

Luc. 10. 27. Elsta skaltu Þrotteñ Gld þín af öllu
 Hæcta, og af allri Þrd, og af öllum Mætti, og af öllu
 Hugskoti.

Ut af Fyrsta Þodordinu.

Ad hverju æ eg ad gefa Siætur i þessu og öðrum Guds
 Þodordum?

Ad tvönnu, sem er: Ad því Þonda sem er bannad,
 og því gooda sem þar i moot er skípad.

Hvad er það þonda sem i þessu Þodordi er bannad?

Ad fremia Afguda Þjrkænan.

Hvad er Afgud?

Allt það sem Maður þjrkænar, ottast, elskar, og
 treystr æ, i Stad þess einasta sanna Guds.

Hvernig verður þessi Afguda Þjrkænan framín?

Máadhverf, so miked beri æ því, edur líttid beri æ.

Hver er svo Afguda Þjrkænan, sem mikid ber æ?

Þegar Maður tilbíður Gool, Tungl, Stjórnur,
 Singla, edur heilaga Men framílidna, þvert i mooti
 Guds Orde.

Es. 42. 8. Eg er Þrottinn, það er mitt Mafn, og minna
 Þrd vil eg EIngum öðrum Gefa, nie mitt Lof Af-
 gudunum.

† En mæ Maður eðli tilbíðia þá sanna Gud i einu

Þjrkætt

læti, og meina til fíalss háis ?

Nei, Gud er ein And, og hverier hann tilbidia, þeir
fíulu tilbidia hann í And og Sálleika. Joh. 4. 24.

† Má Madur ekki bidia Einglana, edur helga dauða
Mei, að bidia fyrir þeim til Guds ?

Nei, því Gud vill alleina tilbedinn verða.

Drottinn Gud þín skalt þú tilbidia, og honum einum
þíona. Matth. 4. 10.

Þar að auk er það og so til forgiessis, þvíad Abra-
ham veit ekki af oss, og Ísrael hann þekkir oss eigi. Es.
64. 10.

Hvernig er framið Afguda Diðrdkan so listid þer að ?

Þegar Elfa, Ötti edur Traust Hiartans sníft
frá þeim lifanda Gudi, og adhyllist framad adra
hlutið Gud, edur eins mikid sem Gud.

Hvad margslags eru leimilegir Afguder til, sem kúna
sela vorum Hiortum frá Gude ?

Að foddan Afgudum kúnum vier ad giera að ad-
hvert oss fíalss, edur adra Mei, edur adrar skap-
adar Skiepnur, ellegar utvortis Guds Diðrdkan
edur og Diofulinn.

Hvernig gírir Madur fíalssan sig ad Afauð ?

Þegar hann hefur ofmúla Elsku að fíalssum þeim, se-
tar einfíls utan þess se n háis er, og stundar mest ef-
ter síne eigin Begfemd, eigin Vilja, eigin Gígne,
og eigin Eftirlæti, hvers vegna hann hvirðir hverki un-
Gud né Máungan, og skiedur þetta sérdeilis:

1.) Med eigin Hroosan.

Hvad hefur þú, það þú hafir eigi medtekid ? En fyrst þú
hefur það medtekid. Hvad Hroosar þú þíer þú, sem
það eigi hafdi medtekid. 1. Cor. 4. 7.

2.) Með Sierfnni edur Sjaalfræði.

Þýludai er Saldra:Slæpur, og ad vera þverbrotið er
Afguda:Dijsdau. 1. Sam. 15. 23.

3.) Með eiginu Hollds:Lyft og Gørndum.

Margir qaanga sem Övinn:Kressens Christi, þværra
Eñiof er Þørndæmngið, þværra Eld Wigið er, Phil.
3. 18. 19.

Er þa ell siæls:Elsta Afguda:Dijsdau?

Nei, eigentan fro þu er öskifanleg og mæta-
laus, þver ed mefur sig meir en Gud, og vill eige
giorast homin af Hiarta undergjefið, og kaðast við
ad Mañestian siælf er eckert, enn siælfur Gud sat
ædsti Goodi.

Hvernig kað Mad: ad giora adra Meñ ad siñum Afgud?

Þegar Madur af öðæflegri Þrædflu býr þeim,
edur. Eufu og Trauste til þeirra, aðadhovert vantæf
it þad gooda, edur giorir þad vonda.

Jer. 17. 5. Salvadur er sá Madur sem þefar sitt Traust
æ MAn num, og EStur Hóllid býr Sjú Wm, og
i þurviskur frá Drottmi með siñu Hiarta.

Þoernið kað Madur ad giora aðrar Skiepuur ad siñum
Afgudum?

Þegar Madur þefur somid Unde af þeim, ad
til þeirra dregst si Hiartans ædsta Glede, Huggun
og Traust, sem Madur skuldi æ Gud setia; Þvad
fierdeilis er ad siæ æ þeim ægiörnu, sem under eñs
villia þioono Gude og Mañon, og kallast þvi Skvæ-
Goda:Dijsdau.

Eph. 5. 5. Þvi þad skulud þier vita, þad eingið Kristur
liffs Madur edur Öhreið, edur ægiarn, þver ad er Skvæ-
goda:Dijsdau, þefur æstoku i Kristi Christi og Guds.

1. Tim. 6. 17. Ristum þessatir Þerallðar biood þu, þad
þeir

Þeir Eftir Eigi Mjökil-Lætur, og leggi einga Von upp á þessa jallballta Ríktvöðum, heldur uppá lifanda Gud.

Hvernig kan Maður að fremja Afguda Dyrktan með utvortis Guds Þroonustugiord?

Þegar Maður miðir í sínu Þdrunarleysi setur sáðvíslegt Traust uppá Kyrkju: Ferdur, Altaris Gasungur, Skrifstamál, Dimusur, Þrnagiordur, Saungva, Vestra, og þessháttar Verk, sem good eru hía þeim einum sem eru Þdrandi, enn hía Hrósmúrum eru þau einfis verd.

Jer: 7. 4. 5. Tilvistid eigi uppá Ygina, þa þeir segia: hier er Músteri Drottins, hier er Músteri Drottins, hier er Músteri Drottins; heldur þa Tilvistid Þðvarn Eftir og Althæfi.

Es. 1: 15. Þu að hier Tilbreiddid Þðar HEndur, þa þergi eg þu mija Augu fyrir þdu, þviad Þðar HEndur Eftir Kúllar af Bloodi.

† Er þar nokud sem þesur Snert af Afguda Dyrktan i þorri opiaberti Guds Þroonustugiord?

Eftir, sem i síklu fier maa so kallast: enn með Misbrókaninni kunná gálar Skiepnur að giorast að Afgudum, sem ardur er sagt.

Þvad kemur þa Moðum til söddan Ogudlegrar Misbrókanar?

Það giorir einfanlega Andvaraleysi, sem ætíð vill hafa eitthvad fier til Afstudnings, þvi þegar Samvirkann forðæmir himi Ogudlega, og vill eigi sinna fier til Guds siðs, snir hann fier þess Afvortar með sitt Tronadar Traust til Skrifstoolsins, Altarisins, og utvortis Althafna, og leitir þar inni Hungunar og Trausts fyrir sína saurugu Scalu; so að

Það, sem í siðalfu hier er skadlaust' og gott, verður
honum að einum Afgudi; það er: Það hindrar og
heldur honum frá þeirri réttu Guds Dyrðkun,
sem fleiri æi Ánda og Samleika, þar sem þessir Hlu-
tir ættu þó að styrkja hann til hennar.

Luc. 13 26.27. Þá munuð þið hefja upp að segja: Bætur
þofum Eðid Hæa Þær og drukkid, og að Eðratum
Borum Kændic þu. En hæn mun segja: eg feni þuð,
það eigi þeði eg þuð, hvaðan þið erud: farid frá micit
allir þið Væjardæ-Mæn.

Skálf Ráðdur og so ad giera Diefuflið ad þjannu Hsfund ?

Ja, alle præstetie Synde-Prælar eru lifka.
 Diofsulfsins Prælar, og hafi þeirra Gud og Herr.

2. Cor. 4. 4. Gud þessara Veraldar þessur forblindað
Hugitot Vánrýmdra. Róm. 6. 16.

Þíer hófum heyrð það Vonda sem ofs er baðað, seig miler
lífa það Góða, sem ofs er boðið í Krísta Bodordinu;

Bíer eígun yfir alla hluti fránn Gud að Ottast,
hann að elsta, og að hann einn að terva.

Altjurt þá Gud einfanlega vort Hjartalag til sín ?

Sar, þvi hann segir:

Ordsbo. B. 23. 26. Gief mig, Son min, Hierta vitt.

Þiður nokkur Dittast, elskad og frest uppá End ríttis
lega, meðan þan egi rítt þefir þan?

Nei, það er Ómögulegt; enn ef vier þeckium hañs
 Riettlæti, þá ottunst vier hañ; Ef vier þeckium hañs
 Gæðsku, þá elstum vier hann; Og ef vier þeckium
 hanns Almætti, þá trepstum vier honum og tröum
 æ hann.

Þetta vita Rauvar fæstallir Með um Gud, munu þeir
þa þa þa vita, elsta þa trústa uppá þa?

Nej, hvi flestra Pæfing er død og Kraptaus.

1. Joh. 2. 4. Hver ed segir : Eg þecki það, og heildue ecki þaðs Þodord, þá er krossgri, og i þóliþtum er eingið Sæleikur.

Hviliþ er þa sw rietta lifandi Guds þeþing ?

Sw sem klemur vorum Hjortum til að elþka Gud; og blygdast við að giera noþkud þad, sem Þlt er i þanns heilogu Nælgd.

1. Joh. 2. 3. Þar af vitum vier, þad vier þeþinum það, ef að vier varðreitum þaðs Þodord.

Er ecki þeþi að vera i þinum Einfaldleik ?

Þiffulega, enn ecki i Þankuþættu og Þlindni.

Rom. 16. 19. Eg vil að þier þeud Þþrir uppæ þið GDDa, og Einfaldir uppæ þið Þonda.

Hvad er þu þaða Einfaldni ?

Ad. Þadur með Þröni meðtaki eins allt fyrir tröannlegt, þad sem Þadur er viðs um að Gud þafi opinnberað, og þad æn þeþs að þniþfast þar i með þinni þollðlegri Skinsmi.

Hveriu orkar nu sw þaða Guds þeþing ?

Þun orkar þvi, að Þadur viðt ottast elþkar og treþþtir uppæ Gud, þann sem hann rietta þeþir.

Hvad er að Ottast Gud ?

Þad er að blygdast i Þiartanu fyrir Guds allra heiloguþtu Þærtign, so Þadur þe kvijðandi og hræddus fyrir að uppþeþia þanns riettaþerduga Þeidi með noþfri Synd.

Matth. 10. 28. Þæðist eigi þæ sem Þiþkamañ aflþþa, og Sælina gietu ei liþþættid, þæ þur Þæðist það fram- ar, sem Sælu og Þiþi gietur Þrtiþnt i Helviþi.

Þhil. 2. 12. Þertid yðar eigið Sæluþiþalp með uþga og Otta.

Er margþlags Guds Otta til ?

Eveñslags, Prældooms Otta, og Sonarlegr Otta.

† Hvar er Prældooms Otta?

**Pegar Madur ottast Gud vegna Straffsins all-
eina, enn hefur hverki Elsku nie Traust til hanns.**

1. Joh. 4. 18. Hæðsla er Egi þar leiknum,
heldur urdrissur fultomlegur Rætleifi Hæðsluna, þvi
ad Hæðslan hefur Kvæl, en hver hann hæðist, sœr er ekki
fultomlegur i Rætleikanum. Job. 14. 20.

† Hvar er Sonarlegr Otta?

**Pegar Madur af Elsku til Guds, er fviðdandi
fyrir ad giora honum nokkud æmootu, þoott hann
ette siet eige nokkurs Straffs ad vænta.**

1 Mos. 8. 39. 9. Hvernig Ræ Egi Egi so mikil
Dhasu Veri og syndgast æmootu Gude?

† Hver af þessum tvöfalda Otta sieti þia Riettkristnum?

**Sær Sonarleige Otta tilheyrer þeim eigenlega,
so sem Guds Børnum; Þo blandast hann oft med
nokku af Prældooms Otta, sierdeiles æ Freisting-
ar Timmanum.**

Rom 8. 15. Þær hæfð eige medtefid Prældooms Anda
so þær þurfð astur ad ugga um ydur; Heldur hæfð þær
medtefid ein O Skabarna Anda, fyrir hvern vier kolum,
Ugga, Elskulegur Fader.

Matth. 8. 26. Hvar hæðist þær so, þær Ristilstruadir?

Hvar af þessir Madur eina Gudhrædda Ræstnu?

**Þær af, ad hun fordast og hatar Syndina, sem sin
stærsta Dvin, og öldungis sær ekki af siet, ad giora
það, sem Gilt er af Afsetningi.**

Orðsk. 8. 13. Ogi O Rottins Hætar það, Gæla.

E-u þær þa allir Gudhræddir, sem lesa, bidia og sjingia
mikil?

**Ecki alltjíd, þvi þær eru til, hverier id hafa Gærlit
Guds**

Gudlegi Mæðes, en þessi Ræsti afneita þeir. 2. Tim. 3.

Al þveru þefur þu sanna Gudhræðsla þín Uppræna?

Al Truni og Rætleikanum, sem verkar söddanu
Umhyggju fyrir því að þöfnast þeim aðstudlega
Gödur.

Þvad er það, að elska Gud?

Það er, að oss þyki mikid til hannis koma, og oss
innilega laungi eftir honum, leitum i honum vöðræ
riettu Gledi og Unadsemdar, og giesum oðs alldeillis
æ Valld hannis þægilegum Vilja.

Psalm. 18, 2. Þ Jartíarañ þese eg þig Drottæn minn
Einkleifi.

Psalm. 73, 25. 26. Nær eg þese að eins þig, þar þyrde jeg
ekert um Himin og Jörd, þó að einng mitt Luf og Söul
vaimegnist, þar ERtu þó Guld alla Dýma Mæt þ Jari-
ans Mæst og mitt Hlutskipte.

Ps. 42, 2. 3. Elsta sem það Hjörturik kallar eftir ferðla
Vatne, þó kallar minn Söula, Gud til þinn. Minn Söul
þana Þyrstir eftir Gude, eftir þeim Lifaða Gude, þvenær
mun eg þængad komast, að eg sñæ Guds Adlit.

Þveru minn eigum vier að elska Gud?

Þfir alla Hlute fram, því hañ er það æðsta Gooda.

Matth. 10, 37. Þver hañ elskar Gödur og Moður meir
en mig; þar er minn eige verdugur. Sñæ Luc. 20, 27.

† Rán Madur þa ei bæde elsta Gud og Heimsins þyndugt
Hættalag?

Nei. 1. Joh. 2. 25. Eige skulud vier Heimeun
elsta, nie neitt það i Heiminum er, Eð Moður Elskar
Heimin, þ þvæun ER ERKi Rætleiki Rödursins.

† Þvers vegna eigum vier að elska Gud?

Fyrst, vegna þess hañ er fullkomlega goodr i sñæls-
um tier; þar nærst af því, hañ er goodr og Gied skur-
rykur við oss, sem daglega mostum hañs Þelgiörn-

inga.

Matth. 19. 17. Eingu er goðdur utan allsina Gud.

1. Joh. 4. 19. Lættum oss þan elsta, þvi þan þesur Elstad oss þvri.

Hvar af síst þad, ad Þadur elskar Gud?

1.) Af guðræfalegum Lífnaði.

Joh. 14. 21. Hver þan þesur minn ÞOdord, og HElldur þan, HAn er sá sem mig elskar.

2.) Af Ríærléifanum til Máangans.

1. Joh. 4. 20. Ef einhver segir: Eg elsta Gud; Og HElskar sijn Broodur, sá er Ljugari. Þvi hver þan elskar ekki sijn Broodur hvern þan sjer, hvernig gietur sa Gud elstad, þan er þan sjer eigi?

3.) Af Eftirláangan til Orða Drottins, og iðuglegri Þen til hanns.

Þs. 73. 28. Þad er minn Gledi, ad eg helld mig til Guds.

† Gietur þu elstad Gud af þisum eigin Kroytum?

Nei, Guds Andi verkar Ríærléifann i mer.

Rom. 5. 5. Guds Ríærléifi er Uthelltur i vor Hjerta fyrir HElagan Mda.

† Er nockurt Gagn ad þvi ad elsta Gud?

Jai, allra stærsta Gagn. Rom. 8. 28. Þjer vitum, ad þeim sem Gud elsta, þiena allit Hlutir til hins besta.

† Meiga þeir þa, sem elsta Gud, reida sig þruggt uppá þan?

Jai. Þs. 84. 12 13. Gud Drottin er Sool og Skieffdur. Drottin giesi Mlad og HElði, þan mun ekki læta þa Froomn þafa Skort á nockru Goðu. Drottin þe baoth, SEll er sá Þadur sem treysir uppá þig.

Hvad er; ad treysa uppá Gud allsina?

Þad er ad giesa sig á Vallð Guds Forskoonar, med fullu Tronadar Trausti: Þenta alls Goods af þonum, og þefala þonum sijn sijn Efni.

Orðst.

Orðst.B. 3. 5. ÞOrlætt þJg Uppaa Drottinn af öllu
Hiarta, og treysti ekki uppaa þitt Duggju. Vit.

Maðradur þa ekki reida sig a: Meðina?

Nei; Þvi opt ber vid, að annadhvert vilja þeir
eigi, edur gæta ei hialpad.

Ps. 146. 3. 4. ÞReystid ÞJgi Uppaa ÞÞsdingiana,
þeir eru Með, þeir kúna ekki að hialpa.

† Þvi aa Maðradur þa að reida sig uppaa Gud?

Þvi hann er vor almættugi og trúfasti Vinur.

Psal. 146. 5. 6. Sáll er sá, hvers ÞJalþ þad Gud
Jacobs er, ÞÞers ÞOn að stendur uppaa Drottinn hans
Gud. Hver ed Himinn, Jordinn, Sióinn og allt það
þat er inn, þefur giört, ÞAn sá ed ÞRo Hældur Ei-
lijfaga.

A Maðr: alleina að reida sig uppaa Gud þegar vel geing?

Nei, ekki alleina þa, hældur fierdeilis i Meydiski.

Ps. 57. 2. A þig treystir Sáala min, og undir ÞKug-
ga þína ÞEngia, þa þef eg mitt líthvaf, þat til að þv
Þgiasa er nílidi.

Maðradur og reida sig uppaa Gud, íafnvel þa þat
slofnar fier saalsum i þasta vísvitandi?

Nei, þvi þad er Þsdrfd.

Matth. 4. 7. ÞJgi skaltu ÞReista Drottins Guds þins.

Þvada Þvgdir tilhljða frammar Þorsta Þodordinu?

Þegar Maðradur ottast og elskar Gud þfir alla Þlu-
ti fram, treystandi honum alleina, þa klemur þat af
fierdeilis Audmjíft, Þolinnæði og Afneitan saals
þins.

Þvad er Audmjífti?

Þaa Maðradur verður i þinnu Hiarta með Rokum
sánsærdur um þinn Þverdugleika þfir Gudi, og þinn
er til þess sama Þverdugleika, hvers þegna þat þe ei

þaf=

hæfir til að nióta minstu Náðar, Groosunar ed-
ur Upphæðar, eftir sinni Verðskuldan.

1. Pet. 5. 6. Hlúðið yður fast við Yfirlætið, því Gud
móttstend: Dramblaatum; en Litlaatum gífi það Náð.

Þvad er Políamæði?

Að Madurinn vegna Guds tak: viluglega að mo-
ti Móttlættingunum, þeim er að Hondum koma þó
Hólldi og Boodi þungbærar sínist; So hann æn
Moglitnar, þá, með Þackargjörð, liggir undir þeim
þelíamoodlega, þar til Gudi þocknast að gjöra Um-
breiting og Bótt að þeim.

Jac. 1. 2. 3. 4. Þráður minir! reiknið það fyrir alla
Þagnuð, nær þér í margvíslegar Þreistingar fallid; og
vitid, það Reinsla yðar Ervar verlar Þólmæði; En
Políamæði mun stadjósi blífa, allt til Enda, so að þér
fiend fullkómur og algjörðir, og í eingu Þröst hafið.

Þvad er Afneitan fíallfs sjns?

Það er, að Madur afneiti sjns eigin Hóllds Vil-
ja og öllu því sem honum þótt vænt um í Heimin-
um, so að Guds Vilje alleina meigi í honum Fram-
gang fa.

Luc. 14. 26. 27. Ef nokkur kemur til minn og Hítar
eigi (það er afneitar edur minna elstar) Kóður sín og Mo-
ður, Konu og Börn, Þráður og Eyfkar og þar þá sít
e;gid Líf, þá Kæri Egi Mí Þérívein verid: Og
þer þá eigi þer sín Kross og sigir mæ eftir, þá gietur
eigi minn Þérívein verid.

Ut Af Öðru BODDORÐUM.

Þvar fyrir standa upphaflega í Utleggingu þessa og hina
annarra Þedordana þessi Öð:

Þier eignum að ottast og elska Gud?

So

So þar með verði sýnt, að allar sáðar Christiáns
doomsins Dögdir meiga eðfi vera einber utvortis
Hæversta og síðsamleg Riðtríjse, heildur eiga þær
að framfoma af elsturíjku og gudhræddu Hiatta-
loge þess ítra Mánsins. Þær eiga að vera riðtir
Ervarínar, Riðrleikans og Gudhræðslunar A-
vertir, ef þær skulu Gudi þökknaft og vera betri en
Phariseanna Riðrleiti.

Hvad illt er baðað í öðru Þodorbinn?

Ad leggja Guds Náfn við Hlegooma?

† Hvad er Guds Náfa?

1.) Það eig:ilegu og siðrleilegu Náfn, með
hverjum hátt verði nefndur í Ritningunni, so sem:
Jehova, Gud, Drottinn, Fadir, Sonur, og heilagi
ur Andi, Jesus Christur, og þesskonar fleiri.

2.) Allt það sem Gudi tilheyrir, hvar af hátt þess
ist líka sem einn Maður af sjínu Náfi; Hér til hei-
rir siðrleikans háns Vera, Eigilegleikar, Hættign,
háns Verf, háns Orð, háns Sacramenta, og allt
það sem tilheyrir háns Siðrleik. Psal. 48. 11.

Hvernig verður Guds Náfa lagt við Hlegooma?

1.) Það Maður hefur í daglegu Tali Guds Náfn,
edur Greinur H. Ritningu, eda Versur ein-
um gudhræðlegum Psalmi eda nokkud andlegt, með
hlegoomalegum Hætti gælauslega, til Skemmtunar
edur Mæltækis, ann Þíðingar og Gudhræfni;
Einnig þá Maður lastar Guds Verf.

2.) Það Maður blandar þessu blessaða Náfi við
bælvud Orð og Aðhafnir, og brúkar það til For-

mal-

mælinga, Eida, Galdra, Eiga og Svifa.

Hoðad er að formæla í Guds Ráfi?

Þá Madur í þessu goða Ráfi ofkar illt síer edur sínum Naunga, þá, þá margur Guds Dómr þrefist að hæða þá allra hæfsta Gud síalfam.

Jac. 3. 9. Med Trönguáni dýrdum vör Gud Góður, og med heiti Örmælum vör Mönnum, eftir Guds Mínd gjörðum, af þínum sama Múni framgeingur Blessan og Bólvan. Það skal eiga so vera, Brædur míner.

Hoðad er að sveria?

Þá Madur brófar Guds Ráfi til að staðfesta einn Hlut med, að sáttur síe, og þáttig krefur Gud til Bitnis og Doomara síns Mál-Efnis.

Má Madur þá aldrei sveria?

Jó, í stærstu Naðsyn, sem er: Nær Yferbaldid Guds vegna krefst þess, og Sannleikurinn kafi eigi odrúvís í Líos að leidaft; Þá er það eitt af Rætleikans Verkum. Ebr. 6. 17. Mennirnir sveria við ein aðri en þeir eru, og sá Eður Gjórir Orða allrar Þætu

Eru þá allir aðrir Eidar í daglegu Tali Synd?

Já, stórt Synd, þó lítið síe ógtad fyrir hana.

Matth. 5. 34. 37. Eg seigi yður, að þíer skulud Öldungis Efti sveria, en yðar Ræða síe Já, Já, Nei, Nei, en hoðad framviser er, það er af þínu vonda.

En ef Mæðr vill eiga trúa míer, þott eg seige Já og Nei?

Þá að eg að hugga mig þar við, að mítt Bitni er í Himninum.

Er þá Syndin einst stórt, þá eg sver eiga af Afsetningi, þeldur hef það Orða Tiltæki af Bana, síerðelis þá eg hef að soðu að standa?

Já víssulega, því sa syndsamlegi Bani síjnír það, að Syndinn dróttni yfir míer.

Sir

Sir. 23. 11. 12 Þu þín Mun Efti til að Sveria og
Guds Rása að vanbræfa, því að lifa sem sá Præll sem
oft verður sigríktur, er ekki utaú Beniar. So kafi ekki heilur
sá hreifi af Syndum að vera, sem ofstínið SVER, og
Guds Rása Vanbræfar; Hver sem hver oftlega, sá sy-
gar oftlega, og Plagaú mun ekki af haús Hrofi ganga. Ef
hafi hver og stíkur ekki, syndgar hafi þó ekki að lifur. Ef ef
hafi stíkur, og stíttir ei þar um, þá syndgar hafi tvöfallega.

Það er að fremja Fjölfjungi í Guds Ráfi?

Þá Madur vill með Guds Ráfi, Grein Rit-
ningar, eða nokkuð öðru, sem tilhlíðir Guds Dír-
an, læfna Með edur Fienad, signa edur sára, syna
hver stólið hafi, edur fremja nokkra Híatru.

5. B. Mos. 18, 10, 12. Þar fáið ekki hía þier sá nokkur,
sem fer með Spæðoma, edur er Dugveliari, edur sá sem
byggur að Fúgla-Svafi, edur Eldra Madur, edur
Sveringa-Madur, edur nokkur Fítouð Rada. F. Orsagna-
ri, edur Felfna-Utleggiari, eða sá nokkur sem Felfna
Fíetta af daðum. Því hver hafi gírt sódan, hafi er
ein Sviðing fyrir Drottui.

† Felfni Ráfi eigi að leita Ráða til Fíoltuúgra
edur Fíftinda Ráða, er so fást?

Nei, eingvænveiginn. 3. B. Mos. 19, 31. Svið-
þur ekki til Spæfagnar-Ráða, og þier stíkur eintis spæ-
la af þeim sem fara með Felfna-Píðingar, so að þier sáur
gíft ekki af þá; því eg er Drottui þar Gud. E. ech. 14, 10.

† Þar Madur ekki að hræðast Sviðra Með?

Nei, því þeir greta þeim tröundu allsekkert gírt,
an Guds Fíllatsemi.

Þórnig vanbræfast Guds Ráfi til að lifa, þetta,
edur fíftia.

1.) Með fífti Ríðingu; Þá Madur bræfar
Guds Ord til að segja nokkurn Billu Lærdóm.

2. Tim. 3, 13. Þeir vondu Með og Svitarar framleiddast

... & til

til hlús verra, því heit Vjlla, og verða vístir. 2. Pet. 3, 16
2.) Med Fræni; Þa Madur midt í sinni Þonds-
fku vill sýnast gudhræddur, vegna þess hán yðkar
Lestra og Saungva, eda talar um Guds Ord.

Psal. 50. 16. 17. Til hins Ogudhrædda seigir Gud;
Hvar spurir Klágiorir þu minnar Rettlatingar, og tekur
mín Sættmæla þier í Muð, þa ed þu hatar Lypfunina,
og fleigir mínum Ordum að Bak þier aftur.

Hvers hefur sá ad vanta, sem með nokkurt söðnað
slag leggur Guds Rásu við Hiegooma?

Stoors Straffs, bæði tímanlega og eynflega;
med því Drottín vill eige halda þan saklaus. n, edur
ohyndan vera láta, sem leggur hán Rásu við
Hiegooma.

Hvad er það gooda, ofs verður skipað í Öðru Bodoordinu?

Ad vier í öllum vorum Náðsýnum og Moot-
gængi, að öllum Guds heilaga Ráfu, það tilbids-
ium, lofum; og því Þackir giorum.

Hvad er það: Ad Tilbida og Akalla?

Bæni er Christins Máns ydugleg Of til Guds
1. Thess 5, 17. Bidied aðflatanlega.

En Akalla, er ein alvarlegri Bæn, sem pressast ut
af Hiartanu vegna Neyðar og Angistar.

Ps. 50, 15. Akalla mig í Neyðini, þa minn eg frelsa þig
og þu skalt þa heidra mig.

Hvad er það: Ad losa Gud, og honum Þackir að giora?

Það ferra er: Ad kannast við Guds Fullkomleg-
leika og Gæðfku í sialfum hier, og vegsama hann í
sinu Hiarta. Það síðara er: Ad kannast við hán
Gæðfku við ofs, og prijsa hán þar fyrir.

Ps. 103, 1. 2. Losa þu Sæla mín Drottín, og allt hvad
í miet er hán heilaga Rása, Losa þu Drottín Sælumín,
og

og forgleynt eige, þvi gooda, sem hafi þesur giört þier.
 Er en fleira það gooda, sem Múad Bodorkid stóldar
 ofis til?

Jæ, sem er; Ad hafa Guds Ord um Hond med
 allri Virðingu, tala giarna um það, lesa kostgæfles
 ga þá heilogu Ritning, og ad vidurkenna Guds Ords
 Sannleika ofkielsðr, jafnvel i stærstu Hæfjagjendun.
 Ut af Pridia Bodordinu.

Hvad er ofis bodid i Pridia Bodordinu?

Ad vier skulum helga Hvíldardageñ.

† Hvar af þesur Hvíldardagurik sit Rása?

Ut Guds eiginn Hvíld, það er: Ad hann hætti
 Skapunar. Verkinu æ þeim siounda Deige, eftir
 það, hann hafde æ undannfornum sex Dögum
 Skapad Himin og Jord. 1. Mos. B. 2. 3.

Hvad er þá Hvíldardagurik?

Hic Syðingum var það sa sioundi Dag i Bif-
 uni, æ hverium Gud hvíldist; En hici ofis er það
 sa fyrsti, æ hverium Christu uppreis fra daudum.

Hvernig eigum vier ad helga Hvíldardagik?

So ad vier brækum allan þan Dag, alleina til
 heilagra Hugsana, Orða og Verka, og til Efling-
 ar vorri eigin Helgun.

Hvad eftir þá vora Helgun?

Kostgæflega ad heftra Guds Ord, lesa það, og
 þfirvega bædi i Kyrkjunni og vorum eiginn Hrósum.

Joh. 17. 11. Heiloge Fadir, Hæiga þu þu i þijnun
 Sannleik, þijn Ord eru Sannleitar.

Hvernig eigum vier ad hljða æ Guds Ords Predikon?

Med Hiartannlegri Gudsækni, og sannarlígu A-
 formi, ad laga vort Lijfern þar eftir.

Jac. 1. 22. Verið og einnig Gjörundur Orðsins, en einað allmanna Elbheyrendur, hvar með þeir fíalísa yður að Salar dragið.

† Forum vier þa til Kyrkíahar afleina til að heyrja Presbitunina?

Nei, heildur og so til að veisfama Gud, og uppers þa ho e anan til eistufulltar Uingengun m; honum.

Coloss. 3. 16. Lætid Ebristi Orð rylugleca bygja með al hoar i allri Bittu. Verið OS Almúð otur fíalísa með PSalmum og Psjüngum og Almúlegum RBadum, og íþaand Drottin i yðurum Híerum m; Psdaraord.

Er þa allt brúð þegar fódðan Pírouusfug: ord er endud?

Nei, vier eigum súdan, með Bænum, Yfir eg anog Ransfofn, að inþríckia Sarrlekanum ein þa fróftuglegar i vor Hórtu; Dag þessu inuort S Musterinu, sem er e nn hoogvær And; eigum vier að þíona Gudi, þacka honum, tilbúa hann, og læt hann Orð gænga ís rett nn lega til Híarta.

Luc. 11, 28. Salar eru þeir, sem heyrja Guds Orð, og varveita það.

Good er það illa, sem i Prídia Godordinu er bñad?

Ad vier forogtun eda vanræfum Guds Orð, eda lætum v raldlega Hluti hindra ois i vorum Guðræfnes Eñum.

Hver vanræfir Guds Orð?

Sai sem æn saíra Naudsynia, i tur heima og fer eigi til Kyrkíu að tilsettum Tínum. Ebr. 10. 25. Lætum ois eigi vfrígiesa vor n Söfund, sem samra er Sídi.

Hver forogtar Guds Orð?

Sai sem undir þess Hærn edur Vestri, stras r, sfs ur edur fyllir upp sitt Hugfót með annarligum þaunfum. Pred. 4. 17. (5.1.) Balta þín Foot,

nat

Nær þu geinast til Guds Hósts, og kom þu núna til þess
ta. Það er betra en sæviðs Máns Öffur.

Hvar með vándelgar Mætur Hviðdardaga?

Med líkamlegu nauðsynjalausu Erfidi, semuleids
is syndsamlegum Skientunum, so sem Dansi,
Spilum, Vledileikum, ad gaanga i Dreyfiu Hósts,
og öðru söddan, sem alltið er Synd i hialfu hær,
en ai Helgi-Dögum tvöföld Synd.

Eru þa einnig tvöföld Vert leifleg ai Sunudögum?

Ju, sem Nauðsynna-Vert, sem eigi meiga und-
anndragast, og Ræðleiks-Vert, sem ætíð ai ad
giora. Sicut Luc. 14. 5. Matth. 12. 7.

Er það þa ekki nóg til Sabbaths-Dagsins Helgun-
ar, ad Mætur gangi Jöfnun?

Nei, Mætur ai i þess stad, þvi frammar ad ai
stunda, ad hafa Hiartans Umgeingni med Gudi,
so Hviðd Líkamans adstodi Sælarinnar Erfidi.

† Þessum vier þa vid þessa Hviðdardags i hverri Viku?

Vor eiginn Sælar Þreinging æviðsar oss þa sto-
ðru Nauðsyn, sem vier höfum til þeirrar andlegu
Hviðdar, og sameiginnulegrar Uppbygginga.

Su Núna Tablan.

Það er i stutta Máli Jöfnun Mætarar Bodorda
Töflu?

Ræðleikurinn til hialfra vor og vors Mæunga.
Matth. 22. 39. Elsta stakta Mæunga við sem hialfa þig.

Er það þa rétt ad elsta hialfa þig?

Ju, en ekki i östikantlegan þa syndsamlegan mæ-
ta, þvi þa er hialfs Elsta Ördsof til alls ills.

Þveru er iúfalið su syndsamlega og östikantliga
Sialfs-Elsta?

Þegar Maður leitar þess sem honum þykir hofsa til sjúns eigin Gagns, síðar Þegjsemdar eðr Stjenn-
tunar, með foddan Hætti sem stríðir a mooti Guds
Vilja, og hvirðir ecki neitt um Maungans Ríerleika
Hvar i er innsaliu su stíckanlega og syndlausu Siakls,
Elsta?

Þ þeirri Estirlaungun sem af Gudi er innsplontud til
ad esla sjúna eigin Velferd, og hina sonau Saalu-
hiaklp.

Hvad er það þa sem þu ætt mest ad hirða um og þasa
Umbhyggju fyrir ad esla og styrkja til Velferðar?

Sakliu er það, sem er sak ypparlegri og oðaudleigi
Þarur Mañsins.

Matth. 16. 26. Hvad stodar það Mañi þo þa vihi all-
an Heimili, en feingi Livu a siu Saalu.

† Ma eg þa lifja vera Umbhyggju fyrir listamanum?

Ja, i stíckanlegan Maata, og so sem þa þarf með
naudsynlega. Eph. 5. 29. Aldreigi þesur nokkur sit
eigid Holld hafad, þessur nærir þa það og sostrar.

† A þa Holldid eigi ad krossfestasi?

Ju, þvi annars stríðir það i mooti Saalunni, með
þvi Syndinn þir lifja i Holldinu og nefnist Holld.

1. Cor. 9. 27. Eg lEm minn lifama O S þvi þa.

Eol. 3. 5. So deidid nu yðar lifmu sem a Jorðu eru.

Rom. 13. 14. Hafid ei Umbhyggju fyrir Holldinu, til (ad
uppvakia) O Þradirnar

Hvad kíkist miet hin oñur Tabla þu þa sem
æhrætt min Maunga?

Það, ad eg a ad vera vid hann so siñadur, og
haga miet so vid hann, sem miet er freinst mögulegt,
enlis og eg villdi miet af honum fíofsa.

Matth. 7. 12. Allt hvad þier vilied Mañirnir giöri yður,
það

það skulud þier og þeim giora, það er Lögmaalid og Spæ-
menirnir.

Hvernig giet eg þa fundid eftir þessari Reglu, hvað
Niert er ed: Rængt i Uingeingni vid miñ Næunga?

Nær eg set mig siælsfann i Stad miñs Næunga
og yfirvega, hvert eg villdi hann slæi mig, þokvadi
mier, so fi mig, stæli fræa mier, edur baftaladi mig,
og med þvi miñ Elsta, sem eg hest æ siælssum mier,
vill þetta ecki lida, þa er hun mier ein Regla um El-
stuna til miñs Næunga, og sijnir einig hvað Gott
eg æ honum ad giora i Stadinn þess Þonda.

Hver er þa miñ Næungi?

Allir Men, hvert sem þeir eru meiri. Hættar edur
miñi, Christnir edur heidnir, vondir edur goodir, Bi-
nir edur Dvinir, sierðellis þeir sem vier vitum ad i
Naud eru staddir, og kufum ad hialpa.

Post. G. B. 17. 26. Allar Mañna ÆT Ekkisli þva
æ Jorðun af einu Bloodi. Luc. 10. 29.

† Er þa eingiñ Misgunur, edur hærra edur lægra i El-
stu þeirri sem Madur æ ad hafa til Næunga síns?

Ad viisu, þvi þess meir og frammar sem miñ Næis-
ungi er mier vandabundinn, aðaðhvort i líkamlegs
að Mæta, ad Skuldugleika, Mægdum, Bindu-
tu, Nægreini og Belgjörðum; Eður uppað and-
lega Viisu, vegna sameiginlegra Truvarbragða,
Bonar, Kjærleika og Alvorugiefnis, i þvi, ad leita
Guds Riðis, þess nækvæmlegrar er eð skuld-
ur ad audsyna þviljiskum Kjærleika frammar en æð-
rum.

Gal. 6. 10. Þorst vier þesum en Tjding,
þa giorum Gott hverjum Maki, cirna Mest þeim sem
Edu Træðirar þeimföns.

Ad fyrirljta, og til Reidi að reita vora Foreldra.

Hverri stílast undir Nafni Föður og Móður?

Fyrst vorir nætturlegir Foreldrar, þar næst þeir sem í nokkurn Mæta eru yfir oss þodur edur stórnandi, so sem: Yfirvalds-Persoonur, Siarshildes-Menn, Hwss-Bændur, Prestar, Skoolameistarar, og þesshaugar, sem allir eru Foreldrar, hvort eftir þínu Etandi.

† Hvað margar eru Hofudstietfirnar?

Þeirar sterdelis, smer:

1.) Berilldleg Bald Stiett. Í hverri Rangsar, Furstar og aðrar Yfirvalds-Persoonur eru Foreldrar, enn þeirra Børn Undirsatarnir.

2.) Kennideoms-Stietinn. Í hverri Prestar og Skoolameistarar eru Foreldrar, enn þeirra Tilheyrentur og Þar sveinar, Børn.

3.) Hwsssticornar-Stietinn. Í hverri Fadir og Módir, Hwssbændur og Hwssmædur, Siarshellsmenn, Belgjördamenn og frommt gamallit Fook, eiga að virðast sem Foreldrar af Bernum, Barna Børnum, Stiup-Børnum, Þoonustur Fooki, Uimbods-Børnum, og öðrum Ynglingum.

Hvers vegna æ eitt Barn, ein Þienari, edur karisvein, að heidra þessa Foreldra?

Vegna þess, það er Guds Skipan, og þienar til þeirra Besserdar.

Hver þesur tilsett Yfirvalldid yfir oss?

Siarsfur Gud. Rom. 13. 1. Þar er eigi nokkur Wandstórn utan af Gudi.

Erum þær þa Guds vegna stóldugir að hlíða, lífsa ei-

nu Ogudlegu Þfirvaðdi?

Jaa, það var heidið Þfirvaðd, sem St. Petur villdi, að þeir, sem lifðu í þeirri fyrstu Christni, skyldu hlíðnir vera, þá hann sagði:

Verid undirgiefnir allri máflegri Skíðau, fyrir Herrans Sakir. 1. Pet. 2. 13.

Hvernig eiga Undirföstarnir að hegða sig við þín Þfirvaðd?

1.) Eiga þeir viluglega að hlíða þeim.

Rom. 13. 5. Verid nu af Raudsyn undirgiefnir, eigi alleinasta Hirtingarinnar vegna, heldur og lifa einn fyrir Samvitkunna Sakir.

2.) Heidra þau.

Rom. 13. 3. Giefid þeim Hædur sem Hædur þeir.

3.) Vidia fyrir þeim.

1. Tim. 2. 1. So anninn eg nu, að Mes samframt alla hluti, giori Boonir, Bætur, Þvirbeidslur og Þakkar, giorðir fyrir öllum Mönnum, fyrir Konung og öllu Þfirvaðdi; uppá það vier mættum þafa spatt og rooðamlegt Lijfsemi í allri Gudrækt og Sidsemi.

4.) Skulu þeir greiduglega gjalda þeim Skatt, Tolla og Tjundir.

Matth. 22. 21. Giefid þá Keisaranum hvað Keisars er, og það Gudi hvað Guds er.

† Eru Toll-Svik og þessháttar Ufdraatt: fyrir Svik?

Jaa, viðst.

Rom. 13. 6. 7. Þar fyrir skuldbær og Skatt gjalda, hvað þeir eru Guds Þengrar, sem slyskar Verndanir skulu styrkia, því giefid það hverjum sem þeir skyldugir eru, þeim Skatt sem Skattur þeir, þeim Toll er Tollur þeir, þeim Dætur er Dætur þeir, þeim Hædur sem Hædur þeir.

† Má Maður aldrei vera Þfirvaðinn Hlíðinn, edur forsooma þess Skipan?

Und

Alldreigi, nema befað þu hefur sem er opinber
Sýnd að mótti Guðs Bódordum. Því þu hefur að
Madr framfar hljóði Guði en Mönnum. Post. G. B. 3. 19.

Hvað er Þessvaldsins Skollur við Undirsaðana?

Að elsta þu, leita þeirra tímannlegrar og eilífrar
Bæturdar, halla við Frið og góðu Skicki, með
því að straffa þu Þonda einn launa þu Góða.

Róm. 13. 4. Valdsviðnið er Guðs Þienari þér til
Góða, en ef þu gildir þu þuð er, þu máttu ottast,
því þu hefur eigi Sverðid Þessvaldsins.

Af hverjum eru Þessvaldsins og Þessvaldsins tilsettur?

Af Guði. 2. Cor. 5. 20. So erum þér nu
Sendibodur í Christi Stöð, því Guð ætinnur þér þess.

Eiga Tilheyrndurnir að hljóða Almáningum þeirra
Sáluforgara?

Já vissulega. Ebr. 13. 17 Hljóðið yðrum Kæn-
fedrum og filgid þeim, því þu þu þu yðrum Sál-
um, lista sem þu ed Reifningstap þu þu þu þu þu,
so að þu gildir þu með Gledi, en ekki með Andvarpan,
því þu þu er þu ed gott.

† Eiga Mön og að hljóða einum Góðlegum Kæn-
fedrum og breita estir þu þu?

Ef þu má breita estir þu þu, hefur þu þu
Kænningu hljóða, so framt sem þu þu þu þu þu
Kænningarnir Sannleika, og má ransaka þu,
eins og þu í Þessvaldsins giördu. (Post. G. 17. 11.)

Og þu að heima þu Christi segir: Matth. 23. 23.
U Mönns Stooli sitja Skriflærdir og Þessvaldsins. Allt þu
að þu segja þu að halla, þu þu þu og Þessvaldsins, en
estir þu þu Skuld þu þu þu þu, því þu segja
þu og þu þu.

U þu hvað eru Tilheyrndurnir þu þu Kæn-
fedrum?

Ad alla þar, hljda, endurgjallda og bidia þeim
Góðs, og virða þar. Gal 6. 6. Eæ fræddur verður
með O þínu. Það birti þónum Allshættadum Gædum,
sem þá uppfæddir.

Er er einu Ríðisöð: Skollu við sína Lilheyrndur?

Ad fíe af einu, aymna og straffa þa af einu good-
frosu, hoogværnu og umhoggufullu Hærtu; Somu-
leidis hífældt að bidia fyrir þeim, hugga þa og gænn-
ga undann þeim með goodum Estirdæmum.

2. Tim. 2. 2. Þæðsa þu Oðid: hallt við, þveit það
þædur, i þaglegan Tuma, eða oþaglegan, saðsæt, straffa,
gænn, með allri Polómæði og Ríðingu. 1. Pet. 5. 2.
3. 1. Cor. 4. 16. 1. Cor. 11. 1.

Er einu Þæstur ecki settur til að hugga alla Men?

Nei, ecki utann þa saðsýdrandi: Þeim sem lifa í
Andoralepsi er Huggunum Sælaríðar Olífan.

Exch. 3. 9. Nær eg segi til þíns Ogudlega: Þu skalt
Danda deya, og þu Værar Hæi Gæi Þæ þa mun þíu
Ogudlegt deya forit sína Spæda Sæli, en þáns Bloods
mun eg frefia af þíni Þendi.

† Þæter eru þeir fólstu Spæmen æ meðal Ríðis-
fæðna, sem Men eiga að valta síu fyrir?

Næst meogum öðrum er ei verða taldir, eru fíer-
telis, eftir Gæðarans Ördum, þeir sem gíora breid-
enn þáum Þæ, sem leidir til Himins, og draga so
Eoltrnar æ Tælar með Þon Sæluhælpærin-
ar, þar til þær vakna í Helvísti.

Matth. 7. 14. 15. Það Þort er þrannat, og sæ Þæur
er meoör, sem til Þíffins leidir, og þeir eru fæir, er þáu ra-
ta Þætt þður fyrir Ræls Spæmohum, sem til yðar
þema í Klæðum Sæðaua, en inna til eru þeir glepsandi
Ufar, Af Aværtum þeirra meig þær þa þæðia.

Ex. 3. 12. Þvælt mitt, þínnir Huggunarmen Þæ þig.
Þvæð

Hvad er þeirra nætturlegu Foreldra og Fíars
haldsmána Skylda við þá Ungu ?

Ud bidia fyrir þeim, og bera Umförgun fyrir þeir-
ra tímannlegri, andlegri og eilífri Bælfærd.

Eph. 6. 4. Þíer Fæðr skulud ei egna yðar Börn til Reidi,
hellbur alid þan upp í Uða og Urvandun til Drottias.

Hvad eiga Foreldrararnir ad gíora við Ohljóðin Börn ?

Þeir skulu straffa þau skinsamlega og goðsfos-
lega, ecki til Uppertingar, hellt ur til Betrunar.

Orðsk. B. 13. 24. Hver hañ sparar sñ Vond, hañ hat-
ar sñ Son, en hver æ þennum hefur Afi, egar hañ flíóott.

† Straffar þa Gud Foreldrana sem latta Börnin
vera fíalsfræð ?

Jaa, það síaum vier af Eptirðæmi Eli. 1. Sam. 2.

† Kañ Maður og so ad straffa Börnin vñ of ?

Jaa. Eph. 6. 5. Þíer Fædur, skulud ei egna yðar
Börn til Reidi.

Hvad er Barnána Skylda við Foreldrana ?

Ud heidra þa og elska, þíóona þeim og hlíða með
Hiarta, Orðum, Viðmóoti og Verfum, líka þege-
ar Börnin eru ordinn mindug, skinsom, rífk og æ-
litleg ; Ennig ad bidia fyrir þeim.

Sir. 3. 10. Hæidra Fædur og Mædur, með Gíorð-
um, Orðum og Polítmæði, so ad þeirra Bleskan yfir þig
fómi. B. 14. Ríæra Börn, Mæsi þu þín Fædur,
í sñi Eli, og stíga hañ eigi so leingi hañ lífir. B. 18.
Hver sñ Fædur Fyrir-latur, sa verður smæður (er sem
eín Gudlastari) og hver hañ sína Mædur flíggir, sa er
Bólvaður af Drottni.

† Mæ eitt Barn gísta sig utañ Vilia og Samþykki
sína Foreldra ?

Nei, það er ad gíora þeim stoort Ungur.

† Eiga

† Eiga Með ad hliðnast Foreldrunum i Illu og
Synsamlegu?

Mei. Matth. 10. 37. Hver þan elskar Föður og
Móður meir en mig, þá er minn eigi verðugur.

Hvaf er Þröskuböndans og Matmóðurlinnar Skýlda
við þeirra Þjóðustufolk?

1.) Ald gíefa þvi tilheyrliga Fædu og Laun i ríetti
ann Tíma. 3. B. Mof. 19. 13. Láttu ekki Dag-
launa Mánsins Vert. Kaup vera þíá þier allt til Morguns.

2.) Stíjra þvi og stjórnna með goofröðlegri Þó-
lunnæði. Eph. 6. 9. Og þier Drottinn, gíorid ein-
ig þetta þið sama við þá, og láttid af Ögnunum, og vitid
einnig, það vðar Drottinn er æ Himnum, og það þíá þer-
um er ekkert Mángreinar Alit.

3.) Ald láta þier vera umhugaf um þess líf samlega
Naudsyn, fíerdeilis þá það er veift, sem og eins lífka
um það þvi er andlega naudsynlegt, að þier uppfræ-
ði, æmuni, og bidie fyrir þvi, so sem gíorði Hofuds-
madurinn i Capernaum. Matth. 8. 6. Gen. 18. 19.

Hvaf er Þjóðustufolks Skýlda við þess Þrösk-
bændur og Matmædur?

Það æ að elska þau, heidra og hliða þeim, og se'ta
þeirra Gagnsmuna i öllum Hlutum, vera vðid og
trótt, hvort sem þier eru nær edur fíær, og bidia lífka
Fóstgíæfílega fyrir þeim. Eph. 6. 5. 8. Þier Þjóð-
ustumeð, verid hliðugir vðrum líf samlegum Drottinum
með Otta og Skílfíngu, i Einsallbleif vðværs Híarta,
so sem Chrísto, eigi alleinasta með Þjóðustinu fyrir All-
gíunum, Móðunum til Þóðunnar, heildur so sem Þjóð-
ar Chrísti, það þier gíorid þéna Gílds Vlíá af Híarta
með goofum Vlíá: Láttid vður þykja, so sem þier þjóð-
st Drottinn, og eigi Móðunum, og vitid, að hvaf sem þier
einn

eñ gíörir gott, þad mun hañ af Drottnei medtaka, hvert
hañ er Þræll eða Krelsingi.

† Eñ ef Þræfsboöndiñ er undarlega lyndur og bægt er
ad forliksast við hañ?

Þa ær Christuñ Þienari ad yðka Þosinnmæðina
1. Pet. 2. 18. 19. Þier Þioouustiamenñ, verid Þerrunum
undir giesnir med allri Ottasemi, eigi alleinasia goöðum og
spafferðugum, heildur eising þeim sierlundudu, því þad er
Moad ef uóðkar sýrir Samvitskuñar Satir til Guds þolie
hið. Jlla og liidur hið Orietta.

Mai Þioouustusfoolk vera so hlijðid, ad þad læti bið:
ka sig til sonðsamlegra Verka?

Nei, eingvañveigum; Þvi haart er Herrabod, eñ
hærra er Guds Bod. Post. G. B. 5. 29. Framar
ber ad hlijða Gudi eñ Mönnum.

Hveriu losar Gud þeim Børnum og Þienurum, sem
eru hlijðiñ, og hallda Þioorda Bodordid?

Ad þeim vegnvel, og þau lifi leingi ær Þorðuñi.

† Giesur þa Gud öllum froönnum Mönnum længt
Líff og farfalet?

Jar, siari hann þad þiena til þeirra Sæluhiatþar,
að añaars ecki.

† Þvi lætur hañ Özudlega þa oft verða Gamla?

Ad því hann vill unna þeim þess leingri Ti, ma og
Tækisæris til Umvendunar.

† Straffar Gud þa Barnaña Ohlijðne eius og hann
lannar þeirra Hlijðni við Foreldrana?

Jaa, þar uppar höfum vier merkilegt Dæmi ær
Absalon, Davids þverbrotnum Syni, sem hieck
ær Hærinu i Etkinni, giegnumstungum med þrem
ur Spiootum, 2. Sam. 18. 9. 15.

Ut af Fuinta Bodordinu.

Hvad

Hvab Jlt er bañad i þessu Bodbordi?

Ansins Mord og Mæðræp, sem eigi skiedr eftir
Yfiroaldsins Doomi og Skipan, heildur af eiginri
Þefndargygni.

Hvab margslags er Mordid edur Mæðræpid?

Eveñslaas, sem er fyrst, þad stoorkostlega (sem mik
id ber æ) sem skiedur med gioranlegum Berknadi;
Og þad anad, sem minn ber æ, edur þad fænl'gra,
sem skiedr m; Harri Hiartans, Ordum Munnins,
og Andlitsins Utiti.

Hvernig deyðir Maður sin Mæunga med Verkinu?

1.) Annad hvort i einu, med Hoggi, Ertjug, Sko-
ti, Eitri, og þollifku. 1. B. Mos. 9. 6. Hver sem
uðhellir Mæðsins Bloodi, hans Blood skal og so uðhell'
af fyrir Mæðin.

Ellegar þad gietur og sked,

2.) Med laungum Tildrætti, og seinilega, med þvi
ad koma Mæunganum i stoort Hiartans Ungur,
edur fyrra hann sinni Mæring.

Sur 35. 26. 17. Hver þaā telur fram þdrum hans Mæ-
ina, þaā Dæpur sin Mæunga; Hver þaā giefur Eigi
Erðis Mæðinum sin Mæun, sa er Blood: Hundur.

Ro ef Maður skiptir egi Mæungan Tisfenu, gietur þaā
þa dendi þaā með hatursfullu Hiarta og Jærdum?

Jaa, þad kienir Jesus; Matth. 5. 21. 22. Þar
hann utleagur, hvernig þetta Bodbord ær andlega ad
skiliast (seigiandi.) Þær þaā heyrst ad sagt er til þina
Samlu: Þu skalt ekki Mæð bega, en hver ed Mæð vegur,
þaā verður Dooms sekur; En æ seigi þdur; hver þaā er
Mæð Bloodi þinum (ætt Orsaka) þaā verður Doms
sekur, en hver sem til Broður þins seigier: Mæða,
þaā verður Mæð sekur, ær þvort ed seigier: Þu Mæglari,
þaā

það verður sefur HElvítis Eyðs.

Er þa ein Haturðfull og Hefndargjörn Maðneska eða Mordingi?

Jaa viðsulega, því Gæd auhtur Hiartad frammar enn Høndina.

1. Joh. 3 15. Hver sá Broður þatar, sá er Mæðdræpani, og þær vituð og Mæðdræpani hafa eigi Eplið Eftir þia: sáer þ'ljönda.

Er ein Orðhættur, sem vites grínum og hœðuglegum Sær-Orðum, og so eða Mordinge?

Jaa, Jesus kallar þad Synd, sem forþienar Hæltis Elld, og David seigir: Psal. 64. 4.

Þær hœtia sína Tungu sem Sværd, þær er með sinum erudum Orðum so stóora til Hæltis sem með Þj-um.

Er þa Grind, Heiðratni, og Ulfhœd, so hœttuleg Synd?

O jaa; Hvor sem hun hefur Vfirhœd, þær er eigi Mæðarinnar Andi nie Blidlyndi Jesu.

Eph. 4. 31. 32. Alur Beistleiki og Grind, Reidi, Groop- og Rastan, sáer længt fræ yður, sáer allri Jultu; En versid iðbyrdis hvor vid amsi vingaralegir og æðmlegir, og fyrirgefid hvor øðum, lúka so sem ad Gud hefur fyrirgefid yður i Christo.

Það skal þa ein Reidigjörn taka til Ræðna til ad hafa i Laumi og dempa með sáer Heiðrat. Sied?

Hann skal vœðrœna sig með Blidlyndi Jesu, taka Vara æ hverri sinni Hugfan, bida ad hann falli eeki i Freistni, og sáalsur taka sáer Vara fyrir Tulesni til Freistingarinnar.

† Er þa alls eingið Reidileiða?

Eingið Reidi vid Persoonurnar, en reidast mæ vid Synd og Bøndsku, hvor rietsferdug Reidileiða. Hætt Vandlætting, og Kiemur af Elsku til Guds og Mæðungans. Jac. 1. 19. 20. Ps. 119. 139 Eph. 4. 26.

† Rætt

† Rán Madi og að deyða síu Ráunga að Earlúhi til ?
 Já, með því að leida hann í Villu, og með því
 að hneipla hann.

Matth. 18. 6. Hver hafi hneit-
 or eða af þessum Smáru, sem æ mig trúa, þarfara væri
 honum að Wilansciú heingdist um Hæls þannum og væri
 í Siáfar-Dimp sektur.

Ráa Madur tafa Lífid af siólsum siet ?

Nei, það er að drepa Lífama og Earl í einu lagi;
 og aftur læsa Dyrum Náðarinnar, so sem Jut-
 as, sá Fordjörfunar Sonur gjordi,

Hvæð er það Gooda sem ofs verður hodið í Fínita
 Bodordinu ?

1.) Að biarga og hialpa við vorum Náunga í
 öllum hans Lífis Hæðfæmdum.

1. Joh. 3. 17. Nær nokk þessara Berastar Aud-
 afi, og siet síu Broður Maud liða, og lýtur sitt Þiarta
 til fyrir honum, hværig blífi Guds Kærleiki hwa honum.

2.) Að umgangast vinsamlega og með Hoog
 værd við vorn Náunga. Matth. 5. 5. Salir
 eru Hoogværir, þei þeir munu Jarðrið erfa.

3.) Að bera Umhyggju fyrir Earl vors Náunga
 þa vier síaum henni hætt við eyllifum Danda, að
 so miklu leiti, sem vier, so sem andligir Kienimenn,
 kunnnum að styrkia hana til Sæluhialpar, með
 goodfrosfum Vidvorunum og Amunningum.

Jac. 5. 19. 20. Kærir Bræður ! Ef að nokkur æ meðal
 yðar villist frá Sæulestanum, og umfærir þannum einhver,
 sá skal vita það, að hver ed Sondarannum umfærir í frá
 Villu hans Þegar, þesur frelsað eina Önd frá Danda,
 og mun midri borgia Fjeldda Sindaða.

† Hver var sá Fyrsti Mordingi ?

Cain, er sloo sinn Broður Abel í Hel af Öfund.

Er

† Er og Sýnd að vera mynstunarlaus við mállausar
St. þuu

Jaa. Orðst. B. 12. 10. Hið Ríttleasti áumf-
ar sig vfir sínum Gienadi, en Þiarta Ogubtálfins Máns er
omystunfamt.

Ut af Sietta Bodordinu.

Þvad er Hlustapur?

Þv ellska Siettt og Stand, af hialsum Gude
iñsett i Paradís, sem vildi að Madur og Kvina
skyldu eitt Holld vera.

Er þessi Siettt þa ekki sonðsamleg og saurug?

Það er hun ekki, þegar i henni er lifað eftir Guds
Orði og Villia.

Ebr. 13. 4. Hlustapurin skal heidarlegur hallðin vera
híaa öllum og Híoonabands Sængin öftekud.

Til hvers þefur Gud iñsett Híoonabandið?

1.) Til Máñkynsins Þríoöfgunar. 1. B. Mos.
1. 28. Aukist þið og margfaldist og uppsóllid Þórdina.

2.) Til að afstra illum Girndum.

1. Cor. 7. 2. Þvrið Þrillulísnadar Sakir, þa þafi hver
eiñ sína eigiñ Konu, og hver ein þafi sín eigiñ Máñ.

3.) Til iñbýðis Adstodar, Huggunar og Ræðas-
neptis. 1. B. Mos. 2. 18. Og Drottin Gud sagde:

Það er eigi gott, að Madurin sé einsamañ, ea vil gíora
honum eina Medhíaalp, þa sem vera máa híaa honum.

Hvernig aa eiñ Egta-Madur að hegða sér við sína
Egta-Kvinnu?

Hañ aa trvlega að elska hana, virða, stjira, stíoor
na, og ala Ða fyrir henni, so og, að umþera hen na
Þreifkleika með Þoliñmæði, bíðia fyrir heñi, og se
ita heñar Sælar Belferdar. Col. 3 19 Þvrið Máñ
eñlid yðar eigiñ Konur, og verid ei beistlundadir við þær

1. Cor. 7. 16.

Hvernig æ ein Egla-Rvina að hegða sér við sína eigin
Mañ?

Hun æ að vera honum undirg'efin í Ríðrleika,
Trúskap og Almhöggin fyrir Hríshondlaunni, bida
ia fyrir honum, og leita hans Sælar Vælsædar.

1. Mos. 3. 16. Þín Vilje skal vera þínum Mañi undirg'
giefin, og hann skal vera þín Herri.

1 Cor. 7. 34. En sem gift er, su ver Almhöggin um þad,
hvad Heimins er, og hvernig þun meigi Máttinum þodna
ast. 1 Cor. 7. 16. 1. Pet 3. 1.

Hvad er fromma Ekna og Gædurlausra Huguna?

Að sa Himnefti Gædurlausra hefur sér deilis Mædars
ríka Almhöggin fyrir þeim og forsværar þær.

Ps. 68. 6. Drottinn er Gædurlausra, og Doomar
Ekna. Sæa samar. 2. Mos. 22. 22. 24. 5. Mos.
27. 19. Cyr. 35. 14. 15.

Hvad er fromma Ekna Eftolda?

Þær eiga að lifa í Gædum og Gædum.

1. Tim. 5. 5. 6. Þad er sakarleg Ekna, sem einsomul er,
og sína Væn Eftur Almhöggin Gæd, og Gædum í Gædum
um og Almhöggin Dag og Doort, en þun sem í Gædum lifir, er
lifandi þad.

Hvad er þad vonda, sem of er bænd í Gædum
Gædum?

Hoordoomur, Saurlefnadur, Bæd: Sköm, be-
stulegur Rosti, Eiskamans Saurgun, Egtasæpar-
ins Forogt, Gæd til almhöggin Friðleka, og alm-
höggin Saurglefi í Hugunum, Orðum, Bid-
motti og Bædum, bædi í Egtasæpum og fyrir ut-
ann hann.

Hvad er Hugsmæna Hoordoomur?

Saurugar og lauslaatar Gædum, hverjar ei eru
hædum

hulldar fyrir Gudi, því hann þekkir Hiartað.

Matth. 5. 18. Eð seigi yður, að hver hafi þitt R Orð til að Sýnað hefiar, þá þesur þegar drígt þoor með þessu i sínu Hárta.

Þvad er Þoorðoomur i Orðunum ?

Allt sojóirðilegt og bligdunarlaust Klæm-Tal, Lauslætis-Skrif, Þisur og Rvedlingar, Sicks-hættur og Marrari, sem horfir til Lauslætis, edur strjendir, hið m nsta, æ mooti riectchristinni Alvöruglesni, og roggfamelegu Sk.eki.

Eph. 4. 29. Latid einga vonda Ræðu framfara af yðrum Munni.

Eph. 5. 3. 4. 5. Fridlulifi og allan Öhreinsleif edur Agorai, latid eigi um yður seigjast, so sem Helögum hæfir, nie S Maanarleg Orð og fjfðslegt Hjal, eða R Jeskni, þvad yður þenrir ecki, heildur miklu framar Þackar giord : Þvi þad skulub þier vita, þad eingið Fridlulufis-Madur, edur öhreifi, eða ægiarn, þver ad er Skærgoda Dyrðlari, þesur Arstoku i Risti Christi og Guds.

Þvad er Þoorðoomsliat Þidmoot ?

Allrahanda utvortis Merki, sem augljafa þad Oskanfeilna Hiarta, þvert sem heildur er Augna eðr Andlits Þrogt, Þiskamans ofæmilig Opniberan, Klæðadrægt ofæmilig, Lauslætis Rossar, Dansar, Þiskivakar, og þessháttar.

Syr. 26. 13. 14. Sie þinn Doostter ecki blivog, so þalltu þana harðt, so þun fremie ecki sñ mootþrooðan Þilia, æ meðan þun er fril. Þegar þu merkir þad þun þtast ÞRistuglega i R Ríngum S Ag, so tak þad vel til Þara, en ef þu gæfir þad eigi, og þun bristur þar fyrir æ mooti þier, so lat þu þig þad ecki undra.

† Eru þa Lauslætis Orð og Þidmoot so stoor Svand ?

Jaa, eigi alleinasta eru þau i sñalsu sñer mikid

ofæmileg Christnum Mötum, heilldur hafa þau og so mikid hauskasamlegar Berkamir, og þiena til en þa framur ad uppvefja þa vondu Gyrend, þar til su sama eitbrúst i Berkinu.

Jac. 1. 14. 15. Eiertver freistast, nær han Elteigist af sin Elgim Gynd, og lofadur verdur. Og jundað þad Gyndin þesur gietid, sædir hun Gyndina, en nær Gyndin er fullkomnuð, sædir hun Danda.

† Hvad gærir þessa Gynd viðvöðslega og Straffs, verda framur en adrar Gyndir?

Ad hun sargar og forðiarfar af samt bædi Sæl og Liskama, sem skuldu vera Guds Musteri, enn verda ad Hybislum hins ohreina Anda.

1. Cor. 6. 15. 18. Vitid þier ekki, þad ydrir Liskamir eru Christus Limir? Skuldi eg nu taka Christus Limi, og giora þar af Skælmunar Limi? Þad þie þærri. Eða vitid þier ekki ad hver han samlagar sig Skælmunni, ad þæ er ein Liskami med þenni? Þvi þau munu (seigir han) Eðs i einu Hol di vera; En hver han sameingir sig Drotinu, þæ er ein Andi med honum. Klyðid Tridulifnadi; Þvi ad allar Gyndir, hverjar Madrið driggir, eru utan hans Liskama, en hver ed Tridulifnadið driggir, þa sönðgar við sin Elgim Liskama.

Hvad er skipað i Elotta Bodorðinu?

Ad geyma bædi Liskama og Sæl i sonu Hreinliifi hvert Madur er giftur edur egiftur; So Madur þie alltið hæfur ad umgængast med sinnum Gudi.

Matth. 5. 8. Sælir eru Hreinhiartadir, þvi þeir munu Gud sja.

Hvada Medel kafi Madur ad bræka til ad geyma sig fyrir Særlifnadi?

Þæ Andin er reidubvin, enn Holldid þo veikt, æ Madur ad vakfa og bidia, og þar næst vakfa sig fyr,

**Sísn Holldfins, Sísn Augnanna og drambsamt
Lífsemi.**

Hver er goðdir þærkar kúna að vera þentugastir til
að klesja slíkar Holldfins Freisingar?

Ad Madur lauti síer koma í Hug (1.) að þa All-
ra heilagasti Gud er nærlægur honum, og síer til
hans. (2.) Hvar stóor verid hafi Kvöl Jesu hins
Frossfest, sem hann leid að öllum sínum Lúkama. (3.)
Hversu ognarlegar munu verða Þíffir þeirra For-
tæmdn í Helvíti, og (4.) hversu flámvíð að er þa
Ekemtan sem Mada hefr af þeirri saurugu Synd.

Alldrei drígg um Ef Hoer, þad Veru freinkir Seingi.
Ekemtan Lofa í stíndi soor, en Ekem og Kvöl síst leingí.
† Hver hefr so vardveitt sitt Hreinalífi fyrir allri Afríðu?

Joseph, þa hann sagdi til Potiphars Konnu:

Hvernig má eg nú þa gjöra so miltid Öðsuf-Vert, og
syndgast að móoti Gadi? 1. Mos. B. 39. 9.

Ut af Síounda Bodordinu.

Hvar þú verður bóttad í Síounda Bodordinu?

Ad Stela, edur fremia Þíofsnad.

Hvar er að Stela?

Það er að gjöra Naungan, að móoti hans Vil-
ja, víðskila víð nokkud, þo þad síe alldrei so líttid af
hanns Gooði.

Verður þad gjört með fleiru en einu Móoti?

Ja, aðnadhvert með Öfríski, edur Vielum.

Hver síelar með Öfríski?

Þeir opiðberu stóor Þíofar, sem í eingu Ríetti-
inda Þírfíni, æn aðrar Heimildar, taka burt
annars Gooð, líka sem þad væri þeirra Eign.

Eph. 4. 28. Hver SÍDÍD hefur þa síeli ná eigi meir.
heildur

heildur erfidi og afli með Hæðunum nokkud gott.

Hver sielur með Vielum ?

Það giora all r þeir , sem aðnadhvert taka Mæ-
ungans Eign, edur hallða henni inni með Kiensku og
leynilegum Hætti , sem skie kañ með morgu mosti ,
þvi hver einn Þioofur berfkar sín floottugu Vie-
librogd og Hrecki.

Seig mier nokkra af þeim almeñilegustu Þioofa Hæð-
ium ?

Einn heimuglegur Þioofur fyrir Heiminu, þo
hann sie opinnber fyrir Guds Augliti , er ;

1.) Sá Raupmadur, sem i Raupum og Solum
giorir Oriett sínum Mæunga, soleidis, að hañ eigf
fær fullt Andvirði fyrir sitt; annadhvert það , að
Barann, Rigtinn, Mælrinn, edur Þeningarnir
er miña verdt, enn Mæunginn veit af, og fætta er að
elfka ei Mæungann sem siakfann sig.

1. 1. Thess. 4. 6. Eingin Mælisti edur taki Agooda frá
þínum Broedur i Hæðlaninu , þviad Drottinn er hañ, sem
hefnir alls þessa.

3. 1. Mos. 19. 35. Þeir skulud ekki oiofnadarleca herð-
la i Doomunum, með Mæin, með Vigt, og með Mæli-
Mættar Vögir, riect Þund , og riect Mælikerhold ,
og riectar Róður skula vera hiað þdur.

2.) Sá Þienari, Handverks-Madur, eðr Dag-
launari er Þioofur, sem fyrir fullañ Betaling, gior-
ir eigi Verfinu Fullnustu, edur fellir nokkur undañ.

2. 1. Tess. 3. 10. Ef nokkur vill eigi Mæfda , saa skal og
ekki heildur eta.

Lijka saa Hrofsbondi, sem fyrir holla Þioonustu
gjesur eigi tilhljðileg Laun og Fædi.

Jac. 5. 4. Sicaid, ad Muniñ Verkamañaha, þeirra sem yðar Afur:æond þafa uppyrft, og verid þafa af yður Jñihalldiñ, þau Hroopa, og Hausi. Jñiaraña Hroop er kom d til Eorna Drottins Zebaoth.

3.) Er sœ Þurkall Þioosur, sem med oriettovijsfi Kentu wsihgur sinn sœtaekann Nœunga.

3. Mos. 25. 36. Þu skalt edert Þur af þínum Brooda taka, og eigi Ogm:tils af þónum Kœsia, heldr: skaltu ottast Drottin Gud þín, so ad þín Broodir megilifa þíœ þier.

4.) Er sœ Skulldunautur Þioosur, sem gietur boegad sína Skulld, enn vill ecki, og med Afsetningi Soikum og Undannbrogdum, heldur inni þíœ fier annarra Soogi. Psal. 37. 21. Hín Ogudhræddi tekur Þœa og betalar ecki.

5.) Sœ Doomari, edur añad Þfirvallid er Þioosi, sîn þanbrokar sîn Wýndugleika ad kroya Nœungañ, eda tekur Wotu til ad halla Riettinum.

Drost. B. 17. 23. Ogudlegur Wadur þiggur giarna heimuglegar Sœsur til ad þeggia Þeg Riettarins.

6.) Er sœ Undirsæti-Þioosur, sem soijkt uñs Kongsinz Toll, s Tjundir, og þvilijkt.

Rom. 13. 7. Siefid þad hverium, sem þier skuldngir er: ad, þeim Skatt sîn Skatti þeyrir, þm Toll er Toll: þeyrir.

7.) Ad syðurstu eru þeir og allir Þioosar, sem leitast vid ad nœ sijnr Upphelli, med añarra Skada, voga ofmik d uppœ Luckuna, hvært þeir viðna edr tapa, ellegar vilja forsorga sig mý onýtsamlegum Konsturn og nauðsynlalausum Hussgaangs Snijfium.

2. Eþess. 3. 11. 12. Þier þeyrum, þad nokrir œ medal yðar gœnga oflyskañlega, og Ekfida eckert, driiggiandi heldur Ekenkap. Eñ slíkum bioddum vier og ammiñum þa, soir vœrn Drottin JEsu Christum, þad þeir erfidi med

Spallœ

Spaklæti, og eti sitt eigið Braud.

Eru allir þessir Þioosar i fordæmañlegu Tilstandi?

Jaa; Þo þeir verði ei allir heingir, lenda þeir þo allir i Helvítti, nema þeir geri sanna Þfirbeot.

1. Cor. 3. 9. 10. Lætid eigi villa yður; EÞ Þioosar nie Aþrindar, Meñ, eigi Oðrþekju, Meñ, eigi Oðþak-
ar nie AÞeningiar, munu Guds Ríki Ekka.

Hvad ær þa ein Þioosur til að giera, sem vill giera A
Þfirbeot og leita Aæðar hia Gudi?

Þegar hañ lætur af að stela, þa skal hañ og so lætta af að eiga, og hallda iñi hiañ sier, þvi sem hañ hefur stolid, so hañ bæti fyrir, og lætti hvern fæ sitt af-
ur ef hañ hefur þa Efni ær þvi.

Ex. 22. 3. Þioosurinn skal stela þvi stolna aptur.

Luc. 19. 8. Ef eg hef nokurn tælt, þa GEF eg fersalddi Aftur.

Job. 2. 21. Aþhendid þeim rietta Eiganda Aðlingi Aftur, þviad oss soomir ekki að eta stolid Goots, eða það sama að suerta.

† En hvad skal giera til, ef ei finst Eigandi, nie hañs Erkingiar?

Þa so fellur til, mæ það stolna Goots giefast Jaa-
tækum, en fyrri ekki.

Luc. 16. 9. Gverid yður Wai af hinum AAglaata AAlíon, so nær þier við-
þurhid, að þeir medtali yður i eilífur Tialddvæðir.

Aæ Þrefsurinn eiti afleysa mig af þeirri Synð, þo eg
halldi iñi hiañ mæ þvi Aængfengna?

Nei, eingañveiginn, þvi fyrir Guds Augliti, nær Aflausninn ekki nema til þeirra sem eru sahyðrandi;
Enn einginn Þioosur er sann-yðrandi, meðañ hañ
heildur inni þvi stolna Gie.

Er það lifa Synð að stela Smæ-Manum?

Jaa, Það er ein stoor Synð i mooti Gudi, að vil-

ia yfirtroda hanns Þodord fyrir Ema. Muni þu er Syndinn því stærri mósti Naunganum sem meru er stóld frá homum.

† Er það Synd að stela frá heim Rísku?

Jaa, Synd er það, því þetta Þodord hefur ekkert For-tak, og Naungans Rískidæmi gjörir eigi Naungindi minn. að Ríttindum.

Er það Synd að hulla með einum Pílof?

Jaa, það er að gjöra sig hluttakandi á annarlegum Syndum.

Orðsk. 29. 24. Hver Hútskipti hefur með Pílofnum, (heyrir Bolva, og segir þar ecki til,) hafa hatar sitt Rísk.

† Getur nokkur stóld frá fíaksum síer?

Jaa, því það stíedur. (1.) Med Eydslu og Ydin-kepsi. Orðsk. 23. 21. Þvískíarar og gráðugir Uðarmast og Sefsaugur Madi. Hlistur að vera ístrug Jot.

2.) Med Rískstu við sinn eigin Rískama.

Sir. 14. 5. 6. Hver ecki gjörir fíaksum síer neitt gott; hvað skal sá odrum gott gjöra? Það mun aldrei af sínu Gótti gláður vera. Enginn hlutur er skámarlegri en sá, að Mádurinn að síer fíaksum einkis Góðs, og það er makleg Þlæga fyrir hans Þodstu.

Má þa hver eigi gjöra af sínu Gótti hvað hann vil?

Nei, því vier eru Ráðsmenn yfir Guds Gáfs-um, og eigum eitt sinn að gjöra Rískning fyrir þær. Luc. 16. 12.

Hvað Gott er stípad í Síanda Þodordinu?

Að vier stulum styrkia Gagn vors Naunga.

Hvernig forum vier að því, að styrkia Naungans.

Gagn, í því sem hans Upphæði vísar?

Þa vier larnum honum nokkud af voru Gótti, eða gefum honum Ólmusu, hafi hann þegar Þerf.

1. Joh.

1. Joh. 3. 17. Nær nokkur hefur þessarar Veralldar And-
æfi, og þær sjá Broður Rand líða, og lýkur sitt hjarta
til fyrir hönum. Hvernig blífið Guðs Kærleiki þið þen-
um?

Ebr. 13. 16. Gott að aðra, og MEd að S. pta, þa
förgleymid ekki. Þvíad líft OXfr boðnaði Guði vel.

† Hver gíttur og æ að hialpa þeim þursandi Náunga?
Sierdeillis þeir Rísku, samt sérhver sem hefur
nokkud Afgængs því er hann þarf daglega með.

1. Tim. 6. 17. 19. Mísum þessarar Veralldar bið-
bus að þeir sien ekki mikilættir, og leggi einga Von uppá
þenau fálváltan Ríksdóm, heldur uppá lifanda Guð,
sem oss ríftuglega gíttur, als hættad til Róttunar þad
þeir S. Jori gort, þad þeir audgíft í goodum Verktum, sien
S. Jafnuðir, S. Oðviliðir; S. snandi sér fíalsum
Siood, til goods Grundvallar, uppá þad tilkomanda, so
að þeir hendli eilíft líf.

Hvernig æ Madur að gífa Olmu?u?

Estir Snum, og af Kærleiksfullu Hiortalagi.

Job. 4. 9. Hófr þu Míttid, so veittu Míttuglega, en
ef þu hefr líttid, so veittu þo af því litlu með tívu hjarta.

Stráffar Guð þa Míttunarlaufr?

Jac. Jac. 2. 13. Þar mun Míttunarsamur DDa-
m-r yfir þau gænga, sem einga Míttunsemi hefur gírdar.

Psal. 41. 1. Sæll er sá sem Míttast þíu þurstuga, Dr-
ottin mun frelsa þau í þíu vondu tíð.

Utt af Uttunda Bodordinu.

Hvad vóndt verður í þessu Bodordi baðað?

Ad vera falskanna Vitnisburð æ mooti Náung-
anum.

Hvad er falskur Vitnisburður?

Öll login og astfemdarlaus Ræða um Náung-
ann, hvort sem hun skíður fyrir Rítti edur fyrir
utann hann.

† Hvernig

† Hvernig verður falskur Bitnisburður borið i Ríettargængs Málum?

1.) Þegar Sætiandið ber fram logna Afieru.

Orðsk. B. 19. 5. Eia Þjagvottur blýfur efi oþegundur, og sá sem framgiarnlega þráðver Þgi, mun efi undan hlampa.

2.) Þa Bitninn stadfesta Þgina.

Orðsk. B. 19. 5. Efi Þjagvottur blýfur ei oþegundur.

3.) Þa Talsmadurinn forðvarar Þigi i móti sinni eigið Samvitku. 2. B. Mos. 23. 1. Þu skalt efi trúa raunum Ríarumálum, og Þ þer Efi þeim Oðulega noktra Þþasíod, so að þu berir falska Bitni.

4.) Þa Doomarinn viisvitandi, eður af Þarvísu Þu, dæmir það sem Þigi er, satt að vera, og það rangt að vera, sem ríett er.

Orðsk. B. 17. 15. Hver hafi EÞgir hafi Oðulega Þalsa Ríett, og ÞÞeirdæmir Ríettlaatan, þeir eru bændur fyrir Drottan ein Þvívírding.

† Meiga Þhrisínir Meñ eiga Mál samant?

Þeir meiga i þeim Sökum, sem mikid rýður æ, og i stærstu Þaudsyn, slíja til Doomara Embættisins, sem er Guds Skickan, og flaga Þaudsyn sína æn Haturis til síns Mootparts; Enn að hefja Þrætur fyrir litla Sök, og að syna sig i öllu sifersinnadant og hesndargiarnann, er miog ogudlegt.

1. Cor. 6. 7. Þar er allareidu Þrestur æ millum yðar, það þier hafid Þagadeilur yðar æ milli. Þvar fyrir líjdið þier eigi miklu hellidur Þríett? Eða þvi lætið þier efi æ salast yð: heidur? Sía Orðsk. B. 20. 22. Matth. 5. 39.

Hvernig verður falskur Bitnisburður borið fyrir utan Ríettargænga?

Þa Madur lígur uppæ þñ Þraunga og Þiemur þonum

hónum raunglega í Öbroodur. Sir. 9. 16. Ver ei
si söguin, og bálmal þu ekki með þíni Trunga.

Wæ Madur segja það ilt um Ræunga, sem sattu er?

Nei, nema það sé aður opinbert orðid herum
Wæni, og æi þó Madr eigi að hafa sér til gamans,
að segja frá þvi; Það er Rætleiksklesi.

Hvernig tæni Madur að soðia sín Ræunga?

1.) Þæ Madur opinbertar það sem hann hefur
heimuglega tróad honum fyrir.

Orðst. B. 11. 13. Bálmalungur Madur Opinbertar
það, sem hann veit leinilegt, en sá sem með t. wessu Harta
er, hann leynir þvi.

2.) Þæ Madur uppljóstrar háns heimuglegum
Brestum, honum til Skada, en öðrum til Öneigl. S.

Sir. 19. 7 8. Þeyrir þu nokkud vondt, það seig eigi eftir,
þvi Þegn gíorir þ: er eingan Skada. Þu skalt hverfi seg-
ja það þínum Vin me Övin, og opinbera þu það ekki, tui-
st þu að g: ora það fyrir utaú vonda Samvitku.

† Wæ Madur eigi æsa til lyña Öfirvalldinu eður
Þrestinum Ræungans Sönd?

Ju, þegar það stíedur af Eistru til Ræungans, og
Unisorgun fyrir honum, og til að afstra Öyndinni,
so sem þa Joseph sagdi Þodur sínum frá Öynd
Brædra sína. Sici Matth. 18. 17. hvort ed Chr. st-
ur bíddur að seigia Öofnuðnum frá Öynd síns
Ræunga, þegar heimugleg Överum vill eigi gæ-
na; Enn ef það stíedur af Hefnd eður Málade,
þær það Öynd.

Ræn Madur og með öðru monti miðfíca sig í sínu Tali?

Jæ, þvi öll onyt-u Örd eru syndsamleg.

Matth. 12. 36. Eg seigi yður, of hveriu þvi Ræfingur
Örði, sem Wæternir tala, munu þeir Ræfningstap gíora

æ yfsta Deigi.

Það gott er skipað í Uttunda Bodoordinu ?

Ad affaka Marungañ, tala vel og mæina vel um hann, og taka allt upp í bestu Meining.

† Gietur Madur þa gietid goods til allra Mæna ?

Þa þeir ei með þeckianlegum Hóldsins Verfunu upphoostea síni inri Bondsku, mæi Madur, Kiærleikans vegna, vænta hins besta, og ei gjöra sier Misþænka, edur saí Þþocka til nockurs.

1 Cor. 3. 5. 17. Kiærleikurinn hlýsar ekki Jelt, hann umber alla hluti, tróir öllu, vonar allt.

En þa Bondskan er ordin opiuber, mæi Madur ei falla hana gooda. Ef. 5:20. Þei þín, hverier ed falla hid vonda gott og það hid gooda vonda.

A Madur og so ad affaka hñ Marunga þa adrir tala illa um hann ?

Jaa ; gieti Madur það með Sanni, sierdeilis þa hann er elgi siakfur vid og kann ad affaka sig.

Sir. 6. 5. Hver alla hluti þverir til Bætra Bægar sa gietir sier margu Vini.

1. Pet. 4. 8. Kiærleikurinn hólur fíollda Syndana.

Uf af því Nijunda og Tijunda Bodoordi.

Það er það sem bañað verður í Nijunda Bodoordinu ?

Syndsamleg Sjisu og Gyrender, sierdeilis æstur annarra Gogi.

Hlioodar ei það Tijunda Bodoord nær því eins ?

Jw.

Hver er Mismunur æ millam þess Nijunda og Tijunda Bodoordsins ?

Tijundurinn er elgi so sierdeilis inifalinn í þeim hlutum sem Mæi gyrenast, so sem í því hvorninn Gyrenderinn

Dinn-edur Sjálfinn til þess er að sig fómínn.

Hvad mærgslags er de ju'illa Sprud ?

Evinnslags. 1.) Erfdaghyndinn, edur Upp-
 rundaghyndinn, sem er sú spillta Rattura sína, ed-
 ur Elhneiging til þess Bonda. 2.) Sú gíorans-
 lega Gyrendenn, sem framfiemur af Upprunaghy-
 ndinni eins og einn Uvortur af sinne Root; Og verd-
 ur hun annaðhvort af Bilia Mañfins samþætt og
 hallðinn við Magt, ellegar heñ verður meotstadið,
 og hun nidurfæð.

Jac. 1. 14. 15. Sier hver freislafi nær han Elteigist af
sinn Elgiu Þrond og lofsadur verður ; Og siðan þá
Þrondia hefur Gjetid, ÞEðir hún Gyndina, en nær
Gyndia er fullkomund, sæðir hún Daudan.

Hvar verður fyrirbæðið í gæránlega Byrð?

3. Minnda Bodordinn; Hvört 5. Mos. B. 3. 21: utleggst soleidis; Þu skalst ekki gyfnast að, það er; Eftir þu þín Billa eigi burtdragast, strámi-
er, þínum Gudi, af þeim vondu Gyndum, sem
bwa i hier.

Hvar verður Uppruna Spendið bænd?

3 Tifunda Bodordinu, sem utleggst soleidis: Þu
 skalt ecki gygnast, þad er: Þar skal eingiñ vond
 Gynd vera i þijau Hiarta, þu skalt einga Vef-
 Synd hafa.

— Sjást þu nokkur Madur, að Jorðinni sem einga vonda
Uppruna Gyrd hefur?

Nei 1. Joh. 1. 8. Et vier seigium, vier hofum einar
 Synd, þa villu vier slakka oss, og Sakleisurinn er ei i oss
 Fordæmir þa Uppruna Gyrdin þau trundu Euds

Serum

Börn sem hafa Angur af hehi ?

Nei, hio heim hefur Syndiñ tapad þeim sínum Kræfti sem fordæmir, með því þau eru í Christo, og standa eða frammar nakiñ, (Edur Forsvarslaus) fyrir Guds Ríttlæti.

Rom. 8. 1. So er nu Eýgifi Fordæming í þeim sem í Jesu Christo eru, þeir sem eigi ganga eftir Hóldinu, heldur eftir Andanum.

Hvaf stídur, ef Maður lætur so Uppruna Górnðina við sig ræða, ad honum þófir væat uin ad filgia gíóranligum Górnðum ?

Hvar sem su gíóranlega Gýrendiñ vædur fyrir, (og hefur Yfirráð) þar vædur Christi Ráð eðfi fyrir, og er so su Manneskia undir Bosvaninni.

Rom. 8. 13 Ef þier Ýfid Eftir Hóldinu munud þier Deya, en ef þier deydid fyrir Andan Hóldsins Gýrendir, munud þier lifa.

Er þa vönd Gýrnd Synd, þo þun sit ad eins í Afformi, og komist eigi leingra ?

Jæi, fyrir Gudi tekst Vilieni fyrir Verkið.

Matth. 5. 28. Hver hafi listið Komu til ad gýrnast heñar, etc.

Kan þa Maður ad brioota æ heña Hætti Bodord

Guds öll með einberum þauakum og Górnðum ?

Jæi, því Guds Lögmaál er andlegt, og hver sem vill hinum Bodordunum hlíjda, maa ydugliga taka Þara æ sínu Hiarta, eftir því sem þessi seinustu Bodordiñ æffilia, því þau eru so sem Ýfili ad öllu Lögmaálinu (þeña adffolia allt Lögmaálid.)

Er þa öll Gýsa og Gýrnd Synd ?

Saklaus Gýrnd er su sem Sæliñ hefur til þess sem Ýrkamiñ þarf með, so sem Ýst til ad eta, drecka, sofa, og hræra sig, og añaarra söddan Gluta ; Su Gýrnd var með Máñinum í Sakleysisins Standi, og

og að því leiti er hun eigi Söndsamleg.

En fráfátoma þar þó etai margfallðar Spndir af söðð
afr nætturlegum Eftirlaungunum?

Ju, að viðsu, og veldur því su inætta Nætturum
ar Spilling, sem vill komast i alla Slutir, og giora Ef
tirlaungunina þa stíðanlegu ofstíðanlega, ohoosliga
og íauruga, ef vier elge noogsamlega tofum Bara að
ofs og moostfrijdum heñe.

† Hverier eru þeir söndsamlegu Slutir sem Spradil
festist mest að?

Það eru þeir Slutir, 1.) Sem eiga stíðt við
Dhoof, Drambssemi og Bellostingar.

1. Pet. 2. 11. Halldid þú þu frá Hóðlegum Spradum,
hveriar i giegna Sæluñi stríða.

2.) Þeir Slutir sem öðrum viðvölfa, hveria Gud
hefur ei gíesed mier, heildur mínum Naunga, og
maa eg því egi misuñna honum þeirra, so sem er, hans
Egta Kvíña, Þoon, Þoonustu. Kvíña, eda nofud
af öllu því sem honum heyrer til.

† Siet eg þa með einu moosi grynst neitt að Öfundar
og Öriettar af því Gotsi, sem mín Naunge að?

Að viðsu: Öfka maa eg estir Kaupmans Boruñ
fyrir Betaling, so sem Abraham falade Afuríñ. 1.
Mos. 23. 4. En ei maa eg grynast að draga undir
mig Gots míns Naunga með Öriettinda Öfíeoar-
pi, Öv. kum eda Öfííki. So sem Achab aggrnt-
ist Rabots Búingard. 1. Kong. 21. 2.

Þvad er nu gött bodid i Ríunda Bodordíau?

Að vier tofum Bara að ofs fyrir vöndum Hiart-
ans Öyrendum, og stríðum moosi þeim.

Þvad gött er stípad i Tíunda Bodordíau?

Ad vier skulum ekki eitt sinn hafa hina minsta
Gyrd vonda i Hiartanu.

† Hvar til þienar þa þad Tisunda Bodord, sem utheim-
tir af oss Mönnum eitt vildungis fullkomid Sakleysi, sem
oss er þo ómöguligt ad læta Gud hafa oss sína ?

Þetta Bodóed synir: 1.) Guds fullkomna Riett-
læti, sem hefur Riett til ad heimta þad, og ætelia
fyrir þad, sem Madurinn, i Syndina fallinn, kan ekki
af sjunum Kroftum ad framkvæma.

2.) Synir þad, ad Gud er eigi Orsök til þess ad
Madurinn fell i Syndina; Þvi hefde hann verið Or-
sök til þess, þa hefði hann alldreigi kunnad ad banna
þessa illu Gyrd, sem þar afleiddist.

3.) Synir þad, ad allir Men, lifka þeir heilögustu,
eru veindar Gyndarar, og faa ei med þeirra eiginna
Reitlæti stadið fyrir Gudi, því þo þeir fyrir Guds
Nad selngi yfirumid allar gioranligar Syndir og
Gyrendir, þa er þo þessi Erfa Synd þeim Orsök
til ad audmískia sig fyrir Gudi.

Hvad er stíttla Tíðhald þessara Orða: Eg er Drottinn
Gud hinn, sterkur Vandlætari etc.

Tvær Orðsafir, sem skulu kenna oss til ad hallda
Guds Bodord, edur ad forðast þad vonda, og
giora þad gooda.

Hver er fyrri Orðsafi?

Guds riettferdug Reidi og Vandlæti, sem heotar
ad straffa alla þverbrotna Yfirtroðslummenn.

Hver er síðari Orðsafi?

Guds Fodurleg Nad og Myrkun, sem losar ad
giora gott þeim sem hallda hanns Bedord.

Hvad

Hvad er Þfirtroðsla, edur Synd?

Allt það sem stríðir æ móti Guds Godordum, sem niflega eru utmáttud.

Hvad margslags er Syndin, almennilega að seigia?

Tvennslags; Erfða Syndin (edur Uppruna Syndinn), og gioranlig Synd.

Hvad er þa Erfða Syndin?

Hun er Nátturunnar Banart, inngrooið Forðorfum, og illar Tilhneigingar (sem hondlar um í Tjunda Godordi).

Þvi kallast þu Arf Synd edur Erfða Synd?

Af því þu er öfs meðfædd, so sem einn vondur Erfða Hluti, eptir vörn Godur Adam.

Rom. 5. 12. Syndin er fyrir einn Man komin í Heimin.

Psalm. 51. 7. Siga þu, ut af Syndsamlegu Sæði em eg Sjettin, og í Synd gat mig minn Moðir.

Hvad er þu gioranlega Syndin?

Allar vondar Hugsanir, Orð og Giördir, sem framkoma, so sem illur Aðortur af vondri Root Arf Syndarinnar.

Er það þa eins lista Synd að læta og iörð og forsooma það sem gott er, eins og að giora það sem illt er?

Jaa, vissulega.

Jac. 4. 17. Það sem þu nokkud Gótt að gi öra, og Sjörir það efi, þeim er það Synd.

Hvad margslags er þu gioranlega Syndin þer i lagi?

Tvennslags, sem er, þu Synd sem klemur af Breiðleika, og þu Synd sem klemur af Illgorni.

Hvad er Breiðleikans Synd?

Hun er, þa einn sá Kristin Madur, er af Hiarta hatar allar Syndir, misstær sig af þa við tiffu, Það

giætni, Aftrijðu, edur einhverju söddan; En strax, sem þan sjna Synd sier, fyrir Töptan (Amínungu) Andans í Samvitskúni, angrafst þan af þeim í Hjartránu, bidur Gud Fyrirgiefningar að þeim, og kveppist framveigis að betra sig.

Gal. 6. 1. Ef Maðr verðr að nokkurn hátt af nokkum Bræðrum sínum, þá leðriettir hann með höggværum Andanum.

Jac. 3. 2. Allir vier Bristum Margfaldlega.

Þvad er Jlgörnis Synd?

Þá Maður viðvitandi, villandi og með Giedþöcknan, giorir það sem illt er, en lætur ogiorðt það sem gott er, og heldur að framt í því illa.

1. Job. 3. 8. 10. Hver Sindina Sjörir, sá er af Döflunum, því að Döflunir sýndgæði af Upphæfi; Þar til þvættis Guds Sonur, að hann nidurbreioti Döflans Verki; Hver af Gudi er sæddr, sá giorir ei Synd, því hans Sæð blifur hvar hvarum, og hann gietur eigi sýndgæst, því að hann er af Gudi sæddur. Þar af eru auglós Guds Börn, og Döflans Börn: Hver þan eigi gættir Ríttvissina, sá er ekki af Gudi, og hver ei elskar sín Broður. Sjá Job. 8. 34. 2. Pet. 3. 34. 4. Mos. 15. 30.

Ryður nokkud að því, að þekka þessa Mismun Breiðs.

Leifans Sýndar, og Jlgörnis Sýndariðar?

Mikid ríður að því, því það alla stærsta Andvaraleyfi kemur ríett af því enu sama, að Maður giorir eigi söddan Greinarmun; Þar af kán og að orsakast nauðsynjalaus Angursemi.

Þvernig kán Andvaraleyfið að orsakast af því?

Það orsakast so af því, að sá sem lifir í Jlgörnis Syndum, huggar sig við það, að allir Menntu sínu Sýndarar, eða sier sjá eigi vandara enn öðrum.

Er það ekki satt, að allir Menntu sínu Sýndarar?

Blíft

Þífft eru allir Syndarar, en þar er er stóor Mismunur (sem áður er búið að sýna.)

Seig þu mér það Mismun en nu með öðrum Orðum, með því so mikil ríður á þessu?

Það skilur so mikil sem Mótt og Dag: Því Guds Børn hafa að sonu Synd Breiðleikans, fíña til Syndariñar, þícast af heñi, verða þvert í mótt þeirra Billa yfirfalliñ af heñi, og leggja dagslega af meir og meir syndsamlegar Yfirþoonir og Brestir, af hverjum þau hafa svert Angur, so þau ganga þó eptir Andanum, fappkostandi að verða fullkomin í því sem Gott er. En Heimfins og Dófulfins Børn gjöra Syndina, (setja sig til að syndga) gleðja sig í heñi, og skemta sér við hana. En þau syndga uppá Mádina, og ganga eptir Holldinu, hvers vegna þau skulu deyja.

Dríggir eitt Guds Barn aldrei nema Jlgynnis Synd?

Alldrei, það gíetur ekki með nokkru mótti komist heim við það Mádariñar Stand, sem það er í, og þá Níu Fæding, so leingi sem það er stadfast í því; En falli það með Afsetnings Synd frá því Standi, þá er það ekki Guds Barn leingur.

1. Joh. 3. 9. Hver af Gulli er þíeddur sá þíorir ei Synd, því hñs Sæd blífur hía honum, og hann gíetur ei ei syndgasti.

Þar nu Guds Børn hafa Estírsbóvar af syndsamlegum Yfirþoonum og Brestum, fúña þér þá ei fordæma þau?

Alldæilis ekki. Hinar allra minstu Syndir þeirra væru að sonnu Fordæmingar verðar, enn þeirra Samfelag með Christo fríjar þau þar frá.

Róm. 8. 1. So er nú Engið & Orðamingi í þeim sem í Christo Jesu eru, þeir sem eigi ganga eftir Hóldian, heldur eptir Andanum.

Satar þa Breiðleifans Synd alls eðert christið Man?

Jæ, hun deyfir Mardina og hindrar þa Eonarlegu Dörfang Andans í því sem Madur ær ad hönbla um vid Gud, og horfir mig til þess, ad Madurinn falli frá Gudi í Illgynnis Syndir.

Hvad giorir þa su Illgynnis Synd ad verkum?

Alla sína Elskendurfordæmir hun, og giorir foralegan Adskilnad millum Guds og þeirra; Jæ, hun giorir þa Satan líka, bæði þessa Heims og annars. 1. Joh. 3. 8. Hver Syndina Giorir jax er Af Döslinum. 1. Cor. 6. 9. Vítid þier eigi, þad Ragnalætur munu eigi eignast Guds Ríki? Lættid eigi vilja ndur: Hverki Fridulíffis Meñ nie Bloat-Meñ Ektrögoda, eigi Hoordooms-Meñ nie Sælgjætingar, eigi heldur þeir sem Ekóm driigia med Karlmoðum, eigi Píofar nie Mavndar-Meñ, eigi Öðbrockia-Meñ, eigi Hneiglarar nie Ræningiar, munu Guds Ríki erfa.

Er ein einasta Synd af þessum edur öðrum Illgynnis

Syndum, noog til ad fordæma Man?

Jæ, því þo Madur dringi eigi utan eina edur adra víska Synd, er hañ freistast af, eða fær Hentugleika til, þa synir þo su eina Synd, sem i honum drottuar, ad hañ er en þa ei umvöndtur, og ad hañ i síns Híartans Grunni sie Guds Foragtari.

Jæ. 2. 10. Þo ad einhver hielldi allu Lögmaalid, og brotlegur verði i einu, þa er hañ þegar alls þess sefur.

Er nokkur Mismunur æ Illgynnis Syndunum?

Jæ, hia sumum drottua þær med Forherding og stóoru Andvaraleysi, so sem hia Pharao; En hia sumum

sumum drottna þær ein Forherdingar, og dríggjast með Samvitkunar Sturlan edur Móðuræli, so sem hy:aa David, i hanns Breitni við Uriam.

† Hver er sú fremða Trappa i Jlgymis Synnum?

Þegar sá sem i sínu Hiarta hefi verið anægjanlega sánfærdur um Sannleikann, ein Þviðingun ar og Tilsoekun ar, móðþroðanlega og af Afsetningi, neitar, hæðir og ofsæfir soðdenn Sannleika og Lærðoom um Guds Otta, og heildur fráni i þessu yðrunarlaus. Þetta kallast Synn aa móði Heilegunni Andá, edur hanns Embætti, og fyrirgiefi eeki, Matth. 12. 31. Ebr. 6. 4. 5. 6.

† Er þa Mýstun Guds og Forþienusta Christi eigi no-
ögn frósing til að fyrirgiefa, lista þessa Synn?

Hier stórt eigi aa Guds og Christi Synn, þvi hanns Ræð og Forþienusta er i sáalsfri hier anægjanleg, og yfirgnæfir allar Synnir; Helldur er Manninum umþetta að kenna, sem heildur fráni til Tilsoka i hatursfyllri Spottan og Ofsoekn þess Sannleika, er hann hefur ædur þekkt.

Ráð Ræður og so að gíora sig Gluttalara i ánarlegum Synnum, og so einig lista i þeirra Straffi?

Jaa, og skiedur það, þegar Mañi þykir vænt um þær, gífur Samþykki, Ræð, Befalning, edur Tækifæri til þeirra, og hindrar þær eeki, edur straffar, ef hann gíetur.

3. B. Mos. 19. 17. Straffa þiñ Ræunga, so þu berir eigi Skuld þaús vegna: Si:aa 1. Tim. 5. 22. Opib. B. 18. 4.

Hverjar eru þær almehilegustu stóor Synnir i móðti Guds Lögmaali?

Það eru Vantræ, Hraesni, Trugyrnd, Agyrnd, Vellost, Reidi og Óþolinnaði.

Hverjar eru þær helstu og stærstu Dögdir eftir Guds Þegmaali?

Þessar: Træ, Ríðaleiki, Froomleiki, Audmykt, Unægjanleiki, (Hooffemi) Bindindi, Hoogværd, og Þolinnaði, og umfram allt, gudbrækilegt og harnest Sinnislag.

Hverju boðar Gud þeim sem eigi hlíða háðs Þodordum?

Ad hann vill víta þeirra Þondsku með Straffi.

† Skiedur það alleina í þessum Heimi?

Nei, stundum sær sá Daudlegi að sonnu Enda með Skiefing, en oft luckast honum so vel Illundin, að hann er kalladur fell; Þó klemur fram um síðir hans Straff í Helviti og Kvolum. Luc. 16. 23.

† Klemur það tímanlega Straff alleina þá þeir skalsk að hann Daudlega?

Nei, Gud straffar og so Illsku Foreldranna að Þornum allt í Þridni og Þiordu Witki sl.

Er það rétt að straffa Sonin fyrir Syndir Fædurins?

Já, þegar hann geingur í Footþor og Estirdæmum síns Fædurs, fram í somu Syndum, því aðars rættist það sem stendur

Ezech. 18. 19. 20. Sonurinn skal ekki bera Fædurins Misgjörning, fyrir það að hann gjerdi vel og réttvíslega, og hann hells og gjerdi all mun Réttindi, þá skal hann lisa.

Hversu margfaldt er almennilega Guds Straff?

Þrefaldt. 1.) Lífsanlegt, so sem: Stríð, Hallæri, Drepsoott, edur önnur Óhamingja bæði að Landi og Lífi um.

2.) Andlegt, so sem Guds Reidi, og það, að hann burttekur

burttefur sinn Arða, og sviptir sinni Mæd, yfirgiefur
ur í fræleitt Einni og Forherdingar Doom.

3.) Er það Elliða, sem er: Fordæming til Hel-
vitis. Sömuleiðis eru einnig Þreföld Laun fyrir
það Góða; Einkameg, Andleg, og Eilíf.

Hverju góðu heitir Gud þar í móti þeim sem halda
háns Bódord?

Ad hann vill gjöra Myrkunsemi við þa í Þusund
Tíu.

Hvad stífst hjer fyrir Myrkunsemi?

Allt gott til Elfs og Sælar, um Tíma og Eilífs.
1. Tim. 4. 8. Gudræknin er til allra hluta notisom, þaf-
andi þessa Elfs Forirheit, og so hins eftirtomanda.

Hverjum lofar Gud síni Myrkun?

Þeim sem hann elska og halda hans Bódord.

Elskar þa einnig Gud nema þa sem heildur hans Bódord?

Nei, Joh. 14. 21. Hver hann hefur minn Bódord og
heildur þau, hann er þa sem mig elskar.

Hvad er það, ad Maður heildur Guds Bódord?

Það er, ad ein Endurfæddur og til Mædarteifis
Christis Maður hefur Guds Vilja alltili fyrir Aug-
um sier, og lagar sínar Hugsanir, Ord og Giord-
ir þar eftir, af einlæggu Hiarta, með stadföstum Af-
setningi, ad læta sier í því framfara.

Joh. 14. 24. Hver hann elskar mig, þa heildur minn Ord.

1. Joh. 2. 3. 4. 5. Þar af vitum vier, það vier þekktu
hann, ef ad vier vardveitum hans Bódord. Hver ed segir:
Eg þekki hann, og heildur efi hans Bódord, þa er Limgari,
og í hvílfum er einnig Sannleikur. En hver hans Ord
vardveitir, í þeim er sannariega Guds Kærleiki fullkominn.

Matth. 28. 20. Kæmið þeim ad halda allt það eg þau
yður, og síðad: Eg em með yður alla Daga, allt til End-

ða Þessalldar.

Gietur Maður þa hallðit Guds Logmaál eður Bodord?
 Já, með því Maður elski Gud ríttalega, þa bæði
 má hann, og líkja hann ad hallða Guds Bodord
 með einlægri Gíedi estir Evangelíi Andra, fyrir Kr-
 aft Christi, þo það þáni ekki ad þie estir því sem Log-
 maálid i strængasta Máta utkrefur, og hann Maðs
 utinn þess vegna ekkert Gott fyrir slíkt ad forþiena,
 heldur bevisar hann þar með sína Trú og Kræf-
 leikann. Joh. 14. 23. 1. Joh. 5. 3.

Kvænum vier þá ad forþiena Ealshjálpina með því ad
 hallða Logmaálid?

Nen. 1.) Því þor Hljóðni er ein Skýlda eðr Skýld-
 ug Þjóonuft 1.º

Luc. 17. 10. Má þier hefidallt það gíordt, það þdr var
 bodid, þa segid: Önnitir Þjóonar erum vier, því það vier
 öttum með Skýldu ad gíera, það gíordum vier.

2.) Þerdur Logmaálid ekki hallðit af Kræfti vor-
 rar Mátturu, heldur af Guds Mádar Kræfti, og
 er það eigi vor Forþienista sem Gud verkar i oss.

Phil. 2. 13. Gud er þátt sem i yður verkar þaði Vilian
 og Gíerningin, estir síni Þóttan.

3.) Þerdur Logmaálid allðrei hallðit so fullkom-
 lega, ad Hljóðni Andans, þo hann sie víst reidubro-
 inn, sie eigi blóndud með Breiskleika Hóldsins,
 samt alíttur Gud og launar i Máð síni, fyrir Chris-
 ti Skýld, vora Hljóðni, þo hun sie Öfullkominn.

Psal. 130. 3. Ef ad þu Drottin villt tilreikna Syndirnar,
 Drottin, hver má það standast?

Gietur Maður ekki eins oa Þóttalín komist so længt (i
 Hljóðni-Logmaálsins) ad hann sie siet sívalsum eigi meðvit-
 andt

andi nokkra Synða, sem hað hað af Afsetningi drígt,
 estir það hað hefur gírdi Þóran?

Su, þó Þóstin var líka ein breið Manneslia;
 Enn þá Madur er nu so længt komið (i þó Gooda,
 sem hann var) er Madur þó ekki þar fyrir ríttlæti
 ur fyrir Gudi.

Þó ekki?

Vegna þess, að Logmaalið er andlegt, enn Gud,
 sem oss dæmir, sner eftir Hugrenningum og Gyndu-
 um, meir enn allir Mennt, grandgæflega; Þá,
 framur ein vler sialfr kunnur að fygnaft i vörn
 syndumspilla Hiartans Grunn, og þess vegna er
 su utvortis. Sidsemi og Ríttlæti (sem kann að finn-
 ast jafnvel hía Heidingium), ekki Uppsýlling Log-
 mailins.

† Er þá eingrar Fullkomnaar að vænta i þessu lífi?

Eingið er so fullkomið að Syndinn wrennist öll-
 dungis frá honum, edur öldungis þriðti það
 Stríð Hóldsins og Andans, og ekkert afsett finn-
 ist framur. Þó kallast, og er, ein Christinn Mad-
 ur fullkomið, i Tílti til:

1.) Haðs Ríttlætingar fyrir Christum, hver ed
 fullkomlega hefur i burttekid alla haðs Synd, og
 fullkomlega íslædt hann öllu sínu eigið Ríttlæti.

2.) I Tílti til haðs Helgunar; En þá merkir ekki
 þetta Ord (Fullkomið) syndlausann Fullkomleg-
 leika eftir Logmailinu, heldur alls Hiartalagsins
 einsæga Tröfesti og Ræðvendni.

3.) I Tílti til annarra breiðfari og ofullkominari,
 eftir þeirra Aldurs Mæta i Christo, Ph. 3. 12.

15. Col. 1. 28. Matth. 5. 48. 2. Cor. 7. 1.

Pegar vier nu leggium Afuadan aa ad hallda Guds
Bodord, hvað giorum vier þa?

Vier giorum Goodverkiun.

Hver eru þau rietta Goodverk?

Eigi alleinasta utvortis Gudræfnis Ath: fuit,
Riettlættis og Riærleikans Verk, helidur og so inn-
vortis, þær heilogu og goedu Hræringar, sem Guds
Andi verkar hia endurfæddumi Guds Bornum
estur Reglum Logmælsins, ecki þo af því, ad Log-
mælsid þvíungi þau til þess, helidur fæmum þad af
þvi, ad Tröum og Næd Guds (sem þau þiggja)
helidur þeim sialsviliuglega til þessa, ad verda meigi
til Dyrðar Gudi, enn Gagns Náunganum.

Gal. 5. 22. Utvortur Andans er Riærleiti, Rögnudur,
Fridur, Políamædi, Blijðleiki, Goodgygni, Trö, Högg-
værd, Hreinfliði.

† Eru þa Bætur, Ölmusur, og söddan Athasaur Heið-
ingiaña og þeirra Öendurfæddu Christnu lysta
einhq Goodverk?

Ecki eru þau fyrir Gudi sañarlega good, því hvað
sem eigi framfæmum af Trönni, þad er og so Spnd.

Er þad öldnugis naudsýnlegt ad giora sañarleg Good-
verk?

Jaa, þad er ad viðsu naudsýnlegt fyrir alla þa,
sem villia verda sáluhvölsnir: því þad er eitt af því,
til hvers Jesus hefi oss endurleyst, þad framfæm: af
Trövaríðar Mátturu, og þar með auðsýnist sunnija
Hliddni.

Ebr. 12. 14. Estirfilgid Fridnum við hvern Máñ, og
Högunni, aa hveitat þad eingiñ tañ Máttuñ ad siat.

En

Ek eru þá Góðverkið nauðsynleg so sem ein verkandi.

Orðok til að gista oss réttlæta og sáluhoolpna?

Nei, þar til dugavör bestu Verk alldenilis ekkert, sem fyrir er sagt. Phil. 3. 6. 7. (Eg var) eftir

Bandlæringunni Ossofnari Samnadarins, verandið skaftið. Ekir Rættlætian i Edgmaaleny O Straffanlegur. En hvað minni Viðningur var, það hefi eg Christi vegna fyrir Elada i teinad.

Fyrir hvað verði Maður þá réttlætur og sáluhoolpi?

Alleinasta fyrir Tröna, sem tekur að síer Gud's Mað i Christo. Rom. 3. 28. So holdum vör nu það Maðurinn verði Rættlætur oan Loguvalfins Verða, fyrir Tröna alcina.

Er þá Trönn so mikils verð i vörum Christiðoomi?

Jaa, hun er það allra djernætasta, því anheinar er omögulegt Gudi að þocknast. Ebr. 11. 6.

Hvar hi eg þá i miðnum Catechismo srefari Uppstædingunni Tröna?

I þeim odrum Partinum, sem hendlac um vörar Christilegrar Trövar Hofudgreinir.

Saa Minar Parturinn.

Verður Maður sáluhoolpi fyrir það, þo þau kuni Ermargreinirnar?

Nei, því Dofullin þeckir þær lifka. Jac. 2. 19. Hver Misunnur er millum Trövar Hofudgreinaða og sialfcar Trövariðar?

Trövariðar Hofudgreinir eru utvortis fyrir Maðinum sa Sannleiki, sem hann skal tröva og medtaka fyrir Sannindi. En Trönn sialf er invortis i Maðinum það Traust og Eileinkan, med hveriu hann tekur að síer öll þau Sannindi, sem inni eru salinn i Trövariðar

ariðnar Höfundgreinum.

Hvar um handla Ervarðar Höfundgreinir?

Um Guds Veru, Vilna og Verk.

Er þa ein Gud til?

Jaa, vísulega.

Hvad giesur þier vissu um það, hvert Gud er til, með því þu sjer hann ekki?

Víst kafi eg að sjaa hann; Þó það sje eigi með líkum amlegum Augum, þa sje eg hann samt i. Huga minnum, i minni eigin Samvitku, að Skopunarverki allrar Veraldar, og i Ljósi heilagrar Ritningar.

† Hvernaig fræða þessir Slutir þig þar um, að þar sje ein Gud til?

1.) Samvitkann, sem er Doomsdóll Guds i Hiartanu, kendir mjer það með heimuglegum Dæta, þa eg giori það sem illt er, enn með nokkurskonar Andi og Hugfæro, þa eggiori það sem gott er.

Róm. 2. 15. Þeir (Heidnu) bevissa, það Fagmalssins Verk sjeu skrifað i Þeirra Hjörtum, Með því Þeirra Samvitka Sjálf Þeir Þeim Vitni, og þar með þeir Þakkar sem sja að milli manna aðlaga sig, edur affala i bryðis.

2.) Skopunarverk alls Heimsins og hans Vidvald, vitnar um það sama daglega fyrir mjer.

Róm. 1. 19, 20. Með vita, að Gud er til, það er heim Dömbert, Þvið Gud hefur Þeim það Dömbertad: Með því að Guds Dönnulegir Slutir sjást, það er hans eyllisur Krafti og Guddoom, Þegar Með Sjata þar að, að Verfunum, sem að er, að Veraldarinnar Sköpun, so að þeir hafa einga Afakun.

3.) Su heilaga Ritning talar ljóslegar hier um, og heilagur Andi innfiglar þann Samleit, fyrir

Ordið

Orðid, i Hiortum þeirra trivudu.

Joh. 1. 18. Eingið hefur nokkurn Tisma Gud sennan, la E Ingietni Sönnun, sem er i Godurans Stauti, þá hefur oss Þetta Klágiort.

Er þa su nætturlega þeking, sem ein Heidingi skán ad þafa um Gud af Skynsemi síni, Samvitkunni, og Stöpunar. Verki þeimins, ekki noög til Söluðialpar?

Nei, þvi hun veit alls eckert af Christo og Guds Mæði honum, þvi Hold og Blood birtir það eigi, Matth. 16. 17. Þo skán hun ad sína Þeg til ad leiða frammar estir ad þekka Gud; og það gíörir hun, ad þeir sem henni vilja eigi sæta, þafa einga Afsofun aa Doomsins Deigi.

Hvad er Gud?

Hann er ein andleg, vöndannleg og oransakannleg (omælanleg) Þera, sem er almættug, alviss, allstadar næslæg, good, heilög, myssunfom, Sannleiksfull og ríertíat.

Þesur þa Gud hverki Þiskama nie Mínd, með þvi þau er andleg Þera?

Nei, þvi(ein) Andi hefur hverki Hold nie Þem. Luc. 24. 39.

† Þvi íslar Þitningið þa um Guds Augu, þaus Þendur, ellígar adra Þímu?

† Þvi hagar siet Andi Guds estir manlígum Skíunngi, og meinar fyrir þessa Þímu Þerkanir og Eíglínnlegleika Guds; So sem fyrir Augun þaus Þíjs doom; fyrir Þendurnar hanns Kraft, etc.

† Hvad múnir mig Guds andlega Þera?

† Það, ad Gud, sem er einn Andi, hann aa i Anda og Samleika ad tilbídiast. Joh. 4. 24.

Hvad

Hvæð stíkur þú fyrir þá Guds Eiginlegleika, sem hie-
voru fyrir framan þyptaldir?

Þóðs Almætti er, að hann gietir alla hluti gjörðr;
Alvitrka, að hann siet og þeckir alla hluti; Allstadar
Mætlægd, að hann er hvoergi iniluktur, nie-utibirgðr,
hellur allstadar mætlægur; Siæðska, að eckert er
illt í honum, og að hann vill oss hid besta; Mysskuns-
semi, að hann æmfast þfir Eynd vora; Heilagleiki,
að ell Eynd er længt frá henum; Sannleiki, að
hann kan hverki að líroga nie-foiskia; Og Riecttlætti, að
hann vill straffa þad vonda, en umþuna þad gooda.

Hvæð gietur Madur telid siet til Annæingar af Þfir-
vegan Guds Eiginlegleika?

Madur æ að bliðast fyrir hanns allstadar Mæ-
tlægd og Alvitrku; Estirfilgia hanns Heilagleika; læ-
ta siet gæunga til Hiarta hanns Siæðsku og Myss-
unsemi; treysta uppá hanns Almætti og Sannleika;
og læta hanns Riecttlætis Þhugun hallda siet
frá öllu vondu.

Hvæð huggun gietur Madur telid siet af Þfirvegan
Guds Eiginlegleika?

Þar af þofum vier stoora huggun, að Gud, est-
ir sinni allstadar Mætlægd og Alvitrku, siet vora
Mæud; getur hialp að oss, af þvi hann er almætti-
ugur; og vill þad gjöra, þvi hann er mysskunsamur
og goouur; og með þvi hann er sannouur og riectt-
lætur, er þad viist að hann giorir þad, þegar vier i
Þronni hiartumlega leitum til hanns.

Hvei þu mægtir Gudir eru til?

Ecki utann einasti einn Gud.

5. B. Mos. 6. 4. Heyr þu Ísrael Drottinn Gud vor er Efi Efrungis Drottinn.

Hvernig hefur þu Guddómlega Bera opinberað sig i Ritningartíðar Orðum?

So sem ein einasta Bera, Fadur, Sonur, og heilagur Andi, hveriet þó allir eru eitt, og kallast þu heilaga Þrenning (Þrið-Eining).

1. Joh. 5. 6. Þeir eru sem Vitnisburðinn gísla og Himni, Fadurinn, Móðir og Heilagur Andi, og þeir þrið eru Eft. Matth. 3. 16. 17. Cap. 28. 19. 2. Cor. 13. 13.

Kannum vier med vorri Efnsemi að stíla að Gud sic eitt, og þó eitt þessur?

Nei, því þó það sic eigi i móti vorri Efnsemi; gengur það þó langt yfir hana; þar fyrir er það ein Hofud. Ören-Þröðarinnar, enn eðli Efnseminnar, og Gud væri eigi Gud, ef vor Efnsemi gæti stílað að öllu, hvernig hann væri.

† Eru þá þau Orð; Gud Fadur, Sonur, og heilagur Andi, einasta þrin aðgreind Rost, eður Eiginlegleikar i Gudi, og eðli neitt annað?

Að viðsuer það meir, enn einber Aðgreining Rostanna eður Eiginlegleikanna, því sérhverri Persoonunni leggst nokkud það til sérdeilislega, sem eigi kemur öðrum við.

† Hvar i er þessi Aðgreining tilfalið?

Eðli i Þerunni sem aður er sagt, heildur i vissum Persoonulegum innvortis Verkum, sem koma hverri einni Persoonu við ut af fyrir sig; sem er: Fadurinn, sem er af eingum, gætur Soninn frá Eðlið; Sonurinn verður gættinn af Föðurnum; og heilagur Andi fráþingur af þeim báðum. Allt

Þetta eru dröpsfettir Trövarinnar Leyndardoomar,
sem vor Skynsemi eigi fær rannsakad. Sicut Psal.
2. 7. Joh. 15. 26. Rom. 8. 9.

Er Gadirjá elldri edur vpparlegri en Sonurinn, og Son-
urinn elldri edur vpparlegri en heilagur Andri?

Nei, þeir þrír eru eitt: og þess vagna er einginn
þeirra í Veru og Tign, æðri nie þ. æðri, heildur enn
annar, heildur eru þeir fullkomlega jafnir.

Hvad fyrir Berk eru þad sáur, sem tileinkast hjerdeilis-
lega hverium fyrir sig?

Föðurnum tileinkast Skopuninn, Syninum End-
erlausinn, og heilogum Anda Helguninn; þó eru
þeir allir samverkandi þar i., og einginn af þeim er
utilukkur í þeim Berkum sem víðvískia Heiminum.

Hvar er talad í Fræðunum um Skopuina?

Í Fyrstu Greininni.

Ut af Fyrstu Grein Trövarjafning-
arlunnar.

Hvad er að skopa?

Það er að gjöra eitthvad af eingu edur ohentugu
Efni.

Ebr. 11. 3. Fyrir Tröva undirskondum
vjer Heimin gjörðan vera fyrir Guds Ord, og allt það
hvad sýnilegt er, er Orðid af Eingu.

Hvad hefur Gud skapað?

Himin og Jörd og allt það sem þar er innt, so sem
Sool, Tungl, Stjörn, Planetur, Hofudskjapnur,
Djör, Fugla, Fiska, Orma, og Ötal Fjölða af öð-
rum Hlutum, sem þiena til Guds Dyrðar, en ös til
Nytsemdar, þott vjer ei þeckium það allt. 1. Mos. 1.

Var Gud marga Daga að skapa Heimin?

Í Sex Daga, og af þeim siotta skoop hann Mann-
inn.

inn.

Helldur Gud þeim hlutum en nu vid Magt sem hañ
 floop: Dandoerdu?

Jaa vissulega. Ebr. 1. 3. Hañ BEr Alla Hlu-
 ti med sinu trostuga Ordi. Ps. 104. 27. 30.

Til hvers eiga þessi Sönnindi að upprisa þig?

Til þess að dýrðka Gud í öllum hlutum, og for-
 fara siðalsfönnunghönum, með öllum hlutum sem
 af hönum eru, og fyrir hañ viðhalldast og standast.
 1. Cor. 10. 31.

Er það þá Gud alleina sem viðhelldur öllum Mönnum,
 og forforar þá?

Jaa, sérdeilis meðraka Mennirnir af Guds Hens-
 di öll sín Upphellsis Meðol, hvert sem það er Mat-
 ur edur Drepsur, Klædi edur Skædi, etc.

† En gæta ekki þ. 2. Ríku siðalsfir veitt sér Upphelli og
 forforad sig?

Nei, ekki eitt Augnablik, því þeir hafa ekkert utañ af
 Hendi Guds, sem gíefr og tekfr burt þá hañ vill; Und-
 ir hanns Vilja og Blessun er það allt samañ komið.

1. Cor. 3. 7. So er nu hverki sá nokkud sem plantar, né
 hiñ sem vofar, helldur Gud sá sem Friðofgunina gíefur.

Vidhelldur Gud lista Ögudlegum Mönnum?

Jaa, því hañ lætur sína Sool uppreña yfir vonða
 og gooda, og lætur rigna yfir ríettlaata og raanglaata
 Matth. 5. 45.

Fyrir hverjum ber Gud helsti Uñshyggju?

Fyrir sínum tröudum Bönnum.

1. Pet. 3. 12. Augu Drottins lista til þeirra Ríettlaata.

† Styrir þá og viðhelldur Guds Forsoön öllum hlut-
 um öðrum í heilum Heiminum?

Jaa.

Post. Gíorn. B. 17. 28. Þviad vier lifum,

hrærunst, og eruut 3 Hðnum.

† Stioornar Forsioon Guds Mœnnum lifa i þeirra
Syndum?

Guds Forsioon stioornar eingum til að syndga,
því það gíortir þeirra eiginn vondur Vilie, þvert að
móoti Guds Villia: Enn Gud umlíndur, að þeir
syndgi, hann setur þeirra Syndum Takmerk, og
stioornar so með sínum Vijsdóomi, Afdrifum
Mælesnaða, að allir hlutir verða að þiena þeim til
gooda sem hann elska. Rom. 8. 28. og þetta sáum
viera Dæmi Josephs.

Eru Guds Skiepnur eða skapadir hlutir margslags?

Vfir Hofud tvennslags, sýnilegar og ósýnilegar.

Hverjar eru þær veglegustu ósýnilega Skiepnur?

Einglarnir, og merkir þetta Nafn Sendiboda og
þar fyrir verði það lifa tillagt Christo þeim ofkap-
ada Eingli, sem sendur er af sínum Föður, og op-
mberaðist oft so i Gamla Testamentinu Sica 1.
Mos. 22. 11. 2. Mos. 3. 2.

Hvaf margslags eru Einglarnir?

Tvennslags, goodir Einglar, sem eiginlega eiga þetta
Nafn; og vondir Einglar, sem annars eru kallad-
ir Döflar.

† Hvaf eru þeir goodu Einglar?

Þeir eru heilagir, vijsir síootir og oflugir Andar,
sem ætnd losa Gud, og gíora það hañ þeim befallar,
og þioona sierdeilis þeim tröudu Ebr. 1. 14.

† Hvaf eru þeir vondu Einglar eður Döflarnir?

Þeir voru i Öndverðu af sama Tage sem þeir good-
du, en eru fyrir Dramb og Öhliðni frá Gudi fall-

nar

nir, og eru orðnir bæði Guds og Manna örgustu Dvinir, hverra Hjibjli að er Helvítti.

1. Pet. 2. 4. Gud hefur eigi þyrmt Englunum, þeim sem Öndgudast, heldur hefur Steipt þeim með Hleðium Mörkraða til Helvittis, og yfirgefið þá, það þeir til Doomsins varðveittust.

Hverjar eru þær heilðstu Skiepnur meðal þeirra sönlegru Skiepnanna?

Mennirnir.

Hvad er Madurinn?

Ein mið og vegleg Guds Skiepna, og einn Herra yfir öllum öðrum Dyrum.

Eru margir verulegir Partar einkar Máðestiu?

Þeir, sem er, Sæl og Lífkami.

Hvad er Sæl Máðsins?

Hun er ein ósynilegur og ódaudlegur Andi, sem er aðskiljanlegum Kroftum gæddur, fierdeilis með Mann-Þitinu til að skilja, og Bilianum að utvefsia, edur hafna.

Hvad er Lífkami einkar Máðestiu?

Scalarinnar Hvos og Hjibjli, samsettur með aðskiljanlegum Limum, utvinn með sínum Skilningarvitum, sem eru: Heyrnin, Sioornin, Smeckurinn, Ilmaninn og Tilfinninginn.

† Hvert er veglegra Sælinn edur Lífkami?

Sælinn er miklu veglegri en Lífkami, því hun er ein ódaudlegur Andi, og kann að hafa Samkvæmi með Gudi; hun stioornar Lífkamanum, og hvert sem hun fer, þangad fer Lífkaminn um síðir hvert sem er til Himnaríkis edur Helvittis.

Hversu marga Men Skapadi Gud í Öndverdu?

Einn Karlmann af Zardar-Leiri, er nefndist Adam, og eina Krínnu af Adams Ríðbeini, þá hann þvaf, sem kalladist Eva. 1. Mos. 2. 7. 22.

Stóðst þá einn á fyrir þeim fyrstu Mannum þá þeir voru fyrst skapaðir, sem nú fyrir oss Míðium þeirra?

Nei, þeirra Stand var langtum farsælla.

Er þá Mannsins Stand margfallt?

Fersallt, sem er; 1.) Sakleysisins Stand. 2.) Syndarinnar Stand. 3.) Mæðarinnar Stand. 4.) Dýrdarinnar Stand, fyrir þá sem sæluhólpurir verða. Enn Fordæmingarinnar Stand fyrir þá sem fortapast.

Hvad er Sakleysisins Stand?

Þá Mædurinn var í hinni æðstu Farsæld, æn Syn-
da og Móttættis, skapaður riect eftir Guds Mynd.

1. B. Mos. 1. 27: Gud skapaði Manninn Eftir Eðna
Mynd, eftir Guds Mynd skapaði hann hann, og hann skapaði þau Karlmann og Krínnu.

Hvad var þessi Guds Mynd í Maninum?

Vfir Hofud: Ein Líking og Sinnislagsins Sam-
hljóðan við Gud sielfonn: En siertlagi var hun
Lícos Gudsdoomlegrar Birtu í Skilninginum,
sem þekkti Gud riectilega, og allt það sem hann haf-
ði skapað: Ein oflug Elska í Vilianum, sem hiekti
siet fast við Gud; Eftirlanganirnar og Sinnsins
Tilhneigingar voru í heilogu lagi, Líkaminn með
sijnum Limum bræfðadist þá og riectilega: Og þar
fyrir var líka í Samvitsturni eitt Fridar og Sag-
nadarfullt Himnariiki.

† Var Mædurinn þessa Guds Mynd ei sierdeilis í Sæluhni?

A

Ad viðsi, þó hafði Lífjamminn þar af og so stóor Ví-
ædi. sem var: Fullkominn Heilbrygdi, Oddubleiki
og Vífirrottinnan yfir öllum Skiepnunum: Hanns He-
imni var hin veglega Paradíjs, sat lystilegi og A-
vartarsami Alldingardur.

Er nu ein, ið Madur framur i þessu Sakleysis Standi?

Nej, því midur! Þad Eieñir Reynslan, ad Adam,
og med honum öll hanns Börn, eru fölluñ ur Sak-
leysijina Standi i Syndarinnar Stand.

Epef. B. 2. 23. 24. Gud skapadi Mannin til eilífs Lífs
og gæði hann ad einu Biliæti, og ad hann skyldi vera líft-
ur því sem hann er. En þeir Dýfulsins Öfund er Da-
udiñ komiñ i Heimliñ.

† Hvernig stiedi Fall vorra fyrstu Foreldra?

Þau lietu Slægd Dýfulsins tæla sig til ad eta af
Eðnings-Trijsins Averti, hvert ed var þad ein-
sta sem Gud hafði þeim streingilega bannad.

† Var þa svo Sönd so hæskalega stóor?

Jaa vissulega; Því hun var innifaliñ eigi allein-
asta i þeirri utvortis Rautn af Eplinu, heldur sier-
delis i því, ad þeirra Siortu moortviluglega vífu
fræi Gudi til siakstra þeirra, Heimsins, og Guds-
Dómar Dýfulsins; Og þad þa þau voru so að sig
komiñ, ad Guds Wond gaf þeim fullkominn Kraft
ad standa að moorti öllu Illu.

† Hvað hlaut þa af þessu Söndasafi?

Allt Illt; Guds Wond tapadist, enn Dýfulsins
herflegasta Lífing og Vífiræd komu i Stadiñ mæ
Fordiörfum bæði Saalar og Lífjama; Þad er i stut-
tu Mæli: Daudiñ, sat andlegi, lífjamlegi, og eilífi.

1. 8. Mos. 2. 17. *Uhoerium* Degi sem þu etar af því,
þa staltu Danda deya

† Hversu hefur þa Synðið sierðillis utleifid Maa-
sins Sælu?

1.) Hun hefur blindad Skilningið, sem er ordið
ad hælfa leiti blindur i þeim Hlutum sem Munnias-
um vidvísia, og siðlaus i því sem Gudi vidvísur:
Jaa, æfros til allrar Villu og raangra Dooma,
um þad sem Gudi tilheyrir.

2.) Hun hefur sopt Biliann sínum Heilagheit,
og giórdt hann Haturis fullann vid Gud.

3.) Hun hefur forðiarfad Tilhneigingarnar og
Sniðsins Hæringar, og þar med einig Fræð Sam-
vitkunar. Rom. 8. 7. Hóldlega ad vera siðadur er
Siðandapur i gegn Gudi. Eph. 4. 18. 1. Cor. 2. 14.

† Hvernig hefur Synðið sier i Lagi utleifid Maa-
sins Lífama?

Hun hefur giórdt hann syndugann, nauðliðan-
di, forgeingilegann, dauðlegann, og oteliandi Meim-
sendum undirorpinn.

† Hefur þaa sálfi Mædur þa i sínu nátturlegu
Standi ekkert Siðalsfræði til þess goða?

Ecki til þess andlega Goða, því þad er honum
öldungis at mooti: Enn Siðalsfræði hefur hann til
goodra Hluta, þeirra sem Nátturuðni vidvísia, og
utvortis goodra Iðkana, so sem ad lesa og syngia,
og ferdast til Kyrkju.

Er þa Gæðs Mynd soleidis burtnumið og töpnd vegna
Syndariðnar?

Jaa.

Ernum víer þara aldrei meir?

Ju

Ju, Guds Börn, er endursæðast og endurnijast til þessarar Þyndar, fæ hana aftur, þó hun sie eigi fullkominn hier í Heimi, en æ Himnum munu þau hana öldungis fullkomna æ sier vera.

Hvert eru allir Men ordnir hluttakendur í þessu fyrsta Syndafalli?

Jw, vissulega. Rom. 5. 12. Syndin er fyrir eifi Mañ komin í Heimi, og Daudin fyrir Syndina, og so hefur Daudin til Allra Mæna sier iðþrengt, af því að allir hafa syndgæd.

Al hverium er nu Syndin og allt það Illa iðkomid í Heimi?

Al Döflinum, og af því Mædurinn misbrenkadi sinn Friðvilia.

Er Gud þá ekki Orðsol til Syndariðar?

Nei; að hugsa það, edur tala, væri Þijgi-full Guds löstun. Sir. 15. 12. Þu þarst ekki að segia: Hafi eg raamt kient, so hefur þá svikid mig, því þá Þarf Eðris Döðrækins við.

Get Gud þá ekki hindrad Syndafallid?

Ecki nema hann hefði svipt Menninga þeirra Friðvilia, og æ moosti sinnum alvissa Afsetningi umbreitt þeim soleidis í aðrar Skiepnur, hveriar eckigætu sijnt nokkur Hljódnis Merki.

Hvad hafa Men forþienad með Synd síns Friðvilia?

Guds Reidi og Obljdu, tíjmannlegann Dauda, og eilijfa Þordæming.

Eiga þá allir, sem æstræi hállda í þeirra Syndu Stæandi, og naatturlegri Spillingu, að ljida söðdan Straff eilijflega?

Jw. Joh. 3. 3. Nema so sie, að Mætur verði að Þu sæðdur, þá kan eigi að fæa Guds Ryti.

Will Gud þá láta Meðina tortíjast þó eilífslega?

Nei, hafi þú af sinni Myrkunarríku Elsku ályftað að taka þá ástúð til Náðar, og koma þeimur Syndariðnar Standi í Stand Náðarinnar.

Joh. 3. 16. So Elstadi Guld Hérinn, að hafi gaf út síu eingietni Son til þess, að allir þeir sem á hafi trúa fyrirfarist eigi, heldur að þeir hafi Elíft Líf.

1. Tim. 2. 4. Guld Vil að Allir Men verði Saluþoolnir, og til Vidurkíkingar Samleikins komist.

Því er Náðariðnar Stand?

Ein Sálubíalpleg Sameining og Forlíkun við Gud, sem, fyrir Christi Sakir, endurtæðir með sínum Anda þá syndugu Sálu, fyrirgefur henni hennar Syndir, íklæðir hana Christi Ríttlæti, frijar hana frá Syndariðnar og Satans Snorum, og daglega endurnijar hana til Líkingar sínar Míndar ástúð. Eph. 2. 4. 6. Gud sa ándugur er af Myrkun, fyrir sína miklu Elsku, með hverri hafi elstadi oss, þá þeir vorum dauðir í Syndunum, þess hafi Gírdt oss lífandi í Christo, (því að af Náðinni erud þeir bíalplegir vordnir,) og þess Uppvakid oss með honum, og Sít oss með honum í himneskt Aðhaf í Christo Jesu.

Hver þess þá útvegad Móðunum Guds Náð, so að þeir mættu ástúð frá Uppreisa af Fallinu, og komast ástúð í eitt Sálubíalplegt Stand?

Það þess alleina Guds eigin Sonur Jesus Christur gíort, hver frá eftir Syndafallid var fyrirheitni, og í Uppfyllingu Tíðmans sendur öllum Heimi til Sálubíalpar og Uppreisnar af Fallinu.

Rom. 5. 17. Því ef Dauðin ríkti vegna einar Syndar fyrir eigi, miklu meir munu þeir, sem óðlast Náðariðnar og Gáfuðnar yfirlífótaklega Náð til Ríttlætisins, Ríftia
í lífi

Elifnu fyrir þau eina Jesum Christum. 1. Mos. 3. 15.
Hvar læri eg þa næðæmara að þekja og elsta þessa
dýrmæta Endurlausnara Jesum Christum?

3. Ánari Greininu, sem höndlar um Endur-
lausnina.

Ut af Ánari Grein Ervarjatningar-
línar.

Hvað er Jónhald Ánara Greinarlínar.

Þekking og Værd ommur um tvær Nátturur þær
irrar einu Persönu Christi, um hanns þessallda
Embætti, þessallda Stand, og sierdeilis þa dýrma-
tu Endurlausn vora fyrir hann.

Ríður mig mikid æ þvi að þekja Christum?

Jaa, Þrið þar er ekkert áhald Náfn giefid Mönnum
í hverju oss birtar sálu-hoolpnum að verða. Eb. P. 4. 12.

Þa þad er Elifst Elif, að þeir Þekki þig alleina ein sálu
á Gud, og þau þu sendir Jesum Christum. Joh. 17. 3.
1. Joh. 5. 11. 12. Gud þef: giefid oss eilífst Elif, og þetta
Þef er í hans Elif, hver sem Guds Son þef, sá þefur
Elifid, hver þau þef: eigi Guds Son, sá þefur eigi Elifid.

Hver er Jesus Christus?

Guds og Mariu Sonur, sáur Gud og Madur.
Er þa Christur tvær Persönnur?

Nei, 1. Tim. 2. 5. Þar er ein Gud, og Elif MEd-
algangari milli Guds og Mána, sem er sá Madur Christ-
us Jesus. Einn í þeirri einu Guddomlegu Persö-
nu Christi eru tvær Nátturur, næðæmlega sams-
einadar, sem er sú Guddomlega og Mándoomlega
Náttura.

Þafa þessar tvær Nátturur atíð verid sameinadar í
Christo?

Nei

Rey, þa Guddoomlegu Rætturu hefur hann af
Fodurnum frá Eilífd. Ps. 2. 7. Þu er minn Son,
í Dög sáddi eg þig. Enn þa Máldoomlegu hefur
hann uppá sig tekið af sinni Móður María.

Gal. 4. 4. Þa Uppfylling Tímans var komin útsendi Gud
sín Son Jæddan af Ríki, og rögmaalinu undir orpi.

Hvar af bevísar þu að Chrísti sé ein sá: verulegi Gud?

Það bevísast, af hans eilífri, Fæding af Fodurnum,
og af hans Guddoomlegum Eiginlegleikum og
Verkum. Þar að auk vitnar Ritningin um það
med líoosum Orðum, sérdeilis:

1. Jóh. 5. 20. Þier erum í hinum sáharlega háls Ey-
ni Jesu Chrísto, þessi er Sáður Gild og eilíft Líf.

Stietur þu ein framar bevísad, að Chrístus sé Gud og
Madr i eini Persoonu?

Jæ. Jóh. 1. 14. Orðid varð Huld og bögdi in; oss.

Róm. 9. 5. Hverra Fedur eru og þeir, sem Chrístur er
ut af kominn estir Huldinn, sá sem að er Gild yfir öllum
hlutum blessadur að eilíft.

Hvers vegna varð Guds Sonur að vera sáður Madur?

So að hann kyni vegna vor Máñana, að smækka
Daudans Beisfiu, í vorri daudlegri Rætturu.

Hvers vegna varð hann þar með að vera sáður Gud?

So að hans Daudi og Fornfæringar Blood,
konni að hafa oendanlegan Kraft til að feidþægja.

† Er Jesús af Nazareth sá sáti Messias og forir
heitur Heimins Endurlausnari?

Jæ, þvi öll þou Ríðitekni sem Ritningin leidir
til um þennan sanna Messiam, finnst hia Jesús af
Nazareth. Hann er fæddur af Juda Ríki, 1.
Mos. 49. 8, 10, og af Davíðs Ríki, 2. Sam. 7. 12.

Jæt.

3 Bethlehem Davids Borg, Mich. 5. 2. Af Meyu, Ef. 7. 14. (Siaa frammar Hagg. 2. 7. 9. Dan. 9. 24) 3a, allt það að nafni sem spand er um Nidurlæging og Upphefð þess sama Messíæ, hlindir öldungis og alleimasta uppað vorn 3 Esu af Nazareth. Ps. 22. Ef. 53.

Af hverjum var 3 Esu fæddur?

Af Mariu, eíni hreinni og heilagri Jungfrú, sem að sonnu var trúlofud Joseph 3 Esu föstur. Födur, enn fiendi þó eingann Mann.

Er hafi þá ei gietni og fæddur af sondugu Sædi?

Nei, því þó Maria hefði Uppruna Syndina í sínt Nátturu, þá gíet hun þó ekki að Erfd til Christum, heldur var hun í hanns Gietnadi uthreinsud fyrir heilagann Anda. Luc. 1. 35. Hæilagur Andinn mun koma Þér Þú, og Kraftur hins Hærsta mun vísstögga þig, af því, að það híd Hælgæ sem af þér mun fæddast skal nefnast Sönnur Guðs.

† Hvernig káð Nædur að fara hér í Nýtt Umþeikling 3 Esu heilögu Mándöms. Tefningar?

Sæi undislegi Samleiki fær huggað oss, með Fullvissu um alvarlega Elsku Guðs til vor aumra syndugra Manna; um það, að vier síeum samarlega og fullkomlega frídægdir; og um þá stóora Gofugleika og vpparlega Begsemid, sem vor Náttura er upphafi til með Samelningu við Guð í Persoonu Christi: So að vier þess vagna eigum því heldur að hreinsa oss af Saurugleik Holldins og Andans.

Þvad þisda þau tvö Nesa þíns Erelsara?

1.) Nafnid JEsus þjddir Þressara.

Matth. 1. 21. Þun mun Son sæða, og hañs Nafn stað-
tu JEsus kalla, þvíad hañ mun Þrella sitt Folk af þeirra
Söndum.

2.) Nafnid Christur er sama sem
Messias, og þjddir Smurdur.

† Med hveriu var Christur smurdur?

Med heilögum Anda og Krafti, Post. G. b. 10.
38. Og þad æin Mælingar, Joh. 3. 34. Su Gud-
doomlega Nætturani meðdeildi þeirri Mañddoom-
legu sína Guddoomlega Eiginlegleika, i því Auga
nabliki, sem su Persoonalega Sameining milli be-
ggja Nætturanna skiede.

† Estir hverri Nætturani var Christur smurdur?

Estir þeirri Mañddoomlegu, því su Guddooms-
lega hafði alla Sluti frá Eðlifu.

† Brókad Christur alltið sína Guddoomlega
Eiginlegleika?

I sínu Niðurlægingar Standi lagði hann niður
ad bróka þa, ad undanteknu því, þa hann með
Kraftaverkum villdi sína, hver hann var.

† Hvers vegna skildi vor Þræðari vera Dróttins
Smurdur, og hafa Guddoomlega Eiginlegleika?

Til þess, ad hann kynni ad framkvæma so sitt þre-
fallda Embætti, nefnilega: Þad Kiennimannlega,
Spæmannlega og Konunglega; því til söddann
Embætta voru menn innviðdir med Smurningi
gamla Testamentenu. Þetta hanns þrefallda Em-
bætti nefnist annars hañs Medalgaungu Embætti.

A hveriu er iñsafid þad ypparsta Þress Embætti
Christi?

I því ad hann hefur eitt sinn siaklfann sig aa
Krossinum

Krossmúm Gudi offrad fyrir vorar Syndir, og hann bidur enn ein Afslæts fyrir oss, og blessar oss.

Ebr. 7. 24 26. En þessi, fyrir því hann eilíflega blífur, þá þesur hann oforgengilegað Ríðimannskap, þar fyrir lea hann og eilíga þá ætíð Sæluþögn að gista, sem þessir hann koma til Guds, og hann lifir æfílega, og Þúdur fyrir þeim; þvíad lífkað Þýskup stýðum vier hafa, sá sem væri heilagur, saklaus, ofleikadur, syndugum fróastilín, og hærri en að Himnið er.

Hvar i er lífísalíð Efrísti Spæmállega Embætti?

Þ þvi að kenna oss Guds Vilja til vorrar Sælu þlaalpar; þad gíðrdi hann forðum i eígnn Persos nu síalsfur, enn nu gíðrdi hann þad fyrir síð Anda og síjna Þienara.

Joh. 6. 14. Þessi er sáðara ega sá Spæmadur, sem i Heimnið skal koma.

Hvar i er lífísalíð Efrísti Konunglega Embætti?

Þ þvi að stíoorna, viðhallda, og vernda síjna tróda fyrir þeirra Dóinum.

Þesur þá þessi Konungur og so eitt Konngs-Ríski?

Jæ, enn þad er eitt andlegt Ríski, sem er hanns Rýrkia edur Næðar Ríski hieð æ Jordunni, ur veriu hann stýtur um síðir síjna Tróada til Dýro rínnar Ríksis æ Himnum.

Joh. 18. 36. Mitt Ríski er eígi af þessum Heimni.

al hvers æ Þíðvegan Efrísti Embættis að upporsa þig?

Eil að eilka hann, sem minn æðsta Þrest og Endslausnara; að tróða honum, so sem minnum Spærianni; að heidra hann og hlíða honum, so sem minnum Konungi. Þar með kanna eg og lífka að hafa stærstu Huggum af hanns Embættum.

Hvernig taka þeir Tróadu Ráfa af Christo?

Þeir

Þeir kallast Christner, það er smurdir; því hann
hefur smurdt þá með sínum Anda.

1. Joh. 2. 20. Þeir hafað Smurningena af þeim sem
heilagur er, og þessid allt.

Eru allir Með i þessum Christnu Þendum þólistir
Christner?

Nafnid hafa þeir að sounu, enn Smurningar-
ennar Anda og Nærd vantar þá flesta.

† Eru þa þeir sað Christnu og so smurdir til andlegra
Kieñimaña, Konga og Spæmaña?

Jæ; og það andsijna þeir; sem Kieñmen, i því, að
fornfæra sig Gudi, gíefa sig Gudi til Þoonustu,
að blessa og þíðia fyrir sier og öðrum; sem Kong-
ar, i því, að stjórna siaksum sier fyrir Guds Anda
Þíakp, samt einig i því, að stríða æmooti sínum
andlegum Övinum; sem Spæmen, i því, að kieña,
unnanda, æmiña og hugga siakfa sig og adra.

† Mæ þa hver ein Christu, sem ein andlegur Þresur,
taka uppæ sig óþíðbert Kieñimañs Embætti?

Nei, þar til heyrir Guds Kallan, fyrir Þírvall-
sins Tilhlutan; enn það er allra Christna Kall og
Skýlda, að kieña, hugga, og uppbyggja hver annan
i daglegri Umgeingni, og þa Tækifæri gíess.

1. Thess. 5. 11. Forir því Anní hver yðar annan í þyrð-
is, og Þíðrietti hver annan Þíðryðis, so sem að þier ein
ig gíarid. Og i 14. B. Þier þíðium yður, líarir Þráður,
að þier Anníð Öraadvanda, Hluggid Þíðulitla, Anní-
líðid breiða, verid þólmoodir hver vid annan.

Ebr. 3. 13. Anníð Þú Öðr Öðalfa alla Daga, so lein-
gi sem það i Dag kallast, að þar eingiñ æ meðal yðar for-
herdist af Övfradi Öyndariñar.

Hvert af þessum þremur Embættum hlýða eiginlega ti

vorri Endurlausn?

Hanns ypparsta Prests Embætti, estir hverju hann er vor Feidþægingar og Talsmadur; þo gietur einginn medtekið Christum, sem sinn ypparsta Prest, og ordid hluttakandi i hanns Endurlausn, utann hann medtaki hann einnig, og fylgi honum so sem sijnum Spæmanni og Kongi. 1. Cor. 1. 30.

Med því ad Christi ypparsta Prests Embætti er Grundvöllurinn til vorrar Sæluhælpur, þa seig mier ænægðalega og stillianlega, allt það sem heyrir til Lærdómi vorrar Endurlausnar?

I þessum Lærdómi hefi eg ad þekkt gloggt, þan sem hefur endurleyft oss; Þa sem han hefur endurleyft; Þad Medal sem han endurleyfti oss med; Þad vonda sem hann hefur endurleyft oss frá, og til hvers hann hefur vilid oss endurleysa.

Er eigi þetta utmælad i Catechismo?

Jæ, þess stóttsta Innihald er innifalid i þessum Orðum; Ad hann sieminn Drottinn, sem mig glatsadann og fyrirðæmdann Mann hefur afrekad. etc. Sica adra Grein Ervarjatningarefnar.

Hver hefur nu endurleyft oss?

Vor Drottinn JEsus Christus, Guds og Marsiu Sonur, sannur Gud og sannur Madur, hefur endurleyft oss, estir baadum Ratturumum.

Gb. Psal. 20. 28. Gud hefur utvegad Söfnud med sinu eigin Blóði.

Hafa þa eigi Kaditinn og H. Andi endurleyft oss?

Þeir hafa ad sönnu eistad oss, og fræmsiflgt vorri Endurlausn. Joh. 3. 16. 1. Cor. 6. 11. Enn þeir kunnu ecki ad utrekta Endurlausnar Berked

fiðalft, sem fíeddi með Þijnu og Dauda.

Því gæta þeir það ekki?

Því Gadirinn er alleina Gud, sem eigi kann að deyja, so er líka heilagur Andi; Enn Sonurinn er sannur Gud og sannur Maður, sem er dæinn og hefur uthellt sinn Bloodi, fyrir vorar Syndir.

Hvern hefur Christus endurleyst?

Mig aumann, glatadann, og forðæmdann Máð. Hverja Þessu hefur þu þat nú, að þu siet endurleystur?

Eg hefi þat þessa Þessu um, að allir Men eru endurleystir, og eg so einnig líka þeirra Tolu.

1. Tim. 2. 6. Christus Jesus hefur fíðalft sig utgíft því Alla til Endurlausnar.

† Því þu miet en þu fraknar, að allir Men heu endurleystir fyrir Christum?

Rom. 5. frak 15. til 21. Þessi Kiennir Postulinn St. Páll þad með morgum Ordum, að Appreisningin, eða Hjalpin, i Christo naði allt eins vyda til, eins og Fallid og Fordjersunin i Adam, sem er, i allra.

1. Joh. 2. 2. Það satte er Þorlufur fyrir vorar Syndir, en eigi einasta fyrir vorar (það er þeirra tröðu) heildur einig fyrir Allrar Veraldarinnar.

Item, 1. Tim. 4. 10. Gud er Frelsari Allra Máða, en Eirdeilis Eirvadra.

† Hefur þa Christus líka endurleyst þa, sem með Þvernarleysti og Vantrösteipa siet fíðalft i Forðæmtaguna?

Ja. 2. Pet. 2. 1. Þeir afneita Drottin sem þa hefur endurleyst, og munu vsir siet leida snöga Forðæming.

Med hderin hefur Christus endurleyst oss?

Hverki með Gulli nie Silfri, heildur með sinnu heilaga, djurmæta Bloodi, og með sinnum ovidurkömulega og saklausu Dauda; ja, ekki með Þijnu alleina,

alleina, heildur og so með síni Hljóðni og Legmál-
sins Uppfyllingu. 1. Pet. 1. 18. Vuid, að þier erud
ecti með sorgéingilegu Gulli edur Silfri Endurlesstir
í fræðdu Diegooma Alþæfi, estir Fedraña Uppæsetu-
ingi, heildur með Dyrmatu Bloodi Christi, so sem hñs
ofleðaða og saklausu Lambi.

Rom. 5. 19. Þrið listi sem fyrir eins Drañs Dhljóðni
eru margir syndugir vordnir, so verða og fyrir Efas Hl-
jóðni Mættir Rættlætir.

† Var þá so stóð Drañsön að, að bróla so þjermætt
Ræðal til vórrar Endurlausnar?

Jaa, því Christi Fornfæringar Blood var omíssi-
and: til Hreinsunar vórrar og Fridþægingar.

Ebr. 9. 22. An Bloods Uthellingar stíður Efas
Þrírgefning.

Fræ hveriu illu hefur Christur oss endurleyst?

Fræ Synd, Dauda, og Döfufslins Balldi.

Hvernig hefur Christur frelsað oss frá Syndiñi?

Með því móði, að: 1.) Er Syndariñar Selt
og Straff burtleikid. 1. Joh. 1. 7. Bloodid Jesu
Christi Guðs Sonar hreinsar oss af Allri Synd.

Col. 1. 14. Í hverium þier höfum Endurlausnaña fyrir
hans Blood, sem er Synaða Þrírgefning.

2.) Að Syndariñar Magt og Þferræð eru brósti-
in; Jar, Syndariñar Root verður um stíðir upp-
rætti Daudenum. Rom. 6. 14. Synaði mun eigi
kunna að drottna yfir þú, með því að þier erud eigi undir
Legmáliñu, heildur undir Drañi.

1. Pet. 2. 24. Christur hefur vorar Synir Bórid að
fræum Listanta uppá Fried, so að þier í Fræ Synu-
um deyðir, listum Rættlætina, fyrir hvers Deniar þier
erud heilbrigðir vordnir.

† Rann eg ecti næglega að vera frelsaður frá Straffi

Syndariðar, þó eg sé bundin undir þessar Þírdrottnan ?
 Nei, það sjna ædur framsærdar Rættungarinnar
 Greinir ; og allir ydrunarlausir fara villt í þvi , að
 þeir rængfæra Evangelium, að þann Hætt, að þeir
 vilja nita sér það til hölldlegra Fyrheita ; en eigi til
 Frelsis frá Syndinni síalfrí (hverri þeir vilja þroos-
 na í andlegum Dauda) heldur frá Syndariðar
 Straffi, frá hverju allama , þeir vilja frijast fyrir
 Christum.

Hvernig þesur Christur endurleysi oss frá Daudanum ?

So, að sá tímanlegi Dandi er ordið Jngangur
 til Ljfsins , en sá andlegi Dandi þesur mist sjna
 Magt, og þann enljfa Dauda er eigi meir að ottast
 fyrir þa tröudu.

Joh. 11. 25. 26. Eá em upp-
 rísað og Lífð, hver þann tröur á mig , sá mun Ljfa þótt
 þann dæi, og hver þann lifir og tröur á mig, sá skal Ald-
 ri Dæa.

Hvernig þesur Christur frelsad oss frá Döflinum og
 þann Ríki ?

So að þann þesur einga Magt yfir oss, heldur fusi
 um vier að veita honum Moerstöðu, og þursum
 eeki að hræðast þann þegar vier ottunst Gud.

Ebr. 2. 14. Uppá það, að þann Magtinn tæki fyrir Da-
 uðan þá sem þeim sem Döflans Magt hafði, það er
 Döflinum, og endurleysi þa , sem fyrir Ögu Döflans
 hluta nú alla Ljfi í þrællan að vera.

Lil hvers þesur Christur endurleysi þig ?

Uppá það eá skuli vera þann eiginlegur , og so sem
 eigin Eign, listi sífelldt undir þann Baldi , i þann
 Ríki, og þróoni honum.

† Þesur þa Christi Endurlausnar Verð þier aldungs-
 ekkert

edert Pessi að þioona Synðinni, Döflinum og
Veröldinni, edur að vera þeirra Eign?

Ney, það er að stela frá Christo, mínum rietta.
Herra, því hann hefur so djúrt keypt siet til Eignar.
Luc. 1. 74. 75. Að vier leysit af þendi Dvína þorra,
Þjóonudum Hýnum aan Otta, alla þora Lífðaga, i
Héilagleika og Réttlæti, sem þonum þeknast.

Róm. 6. 18. Forst þier erud frelsadir af Synðinni, þa
erud þier orðnir Réttlætisins Þjóonustu-Reti.

Eit. 2. 14. Íesus Christus hefur siaklaan sig giefid ut
syrir oss, uppað það hann endurleysti oss i Ríka öllu. D-
riettlæti, og Hreinsadi siet siaksum Fólki til Eignar,
það Róstiastid væri til goodra Verka.

Er það þa að siak aa Heimsins Børnum, að Christur
hafi þau endurleyst?

Ney, því þau hafa aa nið burtfelst sig Guðs D-
vinum, Synðinni og Döflinum.

Hefur Christur vor Endurlausnari alltið verið i einu
sama Standi?

Ney, hans Stand er tveíslags, sem er: Miður-
lægingar Stand, og Upphafningar Stand. Um
bæði talar Paulus. Philipp. 2. 6. 11. Hver þó hann
væri i Guðs Mýnd, hieft hann það þó ekki fyrir Ríkan,
Guði líkist að vera, heldur Mýndadi hann sig siaklaan, og
tók aa sig Mýnd eins þioens, varð líkist aðrum Mön-
num, og að Heðan fundin sem Rabur i Lítillæfadi siakla-
an sig, og varð Hlyðugur allt til Danda, jaa. allt til Rí-
ksins Danda. Syrir því hefur Guð Upphafid hann, og
gef honnum Ríka, það yfir öllum Ríkunum er, so að i Ríki
Íesu, stulu sig Bægis Mkt Ríke þeirra sem aa Him-
num, og aa Jorðu, og undir Jorðunni eru, og allar Eign-
ar stulu vidurleika, það Íesus Christus siet Drottin, til
Djædar Guðs Fæðs.

† Hvað er Christi Miðurlægingar Stand?

Það er það Stand, i hverju hann estir sinni Manns-
 doomlegu Mætturu, lagdi af, að bræfa fullkomlega
 og sifellde þá guddoomlegu Eiginlegleika, sem Manns-
 doominum voru meðdeildir, og tók uppá sig Þio-
 ons Mýnd, so að hann, með sinni Hljóðni, kynni að
 forlífa oss við Gud.

Það er Christi upphafningar Stand?

Það Stand, i hverju Christur (þá hanss Þinna-
 var endud) var estir sinni Mannsdoomlegri Mætt-
 uru, upphafinn, til að bræfa fullkomlega og sifellde,
 Guddoomlega Eiginlegleika og Tignargæði, til
 að giera oss Hluttakandi i þeirri Sálublaði, sem
 hann oss utvegadi.

Það mörq. Altríði eru i Christi dýpu Ríðurlægingu?

Su Þostulega Ervarjatning upptelur Fjinn, sem
 er: 1.) Fættæflega Fæding, 2.) Þinnuna, 3.) Kr-
 essfestinguna, 4.) Daudan, og 5.) Greftranina.

† Því uppbóriadi Christur sitt Lífsemi með þeirri sál-
 tælleau Fæding i Stallinum?

Að hann sem fyrst ávissadi það, að hann sækti ei
 estir Ríkið og Metordura Beralldarinnar, heldi-
 villdi hann allsmasta audga oss með sinni Fættæft.
 2. Cor. 8. 9.

Það var það sem Christur leid?

Allir hanss Lífs Hagir voru frá Ungdoomi fullir
 með Fættæft, Foragt, Ofsofn, Ervidi, og Dnæði;
 Enn að sjúdurstu var hann særlega þjundur undir
 þeim Rómverska Landshöfðingia Pontio Pilato,
 sem lét hann hroðstrjúka, bæda, þyrnufrija, og illa
 með hann höndla.

Feld

Leid Christur alleinasta Utvortis á Lífamanum?

Nei, hanns allra stærsta Kvol var sú Helvitska Sælar Angist vegna vorra Syndar, hoerra hin fanga Byrdi utpressadi af honum Bloodsveitann, og kom honum til að segja: Hrygg er Sæla mín allt til Dauda. Matth. 26. 38.

Hvar fyrir leid Jesus so mikil Harmfæli?

Vegna vorra Syndar, og ofs til Sæluhtæpar.

Es. 53. 7-8. Sannarlega þá var hann Þort Kænt, dæmi og Þorum Þínum blood hann uppá sig, Þeir Þorra Þígnarða Sæti er hann særdur, og fyrir vorra Syndar Sæti er hann lemsradur, Heqningin þun liggur á honum, uppá það Þæt hefdum Þíðin, og fyrir hans Beniar erum Þæt Heilbrigdir ordnir.

Hvermín hagadi Jesus hær í síni Þíttu?

Miog þólinnmoodlega, so sem eitt Lamb sem leiddist til Slaetrunar Beckins. Es. 53. 7.

Hvad er Christu Krossfælling?

Eitt miog Kvalafullt, forsmættlegt og þólvad Dauda Straff, sem þrókad var við allra stærstu Dæda Menn. Gal. 3. 13. Christur hæsut leyst ofs frá Þólvun Þegmælsins þann Þíð hann vord Þólvun fyrir oss, (þvi strífad er) Þólvad: hær sá, hver sem á Þíe haangic.

Er Christur sannarlega dæmi á Krossinum?

Jai. Luc. 23. 46. Jesus kalladi þærri Kæddu og saadi: Fædir! Þ þínnar Þendur sel eg mín Anda. Og er hann þafdi þetta sagt, gaf hann upp síu Anda.

Þafdi soddan Dæmi Jesus Christu stóran Kraft til að utvega oss vort Líf og Sæluhtæp?

Jai, allra stærsta Kraft, þvi þær med var Dæmi, so sem Syndarinnar Þeðlaun, þetaladi af vorum Medalgaangara, og vier fyrir hann lausir giefnir.

Rom. 5. 10. Vær erum við Gud forliktir fyrir haðs Sonar Dauda, þa vær vörum enn Dóttir.

Hvad er Christi Grestran?

Efti var nockur Naudslyn á hessi, með því hað ætlaði ei að vera dauður til leingdar; Heldur var hun Bitnisburður um, að hað væri sanarliga dauður, og eitt Huggunartíkt Mínis Teikn, að vorar Syndir eru midurgrasnar, vorar Grasir helgadar, og þeirra Bibbiodur frá þeim tekinn.

Hvernig á Maður að ælsta Christi Líf allt, og alla Píaning í þessu Ríðurlægingar Standi?

Að nockru leiti, og sierdeilis, so sem eina Forlíktum fyrir oss, og að nockru leiti, so sem Heilagleikans og Pólinmæðinnar. Estirdæmi, í Lifnadinum og Þíngunni. 1. Pet. 2. 21. Christur þessur einig líðir fyrir oss, og oss eitt Estirdæmi eftirlætið, að þær skuldur eftirfálga haðs Fótstórum. 1. Joh. 2. 6. Joh. 12. 15, Matth. 10. 31. Cap. 12. 29. Luc. 9. 23.

Hvad kom eftir Grestranina, so sem það líðarsía Altrid í Christi Ríðurlægingar Standi?

Haðs Upphafningar Stand, og til þess hlíða líkka Þíng Altrid, sem er: 1.) Haðs Ríðurstíging til Helvítis, 2.) Upprísan, 3.) Himnafarin, 4.) Setan til hægri Handar þíar Fodurnum, 5.) Afturkomun að dæma Lifendur og Dauda.

Hvad er Christi Ríðurstíging til Helvítis?

Það, að hann skómu fyrir sína Upprísu kom til Sama stadar þeirra Fördæmda, hrofsaði Sigri yfir Satans Mækt, og predíkaði fyrir Döndunum.

1. Pet. 3. 18. 19. 20. Christur er deyður eftir Hóldunum, en Lifandi gjörði eftir Döndanum, í þeim sama er hað einig í burt geingin, og þessur þeim Döndanum Predíkaði, í Síotí.

i Fjotrnum, hverier forðum Daga eigi fróðu.

Hvad er Christi Uppriisa ?

Hun er, að hafi á þriðja Degi eftir síni Dauda, hefur tekið aftur sitt Líf, forklæð sinn Lífama, og i honum sýndt sig óþinnberlega.

Ev. Post. 2. 24. Gud hefur uppveist Jesum, að upp-
leystum Daudans Róðum, fyrir því að það var ómegu-
legt, að hafi skylldi af honum haldið vera.

Hvada Rytsemi höfum vier af Christi Uppriisu ?

Allra stærstu Rytsemi. 1.) Til Stadfestu vorri
Fro, að fullkominn Betalingur, sie utlagður fyrir
vorar Syndir, þar ed vor Medalgangari er ur
Daudans Fængelsi sloppinn.

Rom. 4. 25. Sá er fyrir vorar Syndir var ófurseld-
ur, og fyrir vors Ríttlætis Sakir uppvaktur.

2.) Til vorrar andlegu Uppriisu og heilags Fram-
ferdis i einum nýjum Lífnaði ; Og að siðurstu :

3.) Til þess, að vorir Lífamir skulu Sæluhoop-
nir uppriisa.

Rom. 6. 4. 5. Lífa sem Christur er Uppvakinn frá
Daudum fyrir Dýrd Góðsins, líka so skulum vier gæn-
ga i einu nýju Lífsferi ; Því fyrst vier erum med honum
plantadir til LÍfs Dauda, þá munum vier og Uppriisn
lífr verða.

Umgiestli Christur að Jafnaði hier á Jörðun eftir
sína Uppriisu ?

Nei, þá hafi i Fjotrutíu Daga hafði hier umgein-
gíft med sínum Læriseinum i aðskílanlegum Opín-
berunum, og talad fyrir þeim um það sem heyrði til
Guds Ríkis, veif hafi burt ur Beróðni ad síni-
legri Málægd, og soor upp yfir alla skapada Him-
na til Guds Dýrðar Himins, og hells Dættignar

hægri Handar. Post. G. B. 1.9. Og er hañ saadt þetta, var hañ þeim æfæendum Uppnumin, og eitt Skil-
 Lok hañ upp, i Blætt fyrir þeirra Augum. Ebr. 9. 24.

† Hvert Gagn hefum vier af Christi Himnafer?

1.) Þa Huggun, ad Jesus er farin hiedan ad til-
 bwa oss Stad i sjins Fodr himnesta Hwsi, og vill ta-
 ka oss þangad til sin. Joh. 14. 2. I minns Fodr Hwsi
 eru margar Bætur, eg fer hiedan ad Tilbward: Stad.

2.) Þa Aminning, ad vier skulum hafa eitt him-
 nestt Sinnislag, jæt, Lyst til ad fara hiedann og
 vera med Christo.

Col. 3. 1. Erud vier nu Uppstigur Njafir med Chri-
 sto, þa ætíð þess hvar þar Uppi er, þar ed Christur er
 sitandi til Guds hægri Handar.

Hvad merkir Christi Seta til Fodursins hægri Handar?

Ad Christur estir sinni Mannndoomlegu Nættu-
 ru, med fullkomnu og ævarandi Herradæmi, drott-
 nar og stioornar ellum Hlutum.

Eph. 1. 20. 21. Gud uppvakti Christum af Dauda, og
 Setti hañ til Sjhar Hægri Handar æ Himnum, yfir
 alla Hædingstap, Walldstætt, Magt, og Herradoom.

† Hvert Gagn hefum vier af Setu Christi til Guds
 hægri Handar?

Þar af vitum vier oss til Huggunar, ad hann, i
 Hæfæti sjins Guddooms, stioornar sinni Kyrkju,
 sestar sjina Dvím, bidur fyrir oss, sendir oss sinn heil-
 laga Anda, og med þessu mooti vill hann i sjínu Upp-
 hafningar Standi gjöra oss niotandi þess, hann
 hefur rotvegad oss i sjínu Midurlægingar Standi;
 hvar i moot vor Skýlda er ad heidra, tilbidia, og
 hlýða so hætt tignudum Hofdingia.

Ps.

Psal. 110. 1. Drottinn sagði mínum Drottni, set þu þig til mínar hægri handar, þængad til eg legg þína Döni, til Skarar Föta þína, Rom. 8. 34.

Er Christur eigi framar nælægur hær ær Jorðunni?

Jw, með Kröftugum, enn þó ofsynilegum Hætti.

Matth. 28. 20. Síðid, eg ER MED JÐur alla Daga, allt til Enda Veraldar.

Nær vill hann í ánið Ein ástur koma synilega til Ver-
alldarinnar?

A síðarsta Degi, sem alleina er Gudi kunnur.

Post. G. B. 1. 11. Þessi Jesus, sem uppnúmið er frá yður til Himins, MAn RÖma, lista þó sem þær sæud hann til Himins upp fara.

Luc. 21. 27. Þá munu þeir síar Mánfins Son RÖm- andi í Skýnum með floorum Krafti og Dýrd.

Hvernig mun það tilgænga ær Döms Degi?

Allir Menn, bæði þeir sem þá lifa, og hinir sent áður voru dauðir, og þá ástur uppvaftir, skulu skadnæmast fyrir Christi Dömsstool, og þeirra Hugrenningar Örd og Bæf dæmast eftir Guds Ördi, Döflarnir skulu þá og dæmast.

Gb. Post. 17. 31. Hann hefur DAg Eilíft, ær hverjum hann vill DÖma alla Jorðarkriegluna með Ríettvísi, FÖrir ein MAn, fyrir hvern hann hefur það og ælyftað.

1. Cor. 4. 5. Dæmid ei fyrir Dýman, fíre ein Drottinn liemur, sá er augljúsa mun einnig það í Mýrkrunum er huld, og Dýnber GJora RAdið Hia rtana, og mun þá hverjum sem einum Þóstiðr stíe af Gudi.

2. Cor. 5. 10. Þíer hlöótum allir að opiðberast fyrir Dömsstooli Christi, uppá það, að hver ein aðlist eftir því hann hefur aðhæft í Lýtamans Lýfi, síe það Jút eða Gott.

2. Tess. 1. 6. 7. 8. Það er ríett hía Gudi, að ERÐ- ureiðda þeim HÖrmung, sem yður HÖrmung veita, eð yður, þíer sem HÖrmung líjðid, Hvíld með of: þær
Drott.

Drottinn Jesús mun opiðberast af Himni, meður Englum síns Krastar, og með Elldins Loka, Hefnd ad gjefta yfir þa, sem ekki þekktu Gud, og yfir þa, sem ekki eru hljðug-
ir Evangelio vors Drottins Jesu Christi.

1. Cor. 6. 2. 3. Vitid þier ei, það heilagir munu Heim-
lið dæma? Vitid þier ei, það vier munum yfir Englum
þu dæma?

Joh. 12. 48. Þad Ord sem eg taladi, það mun dæma
þa þu ert þessi Degi.

Er það nu noog, ad þu veitst aft þetta um Christum,
og heildur það fyrir satt?

Ney, ekki utann sá Heilagi Andi anglijsi Christ-
um i minna Hiarta fyrir eina lifandi Trú, og helgi
mig so i Sannleikanum.

Uf af þridlu Grein Trúarjatningarlínar.

Trúir þu að þa heilogu almennilegu Christilegu Kyrkju?

Ney, heildur trúi eg, ad ein heilög almennileg
Christileg Kyrkja sie til.

Trúir þu þa að heilagast Andan?

Jæi, at Heilagann Andan trúi eg, eins og at Föð-
urinn og Soninn, því hann er með þeim ein Guð-
doomleg Vera.

† Bevísfa þu mæ, ad Heilagur Andi sie ein Guðdoom-
leg Persóna?

Þad bevísast, ekki alleinasta af þeim Guðdoom-
legu Eiginlegleikum eg Þeknum, sem honum
tilleggiast oflega i Ritningunni; heildur og so, af því
hann verður utþrickilega nefndur Guð.

Ob. Post. 5. 3. 4. Ananias, því uppsýkti Andstotið Hi-
arta þitt, so ad þu villdir lífna ad Heilagum Andan? Ei-
gi þesur þu logid ad Mánum, heildur ad Guði.

1. Cor. 3. 16. Vitid þier eigi það þier erud Elldi Maf-

eri, og þad Guds Mædi byggir i ydur? 1. Joh. 5. 7.

† Þvi kallast hañ : Eñ Andi?

Vegna þess, ad hann med Guddoomsligum Hætti so sem Guds Munns Andi (Ps. 33. 6.) framgeingsur færa Eplisfð af Godur og Syni.

Joh. 15. 26. Eñ þaa saa Huggariñ kientur, hoern eg mun senda ydur af Godurnum, sem er Sankleitsins Andi, hoer af Godurnum framgeingi, þu mun vera Vitni af mæi.

Vegna hoers kallast hañ : Helagur Andi?

Eigi alleinasta þess vegna, ad hann er siassur i sunni Veru heilagur; Heldur og so þar fyrir, ad hañ framfæðmir i Mönnum Helgunar Berfinn.

Hverjar eru þær heilðsta Berkanir heilags Andas?

Ad kalla, upplifsa, helga, og viðhallda.

Er nokkur Þors aa ad þekja þessar heilags Andas Berkanir i Sealuiñi?

Jaa, þvi estir þvi mæi hver einn proösa sig siassan, hoert hann sie rietslegur Limur Guds Kyrkiu.

Hoed er þaa Guds Kallan?

Ad hañ med sißku Mædi hrætir Mañana Hiortu, opinberar þeim siyna Mæd, sierdeilis fyrir Evangelium, frambißdur hana alvarlega, og giesur med Evangelis Kraft til ad medtaka hana.

2. Tim. 1. 9. Gud hefur öfð hißalplega giort, og Kallad med Helagri Kallan, efi estir vorum Berkam, heilð estir þuñ Forirbyggir og Mæd.

Hoer öñur Hißalpar Mædal þemkar Gud til o's uppreksia og kalla Mæniñna til ad leita Sealuhiaßpariñar?

Hier til berðkar hañ Stundum Þiarningar, Stundum Belgiorninga, Stundum añarra Estirdæmi, og soddann fleira, sem Menn kynna ad færa sier til Thugunar.

Giege

Siegna og so allir Men þvilistri Guds Kallan?

Nei, niargir standa aa móoti þeirri Heilags Andá
Rað semjundañ geingi og undir björ þa, og þess veg-
na móota þeir ei helldur Raðarinnar Jbrðdar.

Sietur Maður móotsaðid lista Guds Kallan?

Jaa. Eb. Þosi. 7. § 1. Þier Sændid jafnañ i M.
oti Heilögum Andá.

Es. 65. 2. Eg utrietti misnar Hændur allañ Dagiñ, til
eins Uþljíðugs Bólts.

† Hver meðtekur þa Guds Kallan?

Þeir sem meðtafa Orðid með villigu Hiarta, og
færa Mót i Þolinmæði; það er, þeir sem ydrast
og trúa: Evangelio, hvert öðer Krástur Guds til
Sæluhjálpar, enn eigi nema hía þeim sem trúa.
Rom. 1. 16.

Þa Maður nú eigi móotsfendur Evangelii Kallan, heð-
gies þeni. Kwin hía sier, hvað verkar þun þa i Hiartanu?

Hun verkar Uþljíðing, það er, eina lifandi Þeck-
ing og efluga Sænfæring um þa Gúððómiliga
Sætleik, in i hvern Maðurin fær þa fyrst sied, og
smackað hann riðtilega. Joh. 7. 17.

† Er ein ógudlegur Maður efi upplýstur, af því hann
er stífr og froður i Ritningunni?

Nei, hann er einu nú Myrkranna Barn, og þeckir
eigi Ljósanna Födur. 1. Sam. 2. 12. Ennir Eri
voru illir Skalkar, þeir Hýrðu efi um Dróttin.

Jer. 2. 5. Þærstarnir hugfödu efi, hver er Dróttin? og
hinir Þæru, steittu efi um mig, og Hýðararnir Burt-
leiddu B. Olk frá mér.

Joh. 8. 54. Hvern þier Sægid yðvörn Gud vera, og
þekid hann þo Egi.

1. Joh. 2. 3. 4. Þat af vitum við, það við þekjum hann
ef

ef ad vier varðvetum hans Bodbord ; hver ed seigier : **E**
Pæki hann, og hefurur ecki hans Bodbord, sœ er Þingari,
 og i þviliskum er eingiñ Sañleifur.

Eph. 5. 8. Pier vorud furdum Mætur, en an erud pier
 Lioos i Drottini, gaangid so sem Børn Lioossins.

Seig miet þan eigiñlega Meismun sem er æ milli mañ-
 ligis Værdooms, og Gudlegar Upplifingar ?

Sœ mañlegi Værdoomr verdr lærdr med mañlegri
 Skinseni og Þöfun Guds Ords, hvers Krafti ver-
 dur þa i mooti stadid. En su gudlega Upplifing ver-
 fast fyrir þad sama Ord, af heilögum Anda, sem þa
 nemur stadar og biðr i Sæluñi. Sœ mañlegi
 Værdoomur er ecki nema i Heilanum, og eintoom
 Historiu Þekking : Su gudlega Upplifing iñtefur
 Hiartad, og er samann vid hana ein lifandi Reinsla,
 ad foddan allt ste satt og Sæluhæalsplegt. Fyrir
 þann mañliga Værdoom blifið Rad ur samt i sinni
 Bondfu : En su gudlega Upplifing byriar ad taka
 i burt Mootprooa Bilians.

Þvad Risti fyrir þad Ord : Helgan ?

Þegar meint verdur med þvi fleira en eitt, iñibindr
 þad i sier þetta þrent, sem verdur hvert öðru ad filg-
 ia : Endursæðinguna, Riettlætinguna og Endur-
 nijungina. Anars merkir þad oft alleina daglega
 Endurnijun.

Þvad er Endursæðingiñ edur su nija Tæðing ?

Þad sama er hun sem Meddeiling einnar lifandi
 Ervar, edur Uppvakning af þeim andlega Dauda,
 Unvöndan og Slutningur frar Morkrunum til
 Lioossins, frar Döfufullins Valdi til Guds.

Eph. 2. 4. Pa vier vorum Daudir i Eðadunum, þefue
 Gud

Gud GJordt oss Þfandi i Christo.

† Eig mier en þa skjirlegar hvað Endursæðingin er ?

Hun er eigi (eins og Nicodemus meinti) að Mæð-
urinn skuldi hverfa aftur í sínar Moður Ljif, þa hafi
verið orðinn gamall, og sæðast so að nýju ; Heldur er
Endursæðingin ein andlegur og íhvortis Gjöfning-
ur Guds, í Hiarta Mánsins, sem sæðist að nýju,
þegar þar í Skapast (með þeim Hætti sem vler gíet-
um eigi skilid) eitt nýtt gudlegt Edli og Hættalag ; Í
Skilningnum nýj Upplýsing ; Í Viljanum ein nýj
Estirlöngan, Gyrend og Kraftur, og so alldeilis nýtt
Ljif í þeim sem áðars var andlega dauður, hvert ed
Ritningum fallar nýtt Hiarta, og nýjann Anda,
eina nýja Manneskju, ellegar nýja Skiepnu.

Ex. 36. 26. Eg vil gíefa þúur eitt Mætt HJarta, og ein
Mætt ARða i þúur, og eg vil burt taka Stein Hiartad-
ur þúur Holldi, og gíefa þúur eitt Rjóleggt HJarta.

Joh. 3. 6. Hvað af Hóldinu er sædt, það er Holld, og
hvað af ARðanum er Rjóedt, það er ARði.

Sýrir hver Mæðol verkast Endursæðingia ?

Híaa Ungbörnunum skieddhun sýrir Vatn og An-
ðai Skírnar Sacramentinu, en híaa þeim Full-
ordnu (sem vegna Andvaraleysis eda Jllgyrnis Sy-
nda eru fallnir frá Skírnar Mæðini, og Endur-
sæðingar Standinu) sæst hun afst aa ný sýrir Guds
Ord, sem er það oforrötnanlega Sæði. 1. Pet. 1. 23

Er þa öldungis nauðsynlegt til Sæluþícalparíðar að
verða endursæddur ?

Jat. Job. 3. 3. Mema so síe að nokkur verði að
MÍJU Rjóddur hafi RÁð Eigi að síaa Guds Ríski.

Gal. 6. 15. Í Christo Jesu dugir hverfi UM Mættu-
nle

nie Þírhvöð nokkud, heildur MÍ SÍepna.

Hvar af sér Madur þekkt að hafi sé endursæddur?

Af alvarlegri Umþreiting hannis Hiarta, og af þeim niju Gæsum Mæðarinnar, sem giora hann að einni þekkanlegri njerri og annari Manneskju.

Þvad er það þa sem Madur odlast eiginlega með Endursæðingu, það sem hafi hafði ei ædur?

Hann odlast þa sönu lifande Trö, sem umfæðingar og að sér tekur Christum, og í honum Sonarlegan Utvælingar Anda með Ríttet til Guds Ríkis, samt Þöft og Kraft að giora Villia Guds.

Joh. 1. 12. 13. So margir sem hafi Mætooku, þæ gaf hafi þeim Mægt Guds Bænum að verða, þeim er að hafi Mættu Trö, þeim sem ekki af Bæðinu nie af Þöldfins Willd, nie Mættins Willa, heildur þeim sem af Gæðeru Bænnir.

Þvad er þu sánu lifandi Trö sem giesi verði með Endursæðingu?

Tröinn er, þegar ein yðrandi Sæll innslífr og leitir af sér Lífnar til Guds Mæðar, í Christi Forþienustu, hveria hun tekur að sér með Estírlængan, og tilseinkar sér hana, og treystir með öruggu Traust í þar uppæi.

† Hvernig utmælar Lutherus þa sönu Trö?

Tröinn er eitt lifandi öruggt Huggunar Traust um MæðGuds, hun er eitt Guds Bæf í öfs, sem giorir öfs umfæðilega, og sæðir öfs að niju af Gæði, deis þafigamla Adam, giorir öfs að öldungis öðrum Manneskjum, að Hiartanu, Huganum, Siðislaginu, og öllum Kroftunum, og sætir með sér Heilagann Anda. O! Hversu lifandi, krostugur, megtugur

ur og kostgæfinn hlutur er Ervinn!

Gíax formaala Þíffilfins til Romberia.

Hvad margir þattar tilheora þa eigiúlega þeirri sönn
Erv?

Þrið, sem eru: 1.) Lifandi Þecking um Gud og
hann's Bilia, sem opinnberadur er i Ordinu.

Joh. 17. 3. Þad er eyllifst Þiif, að þeir ÞEði þig alleina
eða saáa Gud, og þa þu sendir ÞEsum Christum.

Rom. 10. 14. Hverraig skulu þeir ÞEða að þa, af þveru
tum þeir þafa eigi þeort?

2.) Lifandi Samfinning og Samfæring um Sam
leik þess, sem Madur vent af Guds Ordi.

Joh. 3. 33. Hver ed meðtekur þa's ÞEmsburd, sa
ÞEÞaglar þad að Gud sic Gáur.

Ebr. 11. 1. Erviu er ÞEuggt ÞEaust þeirra hluta sem
Madur vonar, og ÞEgar ÞE um þad sem þa sic eði.

3.) Em lifandi Eileifkan Guds Madar i Christo,
samt ÞEaust og Huggunar Alþvart til þeirrar
sonu, hvert þelldur þun audsynir sig i brennandi
Laungun og Þvongri eftir Christo, ellegar i stærri
Fulldíffu um Mad og Roosend i honum.

Matth. 5. 6. SElir eru þeir sem Hlagra og ÞEfla eftir
Þiettlætian, þviad þeir skulu fáddir verða.

Rom. 8. 33. 34. Hver vill að Saka Guds Utvalda? Gud
er þier sem ÞEttlætir. Hver er þa sem ÞErdæmir?
Christur er þier sem ÞEld þefur, iaa miklu þelldur sa
sem upp ástur er ÞEld, þver ed er til þagri Þandar Gudi
og þidur fyrir oss.

Hvar fyrir kallast þesse Þecking, Samfinning og Eileifk-
an, ein lifandi Erv?

Begna þess, að þessir hlutir eru eði alleina verk-
adir af Guds Ordi, sem er Þiif og Audi, þelldur og
einnig laata þeir sig finna lifandi og Þrofuga i Hias
itapn

rtanu, enn það gildir ekki su dauda Trö.

Þvab er daud Trö?

Su dauda Trö er raung Etlan, sem ydrunarslausir Syndarar sinjda sier siaksum, ad þeir mu-
ni fa Guds Næd, jafnvel þo þeir vilie ei umvenda
ast, og leita Nædarinnar med þvi rietta Lagi, helld-
ur eru aðir hinir sömu, þar þo Trövarinnar Eoli og
Eiginnlegleiki er ad umbreitta Mannenun.

Jac. 2. 26. Ljsta sem Ljstaminn er an Undans daudur, so
er og rittig Trönn an Þerkaða Daud.

Þasa þa þeir Þdrunarslausu einga saña Trö?

Nei, alldeilis einga, þvi þo þeir kunnir allt Guds
Ord, halldi það fyrir satt, og huggi sig þar vid, þa
er þo þeirra Trö daud, og þeirra Afvikomulag og
Hættalag fordæmanlegt, so leingi sem þeirra Trö
er ekki ad finna nema i Heilanum, (Verdoominum)
og hún kemur ekki i Hiartad, eða dendi þann gam-
la Adam, og endursædir þa til ad verda en nji
Manneskia.

Af hœrtu giet eg þa þekkt hœrt minn Trö er lifandi
edur daud?

Aftröstugri Þerkan hennar i Hiartanu, sem er
Kærlæfurinn til Guds og Nængans, Hatur til
Syndarinnar, Sigur aa Heiminum, riettaleg Þerks-
un Nædar Medalanu, og flara soðdamm.

Jac. 2. 18. Son miter Trö þina af Þerka þinum.

Luc. 6. 43. Ekert Gott Eri þer Giliu A Þort, og ek-
ert Giliu Eri þer Gooðan A Þort.

Ob. p. 15. 9. Gud Hæinsadi þeirra Hiortu med Trönni.

1. Joh. 5. 4. Allt þvab af Gudi er sædt, það vfi vinnur
Heiminu, og þot Trö er Þfirvinnu, þvot Þerkaða na

þesur yfirúid.

Er þa þu sána Trw ætíð og hía allum eins siert ?

Neð, því þa Bantrwíð strindir á hana, þa er hun stundum miog veik, sem ein skælfandi og titrandi Hond, sem varla vogar að taka til Náðar Guds, edur tileinka siert hana, en vill nár til heñar með hía-rtanlegri Syrend og Estirsaangan.

Marc. 9. 23. Eg trwi, Herra ! Hialpa þu miði Bantrw
† Ketur þa Gud siert liita jafnvel veika Trw ?

Jaa, þa hun er soñ og Skislaus þo hun siert veik ; Sem þa kann best að siertist á því, að Madur hafi alvarlegt Hatur á Syndunum, og hafi længi estir frekari Trwat Styrking, jafnvel þo. Dörfung Trwatinnar siert efi þa að sinna.

Matth. 5. 3. 6. Salir eru þeir sem i Aldra eru Wol-
adir, þviad þeirra er Himnaríski, etc. 1. Joh. 3. 19.

Hveda Sagn þesur þa Madur af þeirri Trw, sem hafi
odlast með Endursædingunni ?

Allra stærsta Sagn, því Trwíð alleina er það sem hondlar Christum, og gíortir Syndarann riecttlæt-ann, það er, Slutakara i Jesu Christi Riecttlæti.

Rom. 5. 1. Med því vier erum nu Riecttlæti orðnar
Þeir Trwæna, þa hafum vier Trid við Gud, fyrir Drottin vora Jesum Christum.

Hvad er þa Riecttlætingin ?

Hun er hín allra nærsti Adopti Endursædingarinn-
ar, og er inifaliñ i því, að sa þriðjini Gud, af einfíær-ri Náð, alýftar fyrir sínum Doomi, ein sañdr-
andi og trwadañ Syndara frijañ bæði fraa sínum
Syndum og þeirra forþientu Straffi, og tilreiknar
honum astur a moori Christi Riecttlæti. Jaa, hafi aa-

lijtur

ljíta hann í Christo eins og hann hefði aldrei sondagad.

2. Cor. 5. 21. Hann hefur þann, sem af eingri Sund vissi fyrir OSS að Synd & Fjört, uppá það Ver yrdum í honum það Ríttlæti, sem fyrir Guði gildir.

Rom. 3. 28. So höldum vier nu, það Máðurinn verbi Ríttlæti að Logmálshins Verka, fyrir Eruna alleina.

Gal. 2. 16. Med því vier vitum, það Máðurinn verdur ekki Ríttlætur fyrir Logmálshins Verka, heldur fyrir Eruna að Christum Jesum; So er vitum vier og einnig að Christum Jesum, uppá það vier Verðum Ríttlæti fyrir Eruna að Erunum, og ekki fyrir Verkin Logmálshins, því fyrir Verkin Logmálshins verdur ekkert. Hóldu rietsferdugt. Eia Rom. 4. 28. Phil. 3. 9. 01. Eph. 2. 9. 10.

Er þa söðað ein rietslæti Eari í einu hialplegu Afgrí, komulagi og betra en aður?

Já, vissulega, því hun er þa komið í nærnar Teing, die við þann Þrijzina Gud, sem bítur í Hiartanu, so sem í sinu eigin Mysteri. Hun er þa í Christo aður gud med andlegri Blessan, þeim himnesku Siæðum, med ómetanlegum Evangelij í Tignargiæðum, med Máðarinnar og Sæluhialparinnar rifuglegum Aðæfum og Hiartföðum.

Psal. 32. 1. 2. Eðlur eru þeir hverjum Þjirtroðum: nar eru fyrirgrífnar, þeir, hverra Syndir að eru: Uddar. Sæll er sá Máður, hverjum Drottinn tilreisnar ekki Syndina, í hvers Anda það eingið Flæði er.

† Hverjar eru þa slíkar Evangelij Máðargæfur?

Þær eru: Christi Rietslæti, Syndanna Þjirtgrífnung, Sonarleg Urvælnung, Guds Födurleg Uánförgum, Erfða Rietsurinn, Fjört við Gud, það senarlega Erwnadar Traust, sattu Smeck, Guds Efsku, Aðgængur til Guds Máðar, Dörfung til að

bidia hað, Fullvissa um Ráð Guds, um Bænheyrslu og Hjálp í allri Meyd, sierdeilis um frostuga Guds Verndan fyrir öllum Övinum synilegum og ósynilegum, Forsínekur þess eilífa Lífsins, Gledi í Heilogum Anda, Stjórnun, Upplýsing, Tillát og Kræstur þess sama Anda, Frelsi frá Stráfi og Yfirráðum Syndarinnar, frá Guds Reid, frá Logmálsins Bolvan og Krögan, frá Satans, Helvíti. 6 og Daudans Makt, frá Veröldinni og vondri Samvitku, og (Þíffa um þáð) að allir hlutir, jafnvel þær bitrustu Þýstir, skuli verða Trwudum að goödu; Ein lifandi Bon um Sálshjálpina, hvar á eftir fylgir sú eilífa, outsegjanlega Gledi og Dýrd í Himninum.

Eph. 1. 3. Blessaður sá Gud og Faðir vors Drottins Jesu Chrísti, sem oss hefur blessað með allsherattadri Urdlegri Blessun í Himnestum Stjadam, fyrir Chrístum.

Eph. 3. 8. Mer hinum síðarsta allra Heilagra er gíftu þessi Ráð, þáð og tungiörði meðal Heidna Píöða þáð ÓRáðsákanlega Ríkiðoom Chrísti.

Rom. 10. 15. Hversu fríðir eru Fatur þeirra sem Ríðið boda, þeir ed boda hið goöda.

† Smáttar hver eigi Ríttloatur ætíð og einn mig þessar Ráðar-Sæsur?

Mey, sierdeilis í Sorg, Freistningum og Aftriðum: Þær spyrst skal ein trwadur Madur leikast við, með Framför í Trwái, að tileinka sér þær með stærstu Umhyggju, vörðveita þær með Otta og Fagnad, og sá þær af Þyst og Kræft, að lauta sér fara fram í þeirri daglegu Endurníjan, edur Helgan, sem fylgist með Ríttkætingunni.

Eph

he þegar Gullfomni, og stunda þar eftir, hvert ad eg giæti einig handlad, eptir því ad eg em af Christo handladur.

Hver er þæ sýðarsti Belgjörningur Heilags Anda vid Mánn?

Þad er Bidhallidid, því þa hann hefur helgað oss med Endursæðingunni, Riectlætingunni og Endurnijaniñi, þa vidhællur hann oss og so i allskonar Freistingum, i sanuri Tæw, allt til Enda, ef vier eigi föllum fræ mootviliuglega.

Phil. 1. 6. Sæ sem i yður hefur Uppbyriad þad goda Verfid, hæñ Mun þad og einig Gullfomna allt til þess Dags Jesu Christi. 1. Pet. 1. 5. Cap. 5. 10.

Hvernig vidhællur Heilagur Andi þeim Tæwdu?

Med því hann innvortis sannfærit, edur ærvistar, Frædir, leidir, og huggar þeirra Hiortu.

Þvad er Heilags Anda Salsfæringar edur Avistun, ar Embætti?

Ad hann gjörir Samvitkfuna vidfværna, so ad hun kannast med særri Tilfinningu, jafnvel vid huns ar minstu Spndir, hvar af ad fæmur su sanna Hiartans Audmjkt.

Joh. 16. 8. Þa Salsmadurini fæmur, mun hæñ Særa Heimni syrir Spnd, og fyrir Riectlæti, og fyrir Doom.

Þvad er Uppfræðingar Embætti Heilags Anda?

Ad hæñ, med Guds Orði, æ meir og meir opnar og upplifir Mánsins Skilning, og stadfestir Samleikani i Hiartanu æ mooti öllum Billudoom.

1. Joh. 2. 20. 27. Þier hæñ Sæurninguna Uþ þeim sem Heilagur er, og þæfid allt, etc.

Þvad er Leidriectingar Embætti Heilags Anda?

Ad hæñ med sinni heimuglegr Uñvöndun og Bidvörun hællur Mánni fræ því ad syndga, enn upp, orvar,

örvar, tilladar, og hvetur hann til þess Goða.

Rom. 8. 14. Þeir sem Guds Andar Eidir, eru Guds Börn.

Gal. 5. 16. Gæðid i Andanum, þa munuð þier ekki fullkomna Holdsinu Örendir.

Hvöð er Huggunar Embætti Heilags Anda?

Ad hañ, sierdeils æ Freistingar Tumanum og æ Meydarinnar Tjima, minnir einn sañ-Christin æ Guds Raðarrífska Hiafstod, giefur honum ad smacka Evangellii Huggunar Kraft, og viðheldur honum so i Hólmunnæðinni með lifandi Bon.

Rom. 15. 13. Gud Bonarinnar Hvi Þú með öllum Hagnadi og Hvi i Trúu; So ad þier þasíð gnoð oglega Bon fyrir Kraft Heilags Andas.

Rom. 8. 16. Sá sami Andar ber Witnisburð með vorum Anda, þad Þer erum Guds Börn.

Pegar Guds Andar au so helgar Meñina, og viðheldur þeim, hvöð kallast og eru þeir þa?

Heilagir, eðr heilaggar Manæffur. Eph. 1. 1. Þeim Heilagu, sem eru til Epheso, og Trúuðu i Christo Jesu.

Ps. 86. 2. Vardveit þu Sál minna, þvi eg em þin Heilagi.

Hvar er þessa Heilega ad finna?

I þeirri Heilogu, Almennilegu, Christilegu Kyrkiu.

Hvöð stilst þier fyrir Kyrkin?

Eðr eitt Hvos sem er bigðt af Trú og Steinum, heldur er sú Kyrkia eitt Samneyti, Samband og Sameining Heilagra M. nna i Andanum.

Eru foddan Kyrkiur eðr Samneyti marg til?

Eðr utan ein, sem er Almennileg, þad er, eigi bundin við nöckurt víst Platts, heldur er hun utdreif um alla Beroldina, hvöð er nu stríðandi, en skal i Himminum Sigri hroösa.

† Þvi kallast Kyrkian, Christileg?

Því þú með þíennir Christi Þærdoom, og þesut
Christum sjálfan fyrir sitt Þesud og Herra alleina.

† Er það þá ætíð söð Christileg Kyrkja, sem vidur,
líkür Christi Rásu, og líkür sig við hana?

Nei, ei utann þú þíennir þar með Christi Ord oð
falsad, og broti þau H. Sacramenta eftir hannað
Þnnsetningu, og er þetta Kyrkiuðar Ríeni-Teikn.
Joh. 8. 31. 32. Ef þú ellið Þú Þú Þú Þú Þú Þú,
þá erud þú minir Þrisveinar.

Verda þú þá allir Sæluhoolpnið sem lífa og deya
í þíerri söð Kyrkiu?

Nei, ei allir Þínir þíerðar söðilegu Kyrkiu, heldu
ur alleina þíerðar ofsynilegu verda Sæluhoolpnið.

Matth. 22. 14. Þá erud eruð allir, eð þú uðallir.

Eg meinti að eð þú væri nema einasta ein Kyrkja, hvar er
þá Þismunur milli þíerðar söðilegu og ofsynilegu?

Hun er eigi utann ein, enn í þeim utvortis og söð-
lega Hóp eru tvöennslags aðskiliðlegir Þínir, sent
eru Þræsnararnir, og þú sann-Christnu.

Hverir eru Þræsnarar, og alleina utvortis Þínir?

Þú sem afeinberri Medþíennung, hroðpa:

Herra: Herra! Eð gíora eð þú Bilia. Þedurhás, sem æ
Þínnu er. Matth. 7. 21.

Hverir eru söð-Christnir og ríettilegir Kyrkiuðar Þínir?

Þú sem í Þróð gíora Guds Bilia, so þú hallda
þú við Þróð, og eru eð andi með þónum. 1. Cor. 6. 17.
Rom 8. 9. Hvar hana þú ei Christi Anda, þá er Eð þú.

† Ráð Þaður ætíð að þetta þetta þína þíðari frá
þeim þíerri?

Þóttinn þetta ætíð þína, enn fyrir Þannan
Þugum er sá Þismunur eð ætíð opinnber; Þar
þú kallast Kyrkiann ofsynileg, af því þú þú Þínir
þýllast

þýlasti þeim stóora utoortis Hoop Græsnaranna.

† Meiga sað-Christnir hafa Samfelag mid Græsnarum ?

Ecki i þeirra Bondsku, því Líosid hefi eigi Samfelag við Myrkrid, ellegar Christur við Belial ; en Rauphondlan, Erfidi og aðrarri söddan naudsþnlegri Umgeingni gæta þeir ekki komist hía því, því aðars þrðu þeir að risna Heimni. 1. Cor. 5. 10.

Hafa þa þeir sað-Christnir nokurt nokkruamt Samfelag þjá að milli. Jábýrdis ?

Jaa, því þar þeir allir eru Límur að einum Lískama, Greinir að einu Tré, og Born sædd að eins Fodur Sæði, þa hafa þeir broðurlegt Samfelag og Hlutdeild i Sorg og Gledi, i andlegum Gæsum og Belgjörningum, i Bænum og Fyrirbeidslum, i Tráðum og Þon þeirrar eilífu Arfleifdar.

Ek. 4. 3. 6. Verid losgíæsnir að hallda E Jadrægni i Andanum fyrir Blund Ríðarins. Einn Lískama og ein Andbi, so sem þier eruð kalladur upp að eina Þon þræar Kallanar. Einn Drottinn, ein Tré, ein Skíja, ein Gud og Fadir allra, sá sem að er yfir öllum, fyrir alla, og i þú öllum.

† Getur Gud Kyrkja gengid til Grúna ?

Gu ofsnilega og almenilega Kyrkja forgeingur eigi, heldur verður henni halldid við af hennar Höfði, Christo, að móoti öllum Helvítanna Þortum ; Þó líður Gud ofstlega, að Tyrannar og Billumenn eyðileggja hana i vissum Stöðum.

Það er nú estir i Þridin Greininni ?

Þrennt, sem er, Syndanna Fyrirgiefning, Holldans Upprifa, og það eplísa Luf.

Þver fyrirgiefur Syndirnar ?

Stálfur

Síalsfur Gud, sem Syndinn er dringd á móti.
 Marc. 2. 7. Hver má Syndirnar Þeirgíefa nema
 Gld eín?

Hvad er, að þeirgíefa Syndina?

Það er að afmaí og burttafa alla Syndarinnar
 Eft og Straff, so að Syndarinn reiknest so fyrir
 Ríettlaatan, sem alldreigi hefði hann syndgáð.

2. Sam. 12. 13. Dróttín hefur í Búttetíd þína
 Eýnd, þu skalt Efti Deva.

Vill Gud á þá hætt þeirgíefa Syndina?

Jaa, so opt sem nokkur umvendir sier og trvir
 vangelió, vill Gud þeirgíefa honum Syndina af
 einftærri Náð, fyrir Christi Verðskuldan, hver
 ed med sínu Bloodi á Krossinum hefur fullu bætt
 fyrir allrar Veralldarinnar Syndir.

Eph. 1. 7. Jhverinum vier höfum Endurlausnina fyrir
 þáns Blood, sem er Syndana Þeirgíefnina.

Hverinum Mönum vill Gud þeirgíefa Syndina?

Öllum sanþdrandi og trvudum Ealun, en ei
 þeim Þdrunarlausu og Vantrvudu.

Post. G. B. 2. 38. Gjórid Þírþoot, og hver þdar eín
 látti skíra sig í Námi Jesu Christi til Þeirgíefningar
 Syndana. Ezech. 18. 21. 22.

Hveriar edur hvad margar Syndir vill Gud þeirgíefa?

Allar Syndir, þær stærstu ásamt med þeim sín-
 ærstu, þaa Syndarinn sínir sier að eins af Hiarta.

1. Joh. 1. 7. Ef vier Glungum í Þjósinu, líka sem
 þá síalsfur í Þjósinu er, þa höfum vier Samfelag iðbyrð-
 is, og Bloodid Jesu Christi þáns Sonar, ÞReinsar oss
 Af Öllum Syndum.

Med hveriu Medali reisir Gud Mönum Þeirgíefna-
 ing þeirra Syna?

[Med]

Med sínu heilaga Evangelio, hvert hann hefur gífið Mætt og Míndugleika til sínum Píenurum að predíka hie á Jordunni, í sínn Stáð, fyrir öllu um Jordandi, til Syndanna Fyrirgíefningar.

Luc 24. 47. Að Predíka láta í sínu Mætti Jöran og Syndanna Fyrirgíefning á meðal allra Píooda.

Hvert er það Meðal á vora Síðu, fyrir hvert vier aðlúsi Syndanna Fyrirgíefning?

Eftir annað enn Tróin, sem meðtekur Christum, og í hönum Ríttlætíð, áfínskíærri Náð.

Gb. Pst. 13. 38. 39. Þú bodast fyrir þessa Syndanna Fyrirgíefning, og af öllu því, af hverju þér gættu eigi ríttlætir vordíð í Móysi Lögmaali, en hver þáð Lúví á Píenán, sá er ríttlætur.

Píenar efi þessi Lærdómur, um Fyrirgíefning Syndanna, til Andvaraleysis?

Margir að sönu mísbreíka hann þar til, og falla í því stærri Jördæming; enn Guds Börn uppörðast víð þessa Náð til Elíkufulls Þacklætis og enn meiri Guds Otta. Ps. 130. 4. Í þíá þér er Fyrirgíefningin so að Með DÍstí þíá.

Þvæd er Líkamans edur Holldíns Upprísa, sem Pírdia Grímná höndlar um frámveígis?

Að, fyrir Guds Kræft, samteingíast ástur að þess ím eísta Dígí Líkamí allra þéttra dauðu Scals unum, sem þær bíuggu í aður, og upprísa sumir til enlíufrar Gléðí en sumir til enlíufrar Þínnu.

Joh. 5. 28. 29. En Stund mun koma, á hverri, það allir þeir sem í Grófum eru, slúta þetta háls Röð. Þá þeir munu þá Kráinganga sem gott gírdur til DÍsins Upprísu, en þeir sem illa gírdur til DÍmsins Upprísu. Joh. 6 40. Dan. 12. 2.

Getur þetta mögulega skieb?

Jaa, því Gudi, sem af eingu skapadi Jordina, og þan fyrsta Man af Jordini, er eingin hlutur ómögulegur. Luc. 1. 37.

† Er nauðsynlegt að trúa Upprisu þeirra dæddu?

Jaa, fyrir Sakir Guds Ríttlætis, sem bæði launar og straffar; því til þess horfir bæði Von þeirra Tröndu, og Skíelfing þeirra Ógudlegu.

1. Cor. 15. 13. 14. Ef Upprisa Framlíðena er ekki, þá er Christur og ekki upprisin. En ef að Christur er eigi upprástur risin, so er vor Þredifun óníst, þá er og yðar Trú óRítt.

† Munu Lífjamirir í Upprisunni verða eins og þig forna, it og hafa semu Eiginlegleika sem nú?

Nei, þeir munu þá hafa andlega Eiginlegleika og vera ódauðlegir, óförgengilegir, hafa til að meðtaka annaðhvert himneska Gledi, edur Helvígtris Þýstir eylliflegana.

1. Cor. 15. 42. 43. 44. Það verður sáð Mattnlegur Lífjami, en mun upp ástur risa Ódlegur Lífjami, etc.

Hvert fara þeir upprisan Lífjamir þíðan med Söluunum?

Eftir það bróid er að hallda Döminn, fara þeir Jördæmdu í eyllifann Helvígtris Elld, Kvalir og Þýnu, enn þeir Utvöldu í það himneska, eyllifa og sæla Líff. Matth. 25. 34. 41. 45.

Hvæð er það eyllifa Líff?

Eitt fullkomid Samkvæmi med Gudi, þaa þeir Söluhoolpnu, aa Sölu og Lífkama fullkomlega fríjadir frá Syndinni og öllu illu, nióta óendanlegs og óumræðilegs Þagnadar, Fridar, Gledi og

Þegsemdar

Begjendur, og losa Gud með öllum Utvöldum
 Englum oafstatanlega. Psal. 17, 15. 1. Cor.
 13. 12. 1. Th. 4. 17. Rom. 2. 6 7.

Hvad er sá eyllifi Daudi?

Skammarleg og Angistarfull Utstífun frá Sæ-
 lu Guds; Enn i hennar Stad gnístandi og brei-
 andi Ellds og Drma Kvöl á Sælu og Viskama.

Matth. 25. 41. Harid burt frá mier bóloader i Eyllifan
 Elld, þá þeir brenna er Giandanum og þáns Arum.

Hverier komast i Helvigtis eyllifan Dauda og Vijn?

Allir sem lifað hafa i Syndanum af æfettu Ræ-
 di, og eru i Þdrunarlesi, Bantrw, Andvaralesi
 og raangri Eslan um Guds Ræd, burt daudir;
 og þeir Fallast eyllifega UTSKufadir frá Gudi.

✠ Hvad er þessi Utstífan?

Þs sá alvissi Gud, hefur, ekki af nokkru fortak-
 laust æfettu Rædi, heildur vagna Mannanna eigs-
 inn moostþroannlegar Þvermoostsku ælftad, ad
 utstífa þeim og fordæma þa alla, sem hann hefur
 frá Eyllifd fyrstied, ad hanns Ræd villdu sýfellið
 lega ekki sinna, heildur forsmæ, og blýfa i þeirra
 Þdrunarlesi og Bantrw til Enda.

Joh. 3. 18. Hver æ hafi trwir dæmist eigi, en hver hafi
 ERMir EYgi. hafi er nu ÞEgar ÞEindur, þviad hafi
 trwði eigi æ Rasn eingietins Guds Sonar.

Hverier verda Hlut-takandi i Gledi og Sælu eyllifs
 Liffs?

Allir þeir sem sannarlega hafa trwæd æ Christ-
 um, lifað Christilega og stadið i því stodugir allt til
 Enda; og þeir Fallast Utvöldir.

✠ Hvad er Utvalningin?

Ad Gud hefur til ættad alla þá til eylijs Eijs, sem hann hefur frá Eylijsd fyrir-sied ad mundu vilia medtaka þá framþodnu Nað, trúa æ Christum, og þeirri Trú stöðugir standa til Enda.

Rom. 8.28. 30. Þeir vitum, ad þeim, sem Gud elska, þiena allir Hlutir til hins besta, þeim sem estir Guds höggiðni Kalladir eru. Þviad hveria hann hefur ædur fyrir hugada, þá hefur hann og Tilfickad, þad þeir skylda verða samliktir hans Sonar Jmind, so ad hann skaftur sie Trumgiotningur æ medal margra Bræðra. En hveria hann hefur fyrir hugada, þá hefur hann og Kallad, en hveria hann hefur kallad, þá hefur hann og Rettlaata giordt, en hveria hann hefur rettlaatta, þá hefur hann og dordlega giordt.

Ut af Drottinnlegri Bæn.

Þvad æ ad vera idugleg Þdun eins truaðs Christins Mañs?

Ad hafa sína Umgeingni med Gudi i Bæninni og heilögum Hugleidingum, vidlika sem þá Maður umgeingst og talar einlæglega vid Vin sinn. Psal. 19.15. Eph.6. 18.

Þvad er þad ad bidia?

Þad er ad tala einfalldlega vid Gud i sínu Hiar ta, utausa síni Estirlaangan fyrir honum, kvarta fyrir honum um sínar andlegar og líkamlegar Naðsýniar, og afísta Gruði Gaalariñar, fara einhvers æ Þeit med alvarlegri Laungun hiaa honum. 1. Tim.2. 13.

Hver æ so ad bidia?

Allir Men, og jafnvel Smabörninn. Psal. 8. 3. Þvi þad er eigi alleinasta ein Skylda sem befolud er i öðru Boddorðinu, og annars oflega, ad ois hæfir

hæfir að bidia, heldur er það og einnig ein Nád og Belgjörningur, að vier andvirdilegir og ohreinit meigum og þorum að bidia. Luc. 11. 1. 13. Cap. 18. 1. 8. Psal. 50. 15.

Sieta þa allir Með bedid svo að Gudi sic þægilegt?

Nei, ekki þeir Ydrunarlausn, því þeirra Bæner Gudi Andstygð; Heldur þeir sem annaðhvert eru umvændtir, edur eru að Umvændunar Beiði.

Joh. 9. 31. Vier vitum að Gud hefir Eigi Synduga, heldur það, ef nokkur er Guds Orðlari, og glórir eftir þáns Dilla, þá hefir hann.

Hvern að Nádur að tilbidia?

Alleina þann þriðja Gud, sem allirnir eiga að bæna þenna og veita það sem vier eftir Öskum.

Hvar að skal Nádur byggja sína Bæn?

A Jesu Christi Forþienustu og Þyrirboon hlöð Fodurnum.

Joh. 16. 23. Sállega, sállega, segi eg yður, ef þeir bidied Fodurnið nokkurs í mínu Nafni þá mun þann gífa yður það.

Hvernig að Nádur að búa sig til Bænariðar?

Náð skal í hiartanlegri Ydran, taka fyrir sig eins lægan Afseining að vilja þjóða Gudi, og móðstrijda alvarlega allri Synd, vanda sínu Hiartalagi frá veraldlegum hlutum, þeinkia um sína stóru þreingjandi Naudsyn, setja síer fyrir Gíðir, að sá heilagi og myskunsami Gud er þar naalægur, og sinna so, með Andvörpunum um Bænariðar Anda, allri síni Sálar Estirlöngun til Guds, so sem til eins ríkjulegs Uppsprettu Brúns allrar Gíðsku.

† Hvernig að vor Bæn og Samtal við Gud að vera löguð?

Hun ær að skie í sonarligu Trústi með Gudræfni
 Andmíkt og Fortíðunarsonu Hiartalagi. Þar
 af verður einnig að koma Andmíkt og Letningi í Eíða-
 amans Eíði og Hættalagi, fyrir þeim Allsmegt-
 ugasta Gudi, eins og giordi Guds eig. n. Sonur,
 og heilagr. Dæmi eru til.

Psalm. 95. 6. Komdu, láttum oss tilbidia og Mjörkr-
 uppa og framsalla, fyrir þeim Drottni sem oss hefi giordt.

1. Tim. 2. 8. So vil eg nu þad, Meðirnit bidie i all-
 um Stodum, og upphæfje Heilagari Hendur Allr Rædi,
 og Þróvnglunar.

† Hvénær og hvar ær Madur að bidia?

Alltíð og allstadar, heildst í Eimvomi.

Luc. 18. 1. Hann sagdi eina Eftirlifing til þeirra þar
 uppæ, að Men skilidu Jafnan Þíðia og eigi aflarta.

Matth. 6. 6. Nær þu bidst fyrir, þa gættu þú þess
 Hins, og Eft Dorunum astur, og bid þu Góður þín í E-
 ynum, og Gætt þín sá i Kyllum siet, mun þier þad opina
 berlega astur gíallda.

Ær Madur að bidia eftir Bænabókunum alleina?

Eyða af Hiartanu og með eigin Orðum.

Gieta Börn og einsallbt Fóolk vel utstírt sína Hiartans
 Þænta með sínum eigin Orðum?

Jæ, því vid Gud kæn Madur að tala eins og eins
 falldegar en vid Menina, og þar að auki giesur hann
 sínum Bænum Mædarinnar og Bænarinna An-
 da Zach. 12. 10 Rom 8. 15. 26.

Hvad maraflags er þær Bænir?

Tvennslags: Su Invortis; þa Hiartad talar all-
 eina i Andvarpan og Eftirlaungun, og hoogværlega
 uppliptir siet til Guds; þetta kallast jdagleg Bæn,
 er bædi mæ og ær að hafa i fræmi midti Erfiðir og
 Min.

ra Dörfung Ervarinnar, edur mikla andlega
Gledi, og so flepra. Matth. 6. 9. Luc. 11. 1.

Hver er su allra fullkomnasta og besta Bæn?

Su heilaga Bæn, **FADIR VOR**, sem JEsus siðalsfur hefur fiendt sinum Lærisveinum og öllum oss að bidia með. Matth. 6. 9. 13. Luc. 11. 2. 4.

Hvernig sundurdeilist þessi Drottinnlega Bæn?

J Jöngvaanginn, Sio Bæniarnar, og Míðurlægid.
Hvad er Jöngvaangurinn?

**Það örugga Ervar Andvarp: FADIR VOR ÞU
SEM ERT U HIMNUM!**

Því verður **GUD** aðvarpabur í Bæniinni sem ein Fadir?

Gud vill með þessu Födur Nafni tilleiða oss og
lofa, að vier trúa skulum, etc. Les Fræðinn.

Kuða þeir Þdrunarlausu að hafa það Ervar, Traust, að
kalla Gud að Himnum síð Födur?

Hann er að sonnu allra Fadir eftir Sköpuninni,
Viðhallðinu, hans næðarsamlegum Vilja til að
umfenda þeim, og frelsa þá; þó kuða þeir Þdrun-
arlausu ekki að kalla hann Födur, so leingi sem þeir
ekki Endursæðast, og sðlast ein sonarlegann Anda,
því annars er þeirra rietti Fadir í Helvíjti.

Joh. 8. 44. Þíer erud af Föðurnum Fanda, og eftir
Sýrðum yðar Föðurs þa vilíed þíer gíora.

Hver kan þa að kalla Gud, Födur síð?

Þau Endursæðdu og sonnu Guds Born, jafnvel
þó þau síeu veif. Gal. 4. 6. Með því þíer ERUD

Börn, hefur Gud sendt Anda síns Sonar í yðar Híer-
tu, kallandi, **ABBU**, fíæri Fadir!

Hvar spírer er saát: Fader vor; En ekki: Fadir mín?

Því síerþvör Christíð Míður að að bidia í Ein-
ingu

ingu Andans og Næðarinnar, með hinum öðrum, og fyrir hinum öðrum, so sem fyrir siatsum sier.

† Hvar fyrir lessum, vier Gud þau Födur, sem er æ
Hjannum?

Til að upphlypta Hiartanu, og því heildur að upp-
örva Þirdingarfullt Tronadar Traust til þess
allra Hærsta, sem sier og megnar alla Gluti.

Matth. 6. 32 Þvar Hjannestur Fadir veit (að) þier
þurfid alls þessa við.

Eru margar Bænir i Fadir Þor?

Sio, af hverjum Fioorar þær Fyrstu hliða upp-
æ þad gooda sem vier bidium um, enn Þriar syð-
ari hliða uppæ þad Zlla, sem vier afbidium.

HYRSTU BÆN.

Helgisti þitt Nafn.

Hvad merkir Guds Nafn?

Haðs Eiginlegleika, Ord, Sacramenta, og allt
þad sem honum sierðellis tilheyrir. Sica 2. Bod.

Verdur þetta Guds Nafa heilagra af því, að vier bid-
ium þess?

Guds Nafn er saðarlega i siatfu sier heilagt, enn
vier bidium hier, að þad mætti og so hia oss helgast.

Hvernig helgast Guds Nafa?

Þa Guds Ord kiefist flætt og hreint, og vier, etc.

Matth. 5. 16. Lættid so yðvart Þvos lifsa fyrir Moð-
num, so að þeir siaci yðar GÖðverk, og Dyrðli Födur
yðar æ Hjannum.

Hvernig verður Guds Nafa vanhelgast?

Með raungum Lærdoomi og ogudlegu edur Hr-
æsmisfullu Lijferni; Þvi hver sem öðruvijsi kiennir
edur lifir, etc. Rom. 2. 23. Þu hreosar þier af Lög-

máleni, og vanbirðir Gud fyrir Þírtrodnu Lögmaðlsins.
Ezech. 36. 22. 23.

Kań efi Þorunarlauđ Sundari rett að bidia með þessari
Fyrstu Bæn?

Nei; Eđi af sańarlegu Hiarta, þvi hań er sicalfur
ur sa sem lastar og vanheibrar þetta heilaga Náfn.

MUMUK BEN.

Tilkomu þitt Ríki.

Er Guds Stjórnin eður Ríki margfallt?

Þrefallt, sem er: 1.) Nátturuńar Ríki, i hvers
iu hann með sinu Almætti stjórnađar öllum skopuðum
Hlutum eđir sinum Bilia.

2.) Nádar Ríki, þađ er Kyrkian, eður Sam-
neyti Heilagra, hvar hań stjórnađar sinum tröuðum
Börnum fyrir sinn Heilaga Anda i Ordinu og
Sacramentunum.

3.) Er Díjrdareńar Himneska Ríki, i hveriu
þeir sem Christo tilheyrast skulu ephlíflega ríkja með
honum i fullkominni Sölu og Gledi.

Uń hvert af þessum Ríkiuń bidium vjer i Uńari Bænini?
Uń Nádarinańar og Díjrdarinańar Ríki.

Hvernig ktemur Guds Ríki tilvor?

Þegar vor Himneskur Fadir giefur oss sín, etc.

Kań efi Þorunarlauđ Sundari vel að bidia með þessari
Uńari Bæn?

Nei, eđi af sańarlegu Hiarta, þvi hań er hræddur
viđ Heilags Anda Stjórnin, amast viđ Guds
Ríki, og lifir af Afsetningi i Satans Ríki.

† Hefur Satan þa liđa eitri Ríki?

Jaa, þessatrar Beralldar Gud og Hofdinge er fr-
optugur i Börnum Bantvöarinnar og undir hańs
Stjörn.

Stioornan standa allar sem eige eru endursæddar,
allt þá angad til þeir umvendaft.

Col. 1. 3. Saa ed oss þegar frelsad af ÞFrvalldi M. Mel-
raña, og þefur oss insett i Ríkti síns elstulega Sonar.

4. Hoar af þekfast þeir sem eru i Dælsfins Ríkti?

Þar af, ad þeir þioona Eyndinni, og giora Dlof-
ullu s Bilis, so sem væri hann þeirra Ferra.

1. Joh. 3. 8. Hver sa E. Þudina G. Þorir, er af Dlof-
inum.

ÞRÖDJA BÆN.

Þerdi þin Bilie, so aa Þerdu sem aa
Hinni.

Hvad er Guds Bilie?

Guds Bilie er vor Helgun fyrir Tröna og Ri-
ærlæfann, estir Logn. alinu og Evangelio.

1. Joh. 3. 23. Þetta er hañs Þodord, bad vier Trönum
aa Rása hañs Sonar Jesu Christi, og elstum hver añañ,
so sem bad hañ gaf oss Þodordid.

1. Ebess. 4. 3. Þad er Bilie Guds yðar Helgan.

Skiedur þessi Guds Bilie alltíð og hiaa öllum?

Nei, því þar sem Guds Ríkti kemur ecki til, þar
skiedur ecki hanns, helldur Dlofsins, Heimsins og
Holldsins Bilie.

Hvernig skiedur þa þessi Guds Bilie?

Þegar Gud hindrar öll ill Raað og B. etc.

Gietur þa Bilie Mañsins eck neitt Gott, ef hañ maa
vera siallfrædur.

Nei, því vors Hollds Siñislag er Siandskapur i
giegn Gudi; hverki þeckium vier þad sem oss er Re-
yndar notsamlegt, nie hofum Rænu aa ad leita þess
nema Gud upplísi vorn Skulning, og hneigi vorn

Víllia til að leggja oss undir það sem hann vill vera
láta, því hans Vílie allena er vísdómsfullur,
goodur og fullkominn.

† Gietur Guds Vílie skied hier á Jorden af Mönnum,
eins og hann skiedur í Himnum af Englum?

Já, þó hann verði eigi so fullkomlega, þá gietur hann
skied samt með so hiartanlegri Einslegni, með Gledi
og Alvorugiefni.

Er það nuog að vier í Hljóðni giorum Guds Vília?

Nei, oss býriar og so að lifja þolinmodlega það
sem Gud vill vera láta, og gífa oss öldungis und-
ir hans Hónd, líkja sem ein stófur leggur sig í Eek-
narans Hóndur. 1. Sam. 3. 18. Eli sagði: Hann er
Drottinn, hann gíorir hvað honum er þekkt.

Gíeta Verallðariðar Börn með saðarlegri Hiartans
Alvöru bedid með þeirri Þridiu Vær?

Nei, því þau stríða af Afsetningi móti Guds
Vílí, og vílí að hann hagi sér eftir þeirra dæ-
legum Vílí, og syndsamlegu Sérgríði.

ÞRÖDDA VÆN.

Gíef oss í Dag vort daglegt Braud.

Hvað stífsi fyrir daglegt Braud?

Allt það sem vier með þúfum til þessa Lífs Viar-
gar, etc. Óger eigi allena bedid um, að vier meig-
um ódlast þetta, heldur að það meigi bleffast oss.

Því kallast allt þetta Braud?

Því Braudid er það almennasta og nauðsynleg-
asta Medál til Lífjans Viargar og Upphellsis.

Hvers vegna bídur þú um Daglegt Braud?

Því eg á vera ánægður með nauðsynlegt Upp-
hellsis

hellði, æn þess að fiðppast estir yfirflóttanlegu.

1. Tim. 6. 8. Nær vier höfum Gæði og Klædnad, so lættum oss Nægja.

Þvi er tillagt þetta Ord : 3 Dag ?

Þvi eg má ei ála Dñ áñars Morguns, heilbráta hverium Degi nægja sína Þjáning. Matth. 6. 34.

Þvi segir þu : Gief oss Þort Braud ?

Vegna þess vier ímilyktum einig vorn Næunga í Bæninni, líka þess vegna, að vier eigum að bíðja, að vier mættum eta vort eigid Braud, enn ekki stol- id Braud með Nænglæti og Eeti, af hveriu orðsá- ast að ganga á Bonar-völ.

2. Thess. 3. 12. Slískum biðdum vier og æmikum þá fyrir vorn Drottín Íesum Christum, það þeir erfíði með Spallæti, og eti sitt eigid Braud. 1. Thess. 4. 11. 12.

A þa sá sem bíður um daglegt Braud að erfíða líka fyrir þvi ?

Jaa.

1. Mos. 3. 19. Þ þíns Andlitis Sveita skaltu neita þíns Brauds.

Næ þín Ríski þa ekki vera sldungis Þbiulaus ?

Nei, fírst þa vill eta, þa á hann að erfíða ; það er, gíora nokkud Gvtt, hvað sem vera ká, til Dir- dar Gudi og Gagns Næunganum.

1. Pet. 4 10. Þ þooni hver sðrum, hver ein með þeirri Gísf, sem þa þefur sðlast, so sem GÐÐir Forsíðornar. Meñ margvíslégrar Guds Næðar.

SMÁ BÆN.

Fyrirgief oss vorar Skulldir, so sem vier og fyrirgiefum vorum Skulldunautum.

Hvað fyrir Skulld edur Gíalld er það, sem vier bíðium Gud að fyrirgíefa oss ?

Vorar Syndir med þeirra forþientu Straffi,
tjimanlegu og eilífu.

Will Gud fyrirgefa þa Skuld að Betalings?

Christus hefur b. talad þá siðdarsta Þening fyrir
ir oss, sem ei kunnum siðsfr betola: þar fyrir biðium
vler i þannas Ráðneum Ráð og Fyrirgefning.

Hefi Syndarísi Þorð ad biðia daglega um Fyrirgefning
Syndana, þegar Gud hefi einusíni tekid þá til Ráðar?

Jaa, líka so sem vler þursum daglega Bráðs
við, so þursum vler og líka Ráðar og Fyrirgefningar
med; Þvi vler, þvi midur! syngum daglega
af Breiðflekka, jafnvel þo Guds Børn syngdi eigi
framar af Afsetningi edur Zlammi.

Ps. 19. 13. Hver ká ad formerkka þversu oft þá mis-
gierir? Fyrirgef þu mier min Heimuglegan Bessi.

Hveriu losum vler Gudi i þessari Bæn, þa vler leitum
Fyrirgefningar til þans?

Ad vler aptur að moot vilium fyrirgefa og forlata
ta vorum Skuldunautum, þad er, öðrum Mönnum,
sem brotid hafa i mooti oss, jafnvel þo vler forþien-
um ecki þar med af Gudi Syndana Fyrirgefning.

Col. 3. 13. Uhljdid þver ánað, og ef ad nekur hefur
Klegu-Maal moot öðrum, þa fyrirgef þad þver öðrum
líþyðis, líka so sem Christus hefur Fyrirgef þu þu, so
þalud þier eigi.

Luc. 6. 27. Fyrirgef þu, so mun þu fyrirgef þu verða.

Ká þa þa Hatursfulli og Hefndargiarni ad biðia med
þessari Gímtu Bæn þier til nokkurs Gagns?

Nei, þvi med þvi þad er eigi satt ad þá fyrirgef
þeim sem gjörðt hafa þonum i mooti, þa bið þá, ad
Gud vill ecki þessur fyrirgefa þier sínar Syndir,
og

og þad stíedur eigi heild; En Reidi Guds blífr yfir
honum, líjka so sem Reidi háns yfir Náunganum.

Syr. 28. 1. 2. Hver sijn Sjaaljur hEsnir, æ þeim
mun Drottinn Afur hEsnar, og honum eifig háns Eyndir
asturhalda. Þyrirgief þínum Náunga, þad sem háñ
hefur misgíardt við þig, og Þú siddað, so munu þier og
líjka þínnar Eyndir verda þyrirgíesnar.

Matth. 6. 15. Ef Þier Þyrirgíesid ei Mönnum síñ
Þrest, þá mun yðar Gadir Eð Þyrirgíesna yð: yðar Þrot.

ÖÐRA BÆN.

Eigi leidd þu oss í Freistni.

Freistar Gud nokkurs Máns?

Hann er eðfi einn Freistari til þess Bonda, því
þad er mootstæðilegt hanns Heilagleika. Jac. 1. 3.

Eru þar þa meir en einnslags Freistingar til?

þ. Jar, sumar eru af Gudi til Góðs; en þinar til Þús
eru af Döflinum, Heiminum, og voru eigin Höldi.

Hvad eru eiginlega þær Freistingar sem koma frá Gudi?

Þær eru nokkurskonar víst Afíkomulag, andlegt
edur líkamlegt, sem Gud lætur Men i rata, til þess
ad reina þá, og læta síá, hvert i þeirra Hiarta er
sonn Erw, Ríærleike edur Þolímörð.

† Seig þa nokkad til Dæmis uppá foddan Freistingar?

So reynist og freistast sá Ríki, með sijnum Ríks-
doomi, hvert háñ sie mysskunsamur; Sá Gaataki,
með síni Orbyrgd, hvert háñ sie anægð; Sá Meks-
tugi, með sinni Makt, hvert háñ sie lítilætur; Sá
Besæli með sinni Eynd, hvert háñ sie þolímóður;
Sá sem hverki sier nie sinnur Huggun, er þar með
reyndur, hvert hann gieti erw ad, eingu ad síður.

† Þekkir Gud eðfi an þessa Hiarta Máns?

Ad vilstu þeckir Gud hafs inntu Þænka aaleingðar; en hafi vill Madurinn verði siaksum sier og odrum riett kunnugur.

Joh. 6. 6. Þetta sagði hafi af því að hafi villði renna hafi, því að hafi vissi vel, hr að hafi villði giora. Sica Estirdæmi Abrahams, 1. Mos. 22. 1. etc. Israels Fools i Eydi, merkunni, 2. Mos. 16. 4. Ezechia, 2. Chron. 32. 31.

Sidum vier þa i Siottu Þænni, að Gud freisti vor alldeilis ecki?

Ney, því það er oss ofstlega miög nyttsamlegt.

Jac. 1. 2. 3. Þradur minnir elstanlegir! Reikid það fyrir Allan Sguud, nær þier i margvisslegar Freistingar fallid, og vitid það yðar Tru verkar polinnæði.

Hvad er þa Meining þessarar Þænar?

Ad siakfur Gud villði eigi freista vor fræn yfir vort veika Meen: Hellið audsyna sig trwfastan, og giesa sobðan Enda æ Freistingunni, að vier saum þolad; Og þa hann lijdur það, að vorir Dvinir freista vor, þa setie hann þeim riett Takmork.

Hverir eru þeir Dvinir, sem freista vor til hins Bonda?

Þeir eru: Diosfullinn, Heimurinn, og vort eigid Holid og Blood.

Hvernig freistunsi vier af þessum vorum Sæluhialpar Dvinum?

1.) Diosfullinn, sá rietti Freistari, innskjitur bondum Hugrenningum, eins og odrum glooandi Þijsum.

Joh 13. 2. Diosfullinn hafði Sænt i Hæarta Juda Simonis Ischarioth að hafi sviði Jesum.

2.) Heimurinn, edur Heimins Born, freista með Dganan, Tillockan, hneixlanlegum Estirdæmum og allum Munnræðum, sem spilla goodum Sidum.

Orðst.

Orðsk. 1. 10. Son min., þegar Þeir Skalkar Þoka
þig þa filg þeim ekki.

3.) Bort Holld og Blood, eda ill Naattura, sem
hinn naalægasti og hæskasamlegasti Dvin, freistar
vor med illum Gyrdum og Þytingum sem i Hug-
ann koma. Jak. 1. 14. Hver ein Freistast, nær hann til-
teigist af síni eigin Gyrd, og lofsadur verður.

Hvad ær þæ ad gisra, sem freistadr verdr til þess Bonda ?

Hann skal vaka, bidda og stríða med þeim andlegu
Hervopnum mooti þessum Hæskalegu Dvinum.

Eph. 6. 16. 17. 18. Uin fráni alla Slutu, þa höndlid
Þwariskar Skisld, med hverium þier lúid wt ad slæk
va ell Eldleg Skyti þess eitrada Dvinar ; Og grispid
Hialm Hiaalprædisins, og Sverd Andans, hvert ad er
Guds Orð, og Þjódied iduglega i allri Raubhust, med
Bænum og Beidni i Andanum, og þar til Bálid meðolla
Starfslu og æfalli fyrir Heilögum.

Er ekki Bantw. edur haddilegir Þærkar og Hutanir uin
Gud, hæskasamlegar Freistingar af Dislinum og
Mannins Hiarta ?

Þw ; Enn sierhvertrwadur, sem hefur Andstogd
æ þvi, og stríðir þar æ mooti, af fremsta Megni,
ma hugga sig þar við, ad Gud sier honum er þad
ei i Siakfrædi, heilbur er þad ein sárleg Þiaaning,
sú er og ad siidustu verður til Saaluhialpar Mota.

Sieine Madur eigi siakfur leidd sig i Freistni ?

Þw, þær hann ei sliir og fordast allt Tækisæri til
þess illa, heilbur les skadlegar Bæfir, umgeingst
ugglaust med Heimsins Børnum, edur tekur sier
framfir sitt Embætti, þa Slutu fyrir Hændur, sem
lúna ad lada hann til Spndu og hneipla hann.

Hvad

Hvad er Hneirli?

Ein Afsteiting, sem liggur í Beigi fyrir vorri Sælu, og kann að verða henni til Falls.

Er Hneirlid margslags?

Tveíslags. 1.) Giefid Hneirli, sem ódrum verður giefid, með syndsamlegum Ordum, Atvikum, Afhofnum, Forsoomun þess sem giorast skal edur og með Misbrókun sinna Friðheita, sierdeilis þa þad stiedur af þeim, sem í þeim þremur Hofud-Stietum eru yfir aðra bodnir til goodrar Fyrirmyndunar

2.) Tekid Hneirli, sem raanglega er tekid af því sem er saklaust og gott. Matth. 18. 7. Þei sic þeiminn fyrir Hneirlanir, 1. Cor. 8. 13. Rom. 14. 13. o. s. f.

Matth. 15. 12. 13. 14. Þar geingu þann Lærisveinar að honum og sagdu: Þeistu, að þa er þeir Þharisæi þeiru þad Ord, hneirludust þeir? En þann svaradi og sagdi: Öll Plantan, hveria minn Himnestur Fadir plantar eigi, mun uppræstast. Lætid þa fara, þeir eru Blindir og Blindra Læidtogar, ef blindur leidir annan blinda, þa þalla þeir bændir í Gröfina. Joh. 6. 60. 61.

SEUNDU BÆN.

Hesldur frelsa oss frá Illu.

Er maraflags þad Illa, sem vier þier asbidium?

Fernslags, æfnilega, so mikid sem aðhrærir Sælu, Líf, Veru og Góð; Og þar Döfullin er illur, þat, Orðsok til alls þinns Illa, þa bidium vier og í þessari Bæn mooti honum.

† Hvad er illt, sem suertir og stadar Sællina?

Stælf Synðinn, sem er Root alls Ills, nagandi Samvitska, Forherding, Orðinglan, og eylið Helvigtis Angist.

† Hvad

† Hvar er Jlt, sem snertir og skadar Ljflomah?

Allrahanda Simekdoomar, og adrar til sinnaklega
ar sarrar Kvalir, af Hwngri, Kullda, Faangelsi,
Landflootta, og odru þesshaattar.

† Hvar er Jlt, sem snertir og skadar Veru vora og Gog?

Ræn Tijmanlegta Audæsa af Dvinum edl Þioo-
fim, Elldis-Bruni, Barns-Bodi, so ijoirdilegur
Armodur, Hædung og Skem.

Hvar eigum vier heildst ad asbidia af öllu þessu Jla?

Þad sem Jlt er aahrærandi Sælina; Þvi ef vier
hesum Frid vid Gud i einni goodri Samvitku, þa
kunum vier ad hughreista oss i öllu odru Mooflæti;
þvi þad er þa forst ein heilsusamlegur Kross.

Uf hoetiu er Krossin heilsusamlegur?

Þvi hann nidurdempar Syndna, Siælfrædi
Hollþins og Elskuna til Heimsins; Uppvekur Este-
itlaungun eftir þeirri Himnesku Moosemd, æfir, reg-
nit; og styrkir Ervna, og hefiar Averti, Bænina,
Yfirvegan Guds Orða, Audmýkt, Þolinnaædi,
Reynsla og Bonina; Hann lætur Guds Ræd og
Almætti merklast i dorum Breyfkleika, giorir oss
samlika Jesu Mind, og leggur so Beiginn til þess
stætri Begjendur. Post. Siernb. 14. 22. Oss biriar for-
ir Margar Hællingar is ad ganga i Guds Rjfti.

† Ern ti þeir Ogudlegu Tijdum Krossberendur?

Nei, einginn er Krossberari, nema þ: ss Kross-
festa Jesu Estirfilgiari; Enn sœ Ogudlegi hesur
ad sonnu margar Plægur, sem hann ofstalt nær
giorir siet siælsum. Psal. 32. 10.

† Meigum vier þa ofta oss Daudans?

Esti

Efti af Þólinnmæði, heildur af Leida at Syndinni,
og Ervarðinnar Estirlaungun til þeirrar fullkomnu
Sameiningar við vörn Híartkæra Endurlausn-
ara; Enn þó so, að vier med Þólinnmæði befsólu
þad hanns Bilia. Phil. 1. 23. Eg hef þess þess að
fræstiliast, og hiaa Christo að Bera.

Það þan Dúmvendtu Heimins Børn nokkra Orð.
að ofta siet Daudans?

Nei; þvi þa þau giora þad, þessvega þau ei hrad
þar eftir skai fram við þau koma, og hvort þu herfileg-
ur að er sá Rvalastadur, sem þeirra Sælar kom-
ist i med Daudanum.

Hvort fær þa Sælahiwalplegan Dauda?

Saa sem deyr i Drottni; Þad er, i riettu Ervar-
ðinnar Samfelagi við Herra Jesum.

Opinber. B. 14. 13. Sælar eru þeir Ráðlidan, sem i
Drottni Deya i frá þessu. Saa, Andin seigir, að þeir
þvisti af þeirra Erfiði, en þeirra Bær filgia þeim eftir.

Eru þa eigi allir sælar, sem kalladir eru so, þa þeir eru
dauðir?

Nei. Spel. B. 3. 1. Sælar Rietslaatra eru i Guds
Hendi, og eingin Vilna snertir þær.

Hvernig hljóðar Ridurlagid af Gadir þor?

Þvíst þitt er Ríktid, Mátturinn, og
Djærdinn, að Eftirfu, Amen.

Hvort fyrir minnst þu biddandi Sæla þessara. Hluta fjö-
ars i Bærinni?

Begna þess, að þad er frostugt Medalt i Uppör-
vunar i Ervinni og Boninni um Bærhefsluna, að
minnast at Guds Ríkti, Magt og Djærd.

Hvort merkir þad Orð; Amen, sem seinast er tilagt?
Þetta

Þetta okunna Orð merkir Já, vissulega, sann-
liga; það skal verða.

Kan Maður þá að vera viss um, að hann verði bæneyr-
ur, og aðlíst það sem hann bidur um?

Já, því Gud hefi befallað að bidja, og lagt Befal-
ningu þi Þyrirheiti til, so það skal skilja að hann skal
bæneyra oss. Amen, Amen, þetta skal þiur alle viss-
ulega giefast. Líka so verdum vier vissir giörðir þar
um af Þyrirboon Christi, Heilags Anda, og allrar
Christuligrar Kyrkju.

Luc. 11. 9. Þöðied, og mun þu GJefast, og leitid að,
og munu þiur KJna, knijed æ, og mun þyrir þu up-
lotid verða. Psal. 50. 15. Es. 65. 24: Joh. 16. 24.

En skiedur það þá alltid?

Já, nema Maður bidie i mooti Guds Vilja, eða
um það sem hann siet oss ei þienanlegt; þá veitir hann
oss eigi það sama, heilur annað betra i þess Stad.

1. Joh. 5. 14. Það er su Dörfung sem vier höfum til
hans, að ef vier Þöðium nokkurs Eftir hans Vilja, þá
heyrir hann oss. 2. Cor. 12. 8. 9.

Latur Gud þá Bæneyr slana koma strax fram?

Stundum, en eigi arvallt; því þá hann vill að vier
idkum oss i stadfastri Tru, Bon og Þölinnæði, þá
dregur hann Hjalpina undan um Stundar sakir,
og latur hana koma i riettam Tjma. Siat Hab.
2. 3. 2. Pet. 3. 9.

Seig mier na löfsins: Hvad æ að koma Mañi til þess
að bidia kostgæflega?

Guds Skipan og Þyrirheit, Mañsins eigin Meyð,
og þpparleg Mötsemd sem hann hefur af Væna Þö-
lynni so og að Tröinn fanni eflast, og Gud verða

Dijrðskapur og lofsapur fyrir Bænheyrsluna.

Uti af Skjarnar Sacramentinu.

Þvad er eitt Sacrament ?

Þad er fierdeilis heilög Handtæring (heilagt Bert og heilög Þoonusta) innsett af Gudi, i hværru hant med synilegum Meddolum framþjurdur, veitir og stadfestir sjna ofsynilegu Næd og himnest Gædi.

Þvad mærg voru Sacramenti i Gamla Testamentinu ?
Tvö ; Umrifurninn ; og Þæska-Lambid.

† Þvad stilar þu fyrir Umrifurnina ?

Gud skipadi Abraham, ad allt Karlkyns af hans Gædi skylldi endilega umriferast eftir Fædinguna, og medtækast med þvi mooti i Sattmarla vid Gud. Þo reiddu Godingarnir sig raunglega uppæ Umrifurn þeirra i Holldinu, þar þeir voru eigi æ Hiarthanu umriferornir i Andanum. 1. Mos. 17. 1. 9. etc. Rom. 2. 28. 29. Jerem. 9. 26.

† Þvad stilar þu fyrir Þæska-Lambid ?

Þæska-Lambid var tilsett af Gudi æ Þegum Mosi, til Minis um Utleidslu Israels Fools af Egyptalandi ; Med þvi var og þeirra Fero stadfest um Messiam, sem koma ætti, hvar ed mundi læta slætta fier eins og einu Lambi. 2. Mos. 12. 1. 10. 1. Cor. 5. 7. Ebr. 11. 28.

Ern mærg Sacramenti i Nya Testamentinu ?

3 Stadinn fyrir Umrifurnina og Þæska-Lambid hvar vor Drottinn Jesus innsett onnur Tvö i þvi Nya Testamenti, sem er : - Su heilaga Skien, og þad heilaga Kvöldmæltjdar Sacramenti.

Ern

Ern allir kristnir skulldugir að tilkoma þau H. Sacrament?

Jæ, þeim byrjar að þakka Guði fyrir þvilýf Náðar Náðol, og eingvannveiginn að forsmá þau nie fyrirliða; Enn meiga þó eigi, ein sannrar Þdrunsar og Erwar, hafa eitt fævijslegt Traust æ þeirra Þröskun, eins og þeir fyrir hana einungis kinnu verða Sæluhoosþnir.

Hver Mismunur er æ þessum Tveimur Sacramentum?

Þ Skjarnar Sacramentinu verður Manneskian, þó sem í giegnum einar Þyr, lootinn unn í Guðs Kyrkju og samteingd Guðs Náðar og heilagra Samfelagi; Enn fyrir verduglega Þröskun Alltaris Sacramentisins stadfestist og stírkist hennar Sæl í því godða, sem ædur var uppþyríad.

Er hier margt að athuga um Skjarnar Sacramentid?

Þreft, sem er: Hvað það er? Hvað gott Guð veitir oss með því? Og hvar til það skulldar oss?

Hvað er Skjarnar Sacramentid?

Skjarninn er ecki einsamallt Vatn. Les Þræðin.

Hvað er þu þá meira?

Þu er það Vatn, sem samann er reyrdt og, etc.

Er þá margslags verulegt Efni í þeirri Heilögu Skjarn?

Tvönnslags: Þrefnilega, Vatnid og Guðs Þrd, samlagad Vatninu.

Hvað fyrir Vatn er það?

Það er rielt nátturlegt og almennilegt Vatn.

Hvert er það Þrd sem samlagad er Vatninu?

Það er Þesu Þrd; Matth. 28. 19. Marc. 16. 15.

16. Farid út og kienid öllum Þicodum, og skjrid þær í Nafni Þedur, og Sonar,

og Heilags Anda.

—Hvad er Áiðhald þessara Orða?

Tvennslags; Sem er Skipan að skíra og láta sig skíra, so og líka Þyrirheitid um Sæluhjálpina handa þeim sem eru skurdir, og sannarlega tæva.

Hvernig er farid að skíra?

Manni er dúst í Vatnid, eda þvi er ausid yfir hann, í Nafni Guds Födur, Sonar, og Heilags Anda.

† Hvar spric nefnist þeirrar Heilagu Prekingar Nafu við Skírnina?

Það hefur Christus so skipað, til þess, að æviísa þar með, að soa skírdi fremst þa inækvæmt Samkvæmi, og Sameining við Gud, heyrir honum til, og er teiknadur með hans Nafni.

† Hver æ so að skírast?

Allar Þjóðir (so hefur Christus skipað í Þúsendingar Orðunum) og líka Ungbörnun; Það er, allir Mennt að eingum frætefnum, sem vilja komast inn í Guds Sofnud, og verða Sæluhólpnir.

Hver maa skíra?

Þæ naudsýn krefur, maa það gíora hver Christinn Nádur, enn reglulega verdur Skírnin framinn og veitt af Guds Þienurum, sem eru Verksioðnar Mennt yfir Guds Leynabardoomum. 1. Cor. 4. 1.

Hvad Gagn og Nótsemd er að Skírnin?

Það hun verkar og fræmkevæmir í oss Þyrirgiefning Sýndaña, frelsar oss frá Daudanum og Döflunum etc. (Pes. 2. Spurn: í Sac. Sk. Þ. 12.)

Hver er Meining þessara Orða?

Þessi: Að Skírninn gíorir oss tvöfalldt Gagn, fyrst frelsar hun oss frá miklu Illu, þar næst veitir hun

hún ofþ mikid Gott.

Hvert er fierdeilis þad þorsta Jla sem Skjrnin fellsar ofþ fraa?

Syndin, fraa hverrihún fellsar ofþ; Þad er, að fvoitt verður giefid bædi Sekt og Straff Uppruna Syndarinnar og þeirrar Gioranlegu, einig Magt og Vfiræd Syndarinnar verða nidurdempud, fyrir Christi Kraft, i þeim sem skurður er, jafnvel þó Syndarinnar Root tafist eigi i burtu'l fulls.

Rom. 6. 4. Þvi erum vier og einig með honum Skestradir, fyrir Skjrnina J Dauda, noppa þad, að lusta sem Christus er uppofin fraa Daudum, fyrir Dird Róðurins, lista þó skulum vier ganga i einu Ríja Ríjurni.

Þvad er þad Ríad Jla, sem Skjrnin fellsar ofþ fraa?

Daudin; Þvi allar Þiarningar, og sca fídarsti Midstílnadur hiedan fraa þessu Lífi, er þeim, sem eru Skurdir og trwadir Christur Meñ, ecki nokkurt Straff eður Skadi, heldur Abati blessadur Kross, og einn Sæluhjálplegur Heimflutningur og Þínganaur i þad enljísa Líf, þar sca andlegi og enljísi Daudi hefur tapad allri sinni Magt yfir þeim.

1. Cor. 15. 55. og 57. Dandi! hvar er þin Blóddur? Helviti! hvar er þin Sýar? Gædi þeu Packir, sem ofþ hefur Sigurin giefid fyrir Drotteñ þorn Jesum Christur.

Þvad er þad Þridia Jla sem Skjrnin fellsar ofþ fraa:

Diofullinn, hver eð tapar sinni Krafti at þeim sem fyrir Skjrnina eru komnir fraa Mopekrumunni til Þoossins, og fraa Andstotans Valli til Guds. Post. Giornd. 26. 18. Col. 1. 13.

Hefur Christus ecki fellsad ofþ fraa Syndin Daudanum og Dioflinum: Hvernig tileinkast þa Skjrnin

ad þun hafi freljad oss frá þessu ?

Begna þess, Skjarni er það Medal, fyrir hvert
vör komunsti í Samfelag með Christo og niðurtum
háns Belgjörninga. Rom. 6. 3. 4.

Gal. 3. 27. So margir af yður, sem eruð skjördir uppá
Christum, hafið Jladst Christu.

Það Gott ræðegar Skjarni oss í Stadi þess Jla
sem þun freljar oss frá ?

Epluist Liff og Sæluhælp, sem eigi kafi annað en
fuglast með Fyrirgiefning Syndanna, hia þeim,
sem skjördir eru og trúa.

Mat. 16. 16. Hver hafi trúi og verður skjördur, sa
skal Hðolpi verða, en hver eigi trúi, hafi skal forðamast.

J hveriu er Sæluhælpin iðfali ?

J því að sameinast við Gud, og niðta Guds ;
Þvi hann er sá æðsti Goði, og su verulega Sæla.
Joh. 17. 21. 27.

Verða þa allir Sæluhælpnir sem eru skjördir ?

Nei, ekki allir, heldur þeir skjördir, sem trúa ; Þvi
Christur segir, að hver sem ekki trúi, skuli verða for-
ðæmdur, jafnvel þó hann sie skjördur.

Er það þa möglegt að Smæðarni hafi Trúna ?

Jæi, því þau gíeta tekid æ móti Berkun heilags
Anda, jafnvel þó það vitist og fornemist eigi.

Luc. 1. 15. Þegar í Mððarkvði mun þa Uðpsaltur
verða af Herlogum Anda. Psal. 22. 10. 11. Psal. 8. 3.
Matth. 18. 6. Cap. 19. 14.

† Forðamast þau Ungbörn sem deya æður en þau
hljóta Skjarn ?

Eingvönveginn, því þau forakta eigi, heldur missa
það Medal Ræðarinnar, sem Gud hefur að sönu
bundid oss við, enn eigi siðalfann sig, því líka giet-
ur

ur hann gjörðt ein Sæluhoolpinn æn Skjarnar.

Matth. 18. 14. So er Eigi Vilie þú þar sem æð
himnum er, að ein af þessum Smættum tapist.

Næð því það er so stórt og mikilsverðt hlutur að frel-
sa Men frá Syndinni Daudannum og Döflinum, og gi-
efa þeim það eilífða Lífi; Seig mætt þú : Hvernig tak

Þatnið að frakkfæma so veglega hluti?

Þatnið mætt ekkí slíks orka, heildur, etc. Les Fr.

Því kallast Skjarni Endursæðingarlaug?

Því að Skjarni er Endursæðingar Medall hía
þeim Ungu, einu og Orðið hía þeim Gómlu.

Eð þú sýrt kallast Skjarni : Ein Laug, eður Þatn-
laug i Orðinu?

Það er talad i Eftirlýking; Því so sem nijsædd
Börn verða laugud og þveigið af líkamlegum Sæ-
urendum, so verður Sælin með Skjarnar Laugini
þveigið og hreinsud af viðbóðlegum Syndarinnar
Saurindum. 1. Pet. 3. 21. Skjarni er ekkí Blútt-
teki Hóldins Særugleika, heildur Sættmæli goðdrar
Sættmæli vid Gud.

Því kallast Skjarni i þessum Orðum; Ein Sættmæli?

Af því i þessi framsetast Spursmætt nockur, og
verður innginginn einn viss. Sættmæli, þegar Gud
gjörir Loford vid Manni, og Radurinn gjörir aftur
æ moot Loford vid Gud.

Hveriu Goðu lofar Gud Mættum i þessum Skjarnar
Sættmæli?

Öllum þeim mikilsverðu hlutum, sem vier þofum
ædur heyrir, sem er : Frijan frá Syndinni, Da-
udanum og Döflinum; en Hlutfætti i eilífðu Lífi,
eður Barna Ríetti og Arstefu i Guds Ríki.

Hveriu Goðu lofar Radur þá Gudi aftur æ moot i
Skjarn.

Skjarnar Sættmálanum?

Þessu; Ad hann vilie afneita, affegia, og i moot-
standa Dioflinum, og öllum hans Verfum; Sem
er: Þrældoomur Spndarinnar, og öllu hans At-
hæfi, nefnilega: Hoffragt þessa Heims; so og, ad
hann vilie trúa æ Gud Födur, Son og Heil. Andá.

Er það mögulegt ad halda þessa Sættmála goðdrar
Samvitku?

Já fyrir Guds Náð er það mögulegt fyrir þa
trúvudu, sem dafa, bidja og stríða daglega æ móti
Dioflinum og hans Athæfi.

Phil. 4. 13. Eg þörma alla hluti fyrir þú, sem
mig máttugan giorir, sem er Christur.

En svandga þau trúvudu Guds Börn eigi öftlega af
Þreiskleifa?

Já, því midur! Þó falla þau eigi þær fyrir þr
Náðar Sættmálanum við Gud. Rom. 8. 1.

Þórnig stíður það þa, ad Náðurinn sefur frá sínum
Skjarnar Sættmála?

Það kann ad skie, annaðhvert:

1.) Med þeim Hætti sem lítið ber æ, og eigi for-
merkist, med Andvaraleysi, þegar Skjarnar Sætt-
málin er eigi alltið hafður fyrir Augum síer, eftir
því sem Arinn síolga, Náðar-Verfunum heilags
Anda er mootstadið, sönn Bænæfni, og ríett Yfir-
þegan Guds Orða forsoomast, og þa Náður gíef-
ur tapt ad vera athugasamur um sitt Hiarta, og
hættir æ því, ad stríða við þa andlegu Övini, og
Sínilagid verði so síðan hvað af hveriu eftir Þræ-
ldarinnar Hættalagi Þrældleat, Siegoomlegt,
Öandlegt og Hóldlegt, hvar til Foreldrarne eru

Amén

almenilega, og það oft með stórrí Ástundan, hin stærsta Orsök. Ebr. 3. 12. 14 Rom. 12. 2. 1. Joh. 2. 15. 27. Jac. 1, 27. Cap. 4. 4. Ellegar:

2.) Það skiedur, so meir ber æ, edur meir estirtaßanlega, þa Madurinn fellur i opinberar og utværtis drottandi Syndir Illvillians, og i Skalkapor. Eph. 4. 29. 30. Ef. 3. 16. og so framfr.

Þegar einhver hefur nu so með Hyrdleysi eða Jæðis Syndum rofid síð Skjarnar Sattmæla; er þa eingrar Næðar frammar að vænta fyrir hann?

Jw, æ meðan enn er Rostur æ að yðrast, með því Gud æ Næðarinnar Tijma kallar alla Synoduga til Yfirbootar. Jer. 3. 1. 6. 7. Ef. 55. 6. 7. Ezech. 33. 11. 2. Pet. 3. 9.

Skal sœ þa skjæst uppá nißt sem vill umvenda siet?

Nei, aungvaðveiginn, því sœ Skilmæli sem rofið var æ Mannsins Siðu, stendur enn þa orastadur æ Guds Siðu, og hanns Trogð verður ecki að eingu fyrir Mannanna Bantrö. Rom. 3. 3.

Hvad er þa su Umvendan, fyrir hveria ein Syndari licnst astur æ ni i Guds Næð og Sattmæla goodrar Samvitstu?

Að yðrast eða umvendaßt, er að kannast i Hiarta sínu við sínar Syndir, sem Madur drijgt hefur, og alla Banart sinnar Syndumspiltu Rætturu, laita þær ganga siet til Hiarta, hrellast af þeim, og hata þær, og að hafa innilega Estirlaungan estir Guds Næð i Christo, og setia siet alvarlega i Síni að betra sinn Lifnab.

Hversu margslags Umvendan eða Þorun er til?

Tvennslags, Þeirra Föllnu, og hinna er Standa.
 Hvað er Þdran þeirra Föllnu?

Þegar su Manneskia sem fræa Guds Nað er falla
 inn, og i Syndinni er daud, verður fyrir Guds
 Kraft aftur uppvakinn til þess andlega Lífins fyr-
 ir Tröna, forlíkud við Gud, og þannig öldungis
 umvendud og umbreitt.

2. Tim. 2. 25. 26. Og straffid þa sem þáa láta eru,
 ef ad Gud giæfi þeim einhverin Siði þáa boot, Sakleikið
 ad vidurkenna, og Eðurvísladir verða ur Döfalsins.
 Snoru, af þeirri þeir sjangadir eru eftir hans Willa.

Jer. 3. 1. 5. 7. Eph. 2. 4. 5. Post. Gierng. 26. 18.

Hvað er Þdran þeirra sem standa?

Þa þeir Tröndu vera daglegt Angur fyrir þeirra
 umk. dnu Syndir, og en þa vidlöðandi Þvirdingar,
 bidia Gud Þyrirgiefningar aa þeim i Jesu Nafni,
 og einsetia sier ad deyða allar vöndar Syndir.

Gal. 5. 24. Þeir sem Christo Tilheora, þeir Kosta
 festa sitt Hóld með Gyrdum og Tilheigingum.

2. Cor. 7. 1. 1. Joh. 3. 3.

Eiga Menn endilega ad vita þessa Mismun?

Jaa, til ad hreiddrijsa Andvaraleysið fræa Heims-
 sins Børnum, sem meina, ad þau þrist og umven-
 di sier daglega, sier þeilis þegar þau ganga til Skr-
 ifta, þo þau sieu enn þa andlega daud, og æn Hug-
 fotsins edur Hiartans Lagfæringar, og hafi eigi
 lagt riettann Grundvöll til Þdrunarinnar fræa da-
 udum Berfum. Ebr. 6. 1.

Hvað su margir eru Partar saðrar Þdrunar?

Tveir, sem er, fyrst Angur og Tregi fyrir Syndir-
 nar, þar nærst, Tröin aa Þrottinn Jesum, hvet-
 rar

rar Aðvörtur að er sú nija Hljóðni.

Gietur Madurinn eigi tróad að, og huggað sig við Jēsum Christum, nema hann fíni aður fyrri til Angurs fyrir Syndirnar?

Nei, sú Tró sem skal honðla Christum, hlíftur að uppfækiaft með því, að vier finnum til vors synðuga Syndarhags, því annars erum vier einir af þeim, sem í meina þeir síu hraustir og heilbrigðir, er eigi þurfi Lækningar við. Matth. 9. 12.

Hvad er sanarlegt Angur og Tregi fyrir Syndirnar?

Andleg Særing og Hrelling sem sundurkremur Hiartad, og lætur því so sem svijda, Já, freistir stundum Tær og Græt ut af Syndarans Augum.

2. Cor. 9. 10. Su Hvið sem er af Gudi, verkar Þú ran Tíð Hviðpræðis, hvers eingán yðrar, en þessa Hviðs Hvið verkar Danda. Matth. 26. 75.

Hvad floort að soddan Angur og Tregi að vera?

Gud sialfur hittir þann rietta Mæta, eftir siers hvers Syndara andlegu og naatturlegu Tilstandi; enn að minsta Kostu hlíftur það alvarlega að hrella oss, að höfum með Syndunum tapað Guds Ræð, og so eigum vier að vera hræddir við Syndina sem sialfann Diefilinn, hvad sial er af Dæmi Davíðs í öllum hans Þdrunar Psalmum.

Hvar af að að koma soddan Angur fyrir Syndirnar?

Ecki alleina af Kvijda fyrir Syndarinnar Strafft (því þa er það eins og Achabs Hæfni, 1. Kong. 3. 21-27.) heilbur sierdeilis af Hatri til sialfrar Syndarinnar, og af Yfirvegan Guds Essku og Belgiorninga, þa Madur sial sitt skelfilega Opactæti, við so goodann og Giæðskurifann Gud.

Hvad

Hvad er til Ræða, fyrir ein hræddafi og aangræddafi
 Spadara, so að hann kúni að rietta við og falla
 eigi í Drönglan?

Hann skal jaxta sínar Sindir, og leita Guds
 Ráðar í Christo, með Trönni.

† Fyrir hverjum að Maður að jaxta Sindir sínar?

Fírst fyrir Gudi, sem alla hluti veit að sonnu, en
 vöðumtíð þó þviljfa Audmíkt: Þar estir fyrir sín-
 um Ræunga, ef Maður hefur misgjörðir við hann;
 Hier til hlíðir og, að þeir, sem hafa sturlað Sofn-
 inn með opinberum Hneislunum, forlæti sig við hann
 astur að nij með opinberri Medfienningu; og að
 fjúdurstu skal Maður jaxta sínar Sindir fyrir
 Sælusforgaranum.

Jac. 5. 19. Átti þú þú Drum Synar Synðir, og
 biddið hver fyrir öðrum, það þið heilbrigðir verðið.

† Hverjar Synðir að Maður að meðfienna?

Ecki allar Brennileikans Synðir, sem eru, því mið-
 ur! fleiri en vier siðalsir afvitum, heild: Þær sîn þvijn-
 ga, naga, og orðlega gjöra Samvitfuna; þó að ei
 að gjerast hier af nokk: Þú þist Samvitfú Rvogan,
 so sîn það kyni ei að fyrirgiefast. sîn Maður frístad-
 ist ekki um sîn i Lagi; heildur skiedur söddann sîn-
 deilis Medfienning alleina vegna sînar skoðu Ryt-
 semdar, þar ed Sælusforgarinn (þa Synðarinn
 so opnar fyrir honum sîn Hiarta, og so sem vöðs
 sîn Hiartalagt fyrir honum), fær Hentugleika til
 að koma hans Samvitfú til Hælspar, að mootti
 söddann Synðum, með miklu betri Undirvissan,
 Ræðlegging og Huggun; og að Ríenifadirið þess-
 ar

ari heimuglegri Medfienningu einnig að leynd.

Psalm. 32. 3. 4. 5. Þá eg villdi hafa Þálgad, þá verdu minn Bein Máttlaus, af minni daglegri Bein. Því að þinn Hónd var Mátt sem Dag þving yfir mig, so að minn Bókvan upphorandi, so sem á Sumar hornar, Sela. Þá fyrir Medfien eg bier minnar Syndir, og Dreg Efki Dullur á minn Mjögjörning. Eg sagdi: Mátta vil eg Drottinn minnar Þiðrodslur, þá Þrírgeisti þú mig þáit Misverknad minnar Syndar, Sela.

Hvadd hlýðir nú frammar til sáttarlegrar Þfirboftar edur Þdrunar?

Sat Annar Partur Þdrunarinnar, og sá sent mest rýður á, er Trvinn á Christum, hvar unnt áður er höndslad í Þridu Greininni.

Setg þú mig þá og so hie, hver að sic Trvartinnar ríetti Verknadur og Adferd hia einum Angurfullum Syndara?

Þegar ein fræfaliin Syndari grynist að leita Guds Náðar, og komast aftr í sín Skjennar Sattmála, þá finnur hann eigi strax í sínu Hiarta Kraft þess fullkomna Athvarfs og Trvnadar Trausts sem hann leitar til hia Gudi, heldur birtast Trvinn hia honum með Hwongri og Þorsta, það er, Estirlaungun eftir Christi Ríttlæti.

Hvernig sér hann þá þessara Traust og Þorsung Trvartinnar?

Þegar hann bíður og les með Estirlaungan, og yfirvegar Orð Evangelii, þá lockast hann og ladast til af Jesu Afstemandar Tilbodi.

Matth. 11. 28. Komid til mig allir þeir sem Erðidid, og Þunga erud Hladnir, eg vil Erðurnara odur.

Kann þá Sattmáli Skjennarinnar líka að koma hie til

Huggunar

Suggunar og Ervarfsyrtingar einum Syndara?

Jaa, vissulega; Þvi þar ed Sættmælin af Guds Alfurstendur orastadur, þa standa og Naðdar Sýrnar opnar, fyrir þeim Syndara sem ydrast og leit- ar Naðdar; Jaa, Gud stendur allan Degin með utbreidda Arma Eftunar, til að taka æ mooti og fadma að hær astur æ níl þa fortapudu Syni, sem foma heim astur til Födur-Hrossins. Luc. 15. 20. Es. 65. 1. Rom. 2. 4. Cap. 5. 20. 1. Tim. 2. 4.

Verdur Syndarið þa endursæddi: að niju æ Tjima háns Iðrunar, estir það hann hær tapad þeirri fyrstu Stjrnar Naðd, sem hann endursæddi?

Jaa, stierhver Uinvendan fra daudum Verfum og Aftundan að lifa í nijum Lifnadi, er ein níl Fæðing. Er Stjrnin þa eeki það einasta Meðal Endursæðingarinnar?

Nei, Orðid hefur sama Kraft og Verfan.

1. Pet. 1. 23. So sem þeir, hverier endurbornir eru, eigi af forgeingilegu, heldur af oforgeingailegu Sæði, sem er af Orði Guds lifanda; það æfulega blifur.

Seig mier framveigis með Lutheri Orðum, hvað Stjrnin merkir?

Hun merkir það, að sá hinn gamli Adam, etc.

Hvað er sá gamli Adam, edur gamli Maður?

So kallast Banart þeirrar Syndum-spilltu Ma-xturu, su Uppruna Synd sem í oss bjr, með sínum fonsamlegum Tilhneigingum og Lystingum, sem vier hofum allt í Afs tekid estir Adam.

Eph. 4. 22. So Aleggid í frá yður estir fyrri Breitni hin Gamla Mannin.

Hvað æ að giora við þann gamla Adam?

Hann æ að deyðast og drecklast; Það er, undir þrycklast

Þryckjast með daglegri Ydran; Og æ þad verðum
vier minntir með Skjenninni, i hverri þeir yfirauðast
Batninu sem skjendir eru, edar þeir dyfast i þad,
estir Adferð þeirrar fyrstu Kyrkju.

Swad er þa Rye Madurik?

Þad sama sem su nija andlega Art og Natturna,
Sunnslag, Upplýsing og Krastur, sem giefast með
Endurfæðingunni.

Hvernig æ þessi Rye Madur daglega að framfoma æ
meir og meir, og upprísa i oss?

Þaðveg, að vier, fyrir Endurnijannina og hennar
Kraft, forum daglega vaxandi i því Góða, og laus-
um nú Guds Will og Christu Sínislag æ meir og
meir birjast, og æfnaast i voru Framferði, hvar til
vor Skjenn skyldar oss; So og einig eigum vier þar
um æminntir að vera, þa vier sicutum þa vera upp-
tefna afur ur Batninu, sem skjendir eru, (þar sem
so er farid að skjra estir Sid hinnar fyrstu Christni)
og æ því hvers Christins Máns Lijfni, að vera
hans dagleg Skjennar Jökun.

Eph. 4. 23. 24. Endurnijed yður i Anda yðvars Hug-
stois, og klæðist þeim Nýja Máli; sem estir Gudi er
skapadur i sannarlegu Rættlæti og Heilagleika.

Swar slæðsefist frammar þessi Sannleiki, um Deyðing
Adams og Christu nija Lijfgun i þeim Skjodu Christnu?

St. Paul seigir, Rom. 6. 4. Þvi erum vier og einig
með honum grestradir fyrir Skjennina i Daudan, uppá
þad, að lifa sem Christur er uppvakinn frá Daudum fyrir
Djrd Godursins, so skulum vier ganga i einu niju Lijfni.
Swad er skylda þeirra sem halda Børnum undir Skjra?

1.) Að þeir minnist sjns Skjennar Sattmála,

og

og proöfi sig, hver su þeir hafi hallðid hañ, og einset-
ie fier ad lagfæra það, sem i því er afsætt orðid.

2.) Ad þeir bidie hiartanlega fyrir þeim, sem þeir
hallða undir Skjrn.

3.) Ad þeir syðan, estir því sem Þors giorist, og
þeir hafa Efni til, hialpi til ad Barnid uppfoost-
rist i Otta Guds. Og þess vegna eiga riectskickadir,
og sañ Christnir Menñ þar til ad utvelast.

~~~~~
Utt af Altarisins Sacramenti.

Er það margt, sem vita skal og athuga um þetta Hei-
laga Sacramenti?

Sierdeilis Fert, sem er; hoð það er, hver það
æ ad bræfa, til hvers Gagns það er og hvernig
Madur æ sig til þess verduglega ad bræa.

Hvæð er Sacramentum Altarisins, eður su Heilaga
Kvældmæltid?

Sañarlegt Hæld og Blood, vors HERRA JESU
Christi, undir Braudi og Bijnri, insett af Christo
sjaalfum, til þess, ad Christnir Menñ skyldu eta og
drecka það.

Hvar af veitslu þetta?

Uf Innsætningar Orðunum, sem lesa mað hiað
Matthæum, Marcum Lucam og St. Paulum,
og hlioda soleidis: **ÞOR HERRA JESUS**
CHRISTUS, og so framv.

Hver þefur insett þa heilögu Kvældmæltid?

Þor HERRA JESUS Christur, æ hvers Sañlei-
fa og Almætti vor Fæv æ i þessum Lemdardoomi
ad grundvallast.

† Hvernær insetti hañ þana?

U þeirri

Al þeirri Naatt sem hañ var forræðin til Dauda ;
og þar fyrir kallast hun su Heilaga Kvöldmæltid-
† Ríði nokkud æ ad vita þessa Tíðmans Krístaumstædu ?

Jaa ; Því þar af síðum vier vors Jesu Elsku-
ríkka Umhyggju fyrir oss , ad þo hañ vissi sín Das-
udans Ung st væri strax fyrir Hendi , var honum
meir hugad um oss enn síðalfann sig.

Hvernig inísetti hañ þetta heilaga Sacramentum ?

Med hjerðeillis Orðum og Aldferð , bæði þa hann
utdeildi Braudid og Bijnid.

Hvad giordi hañ og sagði , þa hañ utdeildi Braudid , eða
þa ðetta Part þessa Sacramentis ?

Hañ toof Braudid , giordi Þakfir, braut þad, etc.

Hvad giordi hañ og sagði , þa hañ utdeildi Bijnid , eður
þa ðetta hlut Sacramentisins ?

Hañ toof Kaleikín , eður Biskarín , med Bijnid i ,
og sagði : Dreckid allir hjer af , þetta er, etc.

Til hvers stólda oss þessi Ord og Vert ?

Til ad trúa Ordunum , og gjöra estir þeim.

Hvad margslags Hlutir eru þad þa sem vier tróum ad
seu i Sacramentinu ?

Tvennslags , adrir Jarðnesfir, sýnilegir ; Og ad-
rir Himnesfir , ósýnilegir.

Hveriet eru þeir Jarðnesku Hlutir ?

Saðarlegt og nátturlegt Braud og Bijn.

Hveriet eru þeir Himnesku Hlutir ?

Jesu Christi saðarlegur Líkami og Blood, sam-
einad við Braud og Bijn.

Gietur þu sied og fornumid þad ?

Nei, hverki sie eg nie verd var við annad enn Br-
aud og Bijn.

Erwir þu þá , að þar meðtakist eigi nokkud meira ?

Eg trúi , að eg æfsamt Braudinu , meðtaki sann-
arlegann Lífama Christi , og æfsamt með Bijninu
Christi sannarlegt Blood.

Hvad kemur þier til að trúa því ?

Þessi Ord Christi : Takid og etid , það er minn
Lífami. Item : Dreckid , það er mitt Blood.

† A þetta so að stiliast , að Braud og Bija umbreitist
med Blessaninu i Christi Hold og Blood ?

Eingvænveigið ; Braud og Bijn heilðir síni Ná-
turu samit , og eru það þau voru fyrr , því estir Ble-
ssanina kallar Paulus það enn þar Braud , og
Reynslann sýnir , að það gietur frónað , so sem aðað
samaslags , med því Sameiningið millum þess
Jardnessa og Hunnessa varir eigi leingur , enn að
medann Sacramentid verður utdeilt og medtekið ,
og m. a. því alldeilis einga Hicartu hafa að Leifum
þeim , sem af því estir verða.

† Eiga þá Orðið so að stiliast : að það brotna Braud og
uthellta Bija sic einasta Werking og Miðis. Teikn Christi
framda Lífama og uthellta Bloods ?

Nei , sú Meining fullnægir eigi helldur Frelsarans
Ordum , sem eigi segia : það MEKkir , helldur ; það
EMinn Lífami , etc.

Hvernig er það þar Christi Lífami og Blood ?

Það eiginlega Mæta til þess , m. a. hverki nie kafi
vor holdleg Skinsmi raðsaka ; en estir því sem met-
ka og alifka er af Ritningaritnar Ordum , seigium
vier : Braud og Bijn i Altarisins Sacramenti er
Christi Lífami og Blood , fyrir eing dulda , enn þó
sanna

fanna og algjörva Sameining, Samteinging edur Samneiti.

Hvar með stadfestum vier þessan Vardoom?

Med St. Pauls Ordum, 1. Cor. 10. 25. Eða blessaði Kaleikur hvern vier blessum, er hann ekki Sameining Eðrissi Bloods? og Braudid hvert vier brisotum, er það eigi Sameining Eðrissi Etkama?

† Verdur þá Dóld og Blood Jesu Christi að Fædu fyrir Etkamað?

Nei, Altarisins Sacramenti er eigi insett til Vids hallðs Etkamanum; heldur, so sem Braud og Bjinn hressa og styrkia Etkamað i frostrugasta Mæta, so er og Christi Etkami og Blood Fæda Særlarissar, er hressa hana og styrkia til þess andlega Etkissins.

Handa hvernium er sú þeilaga Krossdmæltid insett?

Handa sanchristnum Monum, sem eru komnir so til Vids og Ara, að þeir geta proefad sig sicalsa; en ei handa virlausu Fookfi, edr omindugum Bœnum.

Eru þeir þá allir, sem hafa Wit og Mænu, hæfir til að njóta þeirrar Heilögu Krossdmæltisdar?

Nei, eftir Christi Fofetningu hæfir eingum að eta af þessu Braudi og drecka af þessum Kaleik, nema hans eigið Værisvœnum, það er, þeim fegindrast, trœva æ han, og breita eftir honum. En eingvænveigin eru þeir, sem ganga eins og hans Kross Dvinur, þar til hæfir.

1. Cor. 10. 1. Ei Etkid þier i seð Dæuck-d Kaleik Drottins og Droska Kaleik, vier gietid og Etki i seð, Slutakalarar ordid Matborðs Drottins og Matborðs Droskissins.

Þesur þá sœr Daudlegr eingað Nætt til Altarisins Sacramentis edur Sagn of þvi?

Nei, öldungis ekki, so leingi han hólldi ætfræm i sínu
 Zdrunarleysi, og tefi ei Sína skifti: Þvi so sem
 sá, sem er nátturlega dauður, kan ekki að eta náttu-
 rlega Fædu; so kan og eigi þeim, sem er andlega
 dauður, það er, Zdrunarlaus, (hver ed kallast líf-
 andi dauður) að verða til Nótá su Fæða, sem er
 andleg; því það verður að vera andlegt Líf, sem með
 andlegri Fædu skal styrkiast.

† En kúna ekki þeir Ogudlegu að uppvækjast og verða
 stærri af því þeir sá Sacramentid, so að þess vegna
 eigi að meðtaka þa þar til?

Nei, því Sacramentum Altarisins er eitt Stads-
 festingar Sacrament; Þar fyrir eiga þeir fyrir
 Nád Guds að vera árdur þvönir að umvenda sér
 af Hiarta, áñars verða þeir verri og eigi betri þar
 af, því Náðar Medolin gagna eigi þo þau síeu br-
 wðud, heildur gagna þau fyrir það, þá þau eru ve-
 rduglega brwðud, og eftir riettri Reglu

1. Cor. 11. 17. Þeir komid eigi til samans með betri
 Wiisu, heildur með verri Wiisu. Og 30. B. ÞÞrir
 Það eru so margir SÞwðir og veikir vðar að milli, og
 þeir margir sem sofnadir eru.

Þvi gænga þa margir til Guds Bords sem ekki ottast
 Gud?

Alf því þeir áñadhvert eigi þeckja Guds Vilja, og
 þess vegna ætla þeir að leita sér Huggunar með
 Sacramentinu; En þo rainglega, meinandi að
 Náður muni vera forlíftur við Gud (ef han er til
 Sacramentis), en þo hann sé Guds Dvinr i Hia-
 rtanu og giori einasta Stundar Frid við hann út-
 vortis um nöfra Daga, liggiandi i sínum fyrri
 Syndum

Dum þar ær eftir þa Færi fellur. Ellegar þeir ganga til Guds Bords af því þeir skamast síjn að forsooma það framfar en aðrir þeirra Náðmar giora.

† Því er þeim þa leift að ganga til Guds Bords, sem ekki ottast Gud ?

Af því að Maður gietur eigi síð en í Hiartad ær þeim, og af Ríðrleika væntir, að þeir muni lagfæra, eins og þeir losa þa munlega að verða fulli.

† Nu boott Maður káhi ekki uti að lyfa Dræsnara frá Sacramentinu, þa hæfði þu, að þeir skyldu uti, lyfiast frá Heilagra Samnepti, sem áðaðhvert eru mig fæfrodur, eðlifa í opthærum Hóðsins

Verlum :

Satt er það, þegar þeirra Blindni og Færfræði, Yfirrepstapur og Jðrunarleysi er með vissum Rökum auglíoost orðid, þa eiga þeir og so að utilyfiast og af-sniðast, sem for-rotnadir Linnir, so að eigi verði Helgidoomi fyrir Hunda Fastad.

Matth 18. 15. 18. En ef Brood þín bristur við þig, far þu, og straffa hann ær millum þín og hans eins samans, ef hann heyrir þig, þa hefur þu þín Brood: uklid. En ef hann heyrir þig eigi, þa tal Einn eðl: Tvo til þín, so að i Muði Tvöggja eðl: Þriggja Witna standi öll Málefni; en ef hann heyrir eigi þeim, þa seig það Samfunduðni. En ef hann heyrir eigi Samfunduðni, þa Hlud hann sem áðað Hædingia og Eðlheimtumann. Samlega segi eg yður: Svad hefst bier hindid ær Jorðu, skal ær Himnum bundid vera, og svad hefst bier leysid ær Jorðu, skal leyst vera ær Himni.

† Því kallast þetta Sacrament Communio, eðl: Samnepti, og þeir sem það meðtaka, Communicantes (Sam-neptendur) ?

Það merkir bæði þa Sameining, sem þeir Tvo udu hafa með Christo, þeirra Hefdi, og so það brood

Broodurlega Ríðarleifans Samnepti, er þeir, so sem eins Lífama Límur, hafa inbreyðis sín æ milli, hvert ed þeir einnig jætta og stadfesta, með því að þeir æ samnt hver með öðrum brenna Sacramentid, og gíefa sig ei æn Daudsynia allra síðst af Drambsemmi burt frá þessu epinbera og sameigiðlega Samnepti Sacramentisins, til þess heimuglegrar Medtefningar.

Joh. 6. 56. Hver hafi etur mitt Hóld og dreckur mitt Blood, sá Blífur Í Mier og EÐ Í Hraum.

1. Cor 10. 17. Það er EÐi Bland, so erum vier margir EÐi Lífami, með því að vier verðum Allir eins Brands Blot-takarar.

Þvad stóðar öf þannig að hafa etid og druckid?

Það tvöíjfa mier þessi Ordið: Sem fyrir yður gefist, og s. fr. Les Fræðinn.

Hefur nu sá Ervadi eðr Syndanna Fyrirgefning, Lífid og Sæluhiðalpina ædur en hafi gengi til Guds Bords?

Jw, enn í því Heilaga Sacramenti gefist honum það með óbrígdulur Þanti þar uppa, sem er sat Lífami og Blood, fyrir hvert Syndið er forlíktud, einnig Líf og Sæluhiðalp urvegud; Því segir Christus: Það Er Mán Lífami, Sem fyrir Yður Verður Gífið; Ítem: Það Er Mitt Blood, Sem Uthellist fyrir Yður, Til Syndanna Fyrirgefningar.

† Þvad fyrir Líf og Sæluhiðalp óðlast þeir Ervadu i Sacramentinu?

Ei alleina Fúðvissu um það eyðlifa Líf, heildur og krostuga Efling þess andlega Lífs, sem byriadist í þeim i Endursæðingunni, til enn þa stærri Tróar, Ben.

Bonar, Ríerleika, Þosiðmæði, Aðmíjstar, Bænar, og allra Aðarta Andans af Jesu Fyllingu.

Joh. 6. 54. 56. Hver þátt etur mitt Hold og drefur mitt Blood, sá Hefur Eilíft Líf, og eg mun upprekka þátt á efsta Degi. Því mitt Hold er sáð Gæða, og mitt Blood er sáttur Dryfur. Hver þátt etur mitt Hold og drefur mitt Blood, sá blífur í míer og Eg í honum.

Hvernig ták lífjamleg Berging að framkvæma so mitta Hluti?

Berging Brauds og Vínis framkvæmir það í ungvaðnn máta, og so fr.

Hvad er það þá sem allra mest ærissur við Bræfan þessrar heilögu Krossmæltíðar?

Það er (sem Lutherus réttilega segir), Trúvinn að þessum Ordum: *Þú ert þú*; edur að ein sannýðrandi Sál með Estirlaunganarsömu Trúvinn að Trausti, tekur að sér og tileinkar sér sérdeilis Christi Fullnægiu Giörd.

Til hvers skal ein Christu Madur sérdeilis bræfa þessa Krossmæltíð, edur í hverri Meining?

Christur segir: Luc. 22. 19. *Þú ert þetta í mína Dýning.* Og St. Paulus 1. Cor. 11. 19. *So oft sem þú bergid af þessu Braudi, og dreckid af þessum Kaleik, skuldu þú kúngjora Dæda Drottins þar til þú kemir.*

† Hvad er það að málátti Christi, og kúngjora þátt Dæda?

Það er, með Guðræðilegri Kóstgæðni að yfirvega alla Christi Þjáning, Krossfesting, Dæda, og það sem þar að hnygur; Að arlíta það, sem það einasta fullkomna Forlífunar Öffur fyrir sínar Syndir, og styrkja sig þar við krostuglega í Trúnni; Að yfirvega so í sínu Þiarta þann ómállega JE.

su Christi Ríærleika, i því, að hann leidd þviljfar
Kvalir vegna vor, að Sölinn upptendrist með
brennandi Ríærleika til hans aptur æ móti, innis-
lega fagni og gledie sig i sínum Frelsara, hiartanles-
ga þacki honum, lofi, þrijsi og vegsami hann, somu-
leidis, fyrir hans Lífama og Bloods lífsgandi Kr-
aft, audsyni i Þerki og Sannleika, að sier þyfi nokk-
ud til alls þessa koma, af Þacklætis-fullu Hiarta og
Sölu, með nijrri og alvarlegri Kostgjæfni til hei-
lags Framferdis, og estir Dæmi þess Krossfesta,
þvi siakfölliugri Þosinnmæði i Þíæningunum.

Þvi eigum vier að þeinkia um hans Daða og hann að
fúngjora?

So vier lærum að trúa, að eingið Skieyna fúni
að hafa Fullnægiu giórdt fyrir vorar Syndir, után
alleina Christur, sannur Gud og Madur, og að vier
lærum að skiefast af vorum Syndum, og athug-
um hvað stóorar þær eru; og að vier skulum gledia
og hugga ofþ alleina i honum, og við hann, og verða
so Sölu-hoolpnir fyrir þessa somu Trú.

Hvað oft skal Madur ganga til Drottins Kvöldmaal-
tíðar?

Um það hefur Christur eingann vissan Tijma sett,
so það stendur i Siakfræði þeirra Trúdu, að
hitte æ þa riettu Tijð; En að það eigi oft að skie, er
audraadid af þeim Ordum, 1. Cor. 11. 16. SO
DFF sem þier etid af þessu Braudi, etc.

Hvað æ að æmiða og upphvetia hvern Christið til
að meðtaka oft Kvöldmáltíðar Sacramentid?

Af Guds Allfu æ Maðinn til þess að knija, bæði
Chri-

Christi Befalning, og líka hanss Tyrirheit; Þar nærst, af Mánsins Alfú, skal Mánninn þar til koma hanss eigin Nend sem æ honum ligaur, vegna hversrar söddann Tilbød, Tilladan og Lofan skiedur.

Hvad æ Mádur að gjöra til, þa þa þa eigi að flíða til söddann Nendur, ellegar hefur þu Svungurs og Þorsia eftir Sacramentinu?

Honum verður ekki lagt betra Ræð, en hafi þu prófsfi síaðsann sig, og gjæti að, hvort þa hafi eigi en nu Hells og Blood, og trúi þu Ríninguni, hvað þu segir þar um, Gal. 5. 17. Rom. 8. 8.

† Eñ ef en Christu Mádu væri so staddur, að þa seingji eigi meðtíð þad heilaga Sacramentum, so sem æ længri Reisu, edr i Landi nokkra meðal Heidingia?

Þegar södd. h. Maudson fellur upp æ, þa Mádur að hafa sama Styrk og Kraft af þeirri andlegri Mautn og Dreyfian, sem skiedr með Muñi Trwarinnar. Tru þu, segir Augustinus, so hefur þu etíð.

† Er þad þa annars Svnd að hallda þer leingi frá þvi Heilaga Kvöldmæliðar Sacramenti, þegar þad þa að sáft?

Já, helst þegar þad skiedr af þvi, að Márdin er forþrud, edur af Andvaraleysi, Forsómun, andlegu Drambi, edur þess Hættar, þa er þad eitt af þeim stærstu Syndum og Dæðslæti við þa mikla Hofund og æstrodlega Frelsara, sem so utþreifilega og goodfroslega segir: Giorid þad i mína Minning.

En gylbir þad þa eins, hværnig þad skiedur, þegar þad skiedur oft og ekkir þvi sem Vani er til?

Nei; þvi so sem þad er illa gjörðt, að hallda sig þar með Zafnadi frá; So er þad længtunn verra, að

ganga til þess Overbugur og Otisreiddur, sier til þess stærri Fordæmingar. 2. Cor. 11. 27. 29.

Þvad skal Madur þa giera, so að hann kuni að unnska
foddað Dfarir?

Þa Madur hefur fyrst hiartanlega bedid um H. Anda Ad stod til so heilags og hæleits Berks, at Madur ætíð hann geingur til Altaris, næfæmlega og alvarlega að proofa siðalsan sig, estir St. Pauls Orðum. 1. Cor. 11. 29. Hver Madur Þroofi Sjá Sjálsar, og etí so af þessu Bræði, og drecti so af þessum Ræðis.

Hvern er hier sagt að Madur eigi að proofa?

Efti aðra Menn, heildur siðalsann sig.

Þvad er að proofa siðalsan sig?

Það er að taka sjna Þrínka fræa öllum áttarligum Unhugsunum, til þess í Kirrd og Spekt, með Bæn og Þfirvegan, að ganga riect in í sitt eigid Hiarta; næfæmlega, og so sem fyrir Guds Augliti, að ransaka hoernig stendst at fyrir Sælu síni, og hoernig hættad sie öllu sínu Eijferni og Christihdömi, inuortis og utoortis, alleina estir Guds Ordi, Logmælinu og Evangelio. Þ þessari Þroofan siðalsis sjns at Madur vel að taka sier vara fyrir þeirri so ifsamlegu Elstu til siðalsis sjns, sem auðveldlega, æn vissra Raka, hneigist til að dæma, að noog líði síni Sælu vel; Þar at moor eiga þær freistudu og aingraidu Sælis eins vel að taka sier vara fyrir öllu öþorsu Angustar Þijli, sem at aungvum Þæti stendur; Þvi Holldid gietur með Baneru, allt eins komid sínum Brogdum vid í þvi, sem í Andvaraþysna. 1. Cor. 3. 18. Psal. 139. 23. 24.

Hver

Hveria hluti ær Madur fjerðeillis að prófa?

Þessa Þriðja Hluti: Angur og Trega fyrir Syn-
durnar, Ervna ær Jesum Christum, og þann nija
Afstningur edur Afstform til þess Góða.

† Hvernig prófar Madur silt Angur og Trega?

1.) A Madur að prófa sig eftir þeim Tíju Guds
Bodordum í þeirra andlegum Skilningi, hvert hann
þekki réttilega Uppruna Syndina, ásamt sínum
gíranlegum Syndum, og hverju við broðslegar
þær senu? 2.) A Madur að rannsaka allann sinn
Christiðndóm; Hvernig hans Erv sje hættod, hv-
að hann hafsigjörðtog og gjörðt laetit, í sínum Þaun-
kum og Gyndum, til Orða og Verka, í Skyllidu
síni við Gud, siaklsan sig og Náungana, í sínum
Bænum og Yfirvegan Guds Orða. Hann skal rann-
saka sína Arvefni og Kostgjæfni, hverju hann hefur
stadid sig í því daglega Stríði, við þa andlegu Dvi-
ni, einkum við þær Syndir, sem Nátturana, Ban-
in, Þjófneislagað edur Hentugleikinn plaga mest að
loka oss til. Hann skal rannsaka sína Framfar, hvert
hænum fer fram edur aftur í því Góða. 3.) A
Madur að þeinkia um, hvert hann innilega feili sjer og
skamist sijn, fyrir sínar Alvirdingar, sem hann sijnur
sigi, ær mooti Gudi, sem so er góðr, og veit þær vissu-
lega en fleiri, en vier verðum varir við siaklsir.

4.) Skal Madur hjartanlega prófa, hvert hann
hatar allar Syndir? Er vingiarnlega forliktur við
sinn Náunga? Og hvert hann hagar sjer so að öllu
við hann, sem hann er skyllidugur til.

† Hvernig ær Madur að prófa sína Erv?

Madur

Madur skal gjæta að, hvert hann hefur Þeckingu að Guði, so sem hann þarf með, og að hanss Veru, Vilja og Belgjörningum, fierdeilis að Christo, og Endurlausninni, fyrir hann; Ítem, þeirri Heilogu Kvöldmæltíð? Hvert hann hafi giesið Heilogum Anda Róm, so þessi Þecking sé eigi alleina í Heil anum, heldur og lifa lifandi og krostug í Hiartanu? Hvert Madur er so sánsærdur af Guði, að hann samþykkir Guðs Orð? Hvert hann hefur sannarlegt Hvirgum og Laungum estir Guðs Náð í Christo, og hiartanlegt Tröwareust til þeirrar Fullnægju, sem Christur giordi fyrir oss? Hvert hann leitast þá allrar þínar Sálubíalpar alleina í Jesu Christi Bloodi? Hvert Tröwi þannig er ekki dauð, föst og siálssmíðdur Trö, heldur sonn og lifandi, sem umbreitir Hiartanu?

2. Cor. 13. 5. Reynid yður siálfa hvert þiér erud í Tröwi. Reynid yður siálfr, eða þessi þiér ekki siálfa yður, það Jesus Christus er í yður? Mema það þiér, að þiér fiend Öðuganlegir.

† En ef Madur fær eigi fyrir andlegri Sorg og hordum Greifingum fundid og ordid cástynia um sína Trö; Hvað skal þá tilgjöra?

Þá skal Madur leita estir Tröwarinnar obrigdanlegum Ríeniteiknum, heðar Averti og Berkan, sent vitna, líka um heðar Sálleika, að hun sé þá viðst.

† Hvilið er þessi Avertur og Berkan?

Sá vissasti og obrigdanlegasti Avertur Tröwarinnar er hiartanlegt Hatur og Bíðbiodur að öllum Syndum, fierdeilis synum eigin vöndum Tilhneig.

ing.

ingum, so og Flærdarlaus Elska til Guds og Næ-
ungans, allrahelldst til Guds Barna.

† Hvernig ær Madur að prófa síni nýja Afsetning?

Madur skal ransaka: 1.) Hvert hann hefur
alvarlegann, einn eigi hvífulann Afsetning, að vilja
væðveita Tröna og goða Samvitku; Og að
vilja, ei allena þfírgífa allar móðþróanlegar
Syndir, heldur og meir og meir að þreinsa sig af
öllum Syndum síns Fæfæðis, og þeim, sem hann
af Afstríðu og Breiðleika sínum hefur rátað? Hann
skal sérdeilis prófa, hvert hann vill með stórrí
Bánblæting vaka og stríða, móði sínum. Hofud
Dvin, það er Syndum þeim, sem hann veit sig mest
í fölginn, og sér fæfæstar; Fæ, hvert hann vill for-
ðast allt Fæfæfæri til Syndarinnar, illan Selskap,
og allt það sem hefur illt Allit? 2.) Hvert Madur

vill vera enn þa trúfastari og alvarlegri í Elskunni
til Guds og Næungans og í því að taka Bara af
fíalsum sér í sinni sérdeilis Kallan, og öllu því
hans Christinnðómi víðvíkur?

3.) Hvert
Madur í Krafti Christi hefur feingid stadfastlegan
Afsetning að standa í þessu stöðugur allt til Enda,
hvad sem hann ætti þess vegna að líða, og þó það
væri Dáðinn?

Hvers vegna ær Madur að prófa sig, og taka sig í Vakt
so næfæmlega, þa hann brýkar þetta Sacrament?

Því þess Misbrúkan með Överdugleika, orðsaks-
ar þann eyliða Dáða, í stáðinn þess eyliða Elfs og
Sáluhíalpar. 1. Cor. 11. 29. Því að hver hann er
og dregi Överdugi, sá er og dregi fíalsum sér Dvin,
með

med því þá giörði ecki Greinarmun ær Drottins Lífama.
Er nockur Radur verdugur ad medtaka þessa Himnestu
Mæltíð?

Ef Verdugleikinn væri innifalinn i fullkomnu
Sakleysis Standi, edur skyldi hann vera af siðals-
um ofis til, þá findist einginn i þessu Líf verdugur
þar til; Enn nu eru (so sem Guds Ord seigia) þeir
verdugir og hæfir þar til, sem med einu riett audmís-
uku Hiarta (sem laangar þar estir, og er ydrandi,
hreinskilid, og Alvörugiesid), leita Raðar alleina
fyrir Tröna ær Jesum Christum, æn allrar siðs-
ar Forþienustu. Þvi er raðlegt Ungurfullum og
freistudum Sælum, sier til Ervarstyrkingar, ad
bröfka þetta Sacrament þa hid allra fyrsta, þeg-
ar þær i andlegu Bolædi sinna sig siðalsfar þar til
allra overdugastar. Matth. 9. 12. 13.

Hvernig verði þa þetta Sacrament verduglega medtætid?

Ad fasta og siglifikamlega þar til ad brö, er ad
sonu good ytri Siðsemi. etc. les Fræd.

Er það endilega naudsþælegt ad tilreida sig med Gostu?

Ecki hefur Gud skilad það, og ecki er nockur Sk-
uldbundinn til þess sem það kann eigi ad þola, enu
það er ein falleg utvortis Siðsemi, og þienar hia
nockrum til þess meiri Gudræknis Uppörvunar.

Hver ær ad vera Hegdan eins Christins Mæls i og við
Lífkun þessa H. Sacramentis?

Radur skal, med audmiukri Lotning, setia sier fyr-
ir Siðonir Heilagleika þess mikla Guds, og hannis
omæl-anlega Elsku til Mannkænsins; hafi ær ad við-
urfierma sinn Overdugleika, sinna öllu Sinni og

Hug-

Hugferdi frá Jarðneskum Slutum, upplýsta síni
Sálu til Guds, yfirvega Christi Þínu og Dau-
da, og þá Fridþæging sem hann gjörði þar með,
láta sig længa eftir nækvæmri Sammeningu við
hann, og niðtaf: so Sacramentid í Bæn og Erv,
med Audnipt, Fagnandi og Þackfargjörd.

Hvernig ær ein Christn Madur að hafa sér eftir það
hann hefur medtekið þessa Heilugu Kvöldmæltid?

Hann skal eigi alleina einn edur sáa Daga, heldur
ur sífældt, innulega, og nækvæmlega hallda sér til
sins Sælar Bræðguma, þacka honum og veigsa-
ma hann af öllu Mægl, fyrir þessa stóru Mæd,
sem hann hefur honum veitta, og taka Bæta ær þess
irri sömu, að hann falli eigi ur heimi; uppræða siar-
lsann sig í Ervni, Bænni og Rærlækanum,
forakta Bræddina, láta sig ær meir og meir læn-
ga eftir sínum Jesu, kunnigjora hanss Dauda
med Ordum og Verkum, deyða og drepa Synds-
ena í Krafti hanss Dauda, kveppast eftir að láta sér
fræmfara í því gooda, því framar sem það hefur
verið forðominad, filgia Jesu sívælega eftir ær þeim
þraungva Beignum, og audsýna sig so í daglegri
Endurnijan allt til Efilofs, að vera ein lifandi Lim
æ Jesu Lifama 2. Cor. 5. 15. 1. Pet. 2. 24. Gal. 2. 20.

Kan þu Mænestia að vera viss um, að deya Sæluþjálp-
lega, sem so trvir og lifir í Sæmselagi med Jesu?

Jai, sai Madur er vissulega Guds Barn og
Erfingi Sammaris.

* * * *

Eins Riets Ervads Christins Manns
MORGUN BREN.

SÞu eyðlifi og almáttugi Gud, myrkunsa-
mi, elskulegi, himneski Fadir! Eg þrjá þig
á þessari Morgun-Stundu af þínu Sál
og Anda fyrir þad, að þu í Myrkum þessrar um-
lidinnar Nátur hefur verið Sool og Skjöldur yfir
míer, og svoð allri Hættu og Ekáða frá Sálu
minni og Líkama. Læt mig nú framveigis á þess-
um Deigi og alla Tíma sína þína Födurlega
Blessan, Hjalp og Adstod, á öllum mínum Beg-
um, og í öllum mínum Aðhafnum! Frelsa þu mína
aumu Sál frá Freistingu, Líkama minn frá
Sivkðoomi, Auga mitt frá Græti og minn Foot
frá Hrosunni. En sökum þess, að Syndin er þad
versta, þa veit míer Styrk, O Gud! umfram alla
Hlutu að standa henni á mooti fyrir Kraft Ervar-
innar; Læt þína Hónd vera yfir míer, þinn Anda
í míer, og þinn Frid allt í Friðgum mig. Lættu mig
eðli lífa hialfum míer, heildur í Guds Sonar Erv,
so að eg í öllum mínum Paunkum, Orðum og
Verkum kummi að þoknast þier, og meigi í allskonar
tilfallandi Næyd sína Aðhaf hial þier með míns-
um Bænum. O þu hjartekjæri æðrúðlegi Fadir!
fyrirgiefdu míer af Náð þíni, fyrir sakir Jesu Ch-
risti, allt hvað eg hefi hingað til giörðt þier á mooti,
og gief mér framveigis Náð til að betra mitt synd-
samlegt Lífsemi, með sannri Endurnijungu, eftir
þinni Mínd, so að míns Jesu höggværa, audmi-
ðla

vaka, elsskulega og hreina Lunderni-meigi ætíð meir
 og meir síðast í allri míni Umgeimni. O Himneske
 Fadir! Bidhaltu þínum trwada Sofandi hiet
 ær Jorðuñi, og lauttu hann fara dagvaxandi fyrir
 Aftur-hvart þeirra Syndugu. Blessa þu Konungs-
 in og hans Drott. Veittu Stork til Eflingar almennis-
 legum Gagnsemdum, gior Jordina arvaxarsama,
 vaxdveittu oss fræa Land-Plögum, gior þu vel við
 mína Bini og Vettingia, veittu Forsergun þeim
 Gættæku, hugvaladu ellum Angraadum og Sorg-
 vltinum, fjerdeilis þeim sem liggja fyrir Daudar-
 um, og að síðustu þv mig síðastan ær fjerhverium
 Deigi undir Saaluhiaalplegan Afgaang, og Dyr-
 darfulla Upprisu. Amen.

KVOLLD BRET.

Du himneski Fadir! ær þessari Kvold.
 Etundu beigi eg aftur mín Knie fyrir þí-
 nu allra heilagasta Augliti, og með Þack-
 læti endurminnist þeirrar miklu Náðar og marg-
 foldu Belgiorninga sem eg æn allrar mínar For-
 þienustu þessi odlast af þier ær þessum Deigi. O
 Drottinn! Hwad er Madurinn þess, að þu minnist
 hanns? Og hvad er fjerdeilis eg overdugur Synd-
 ari, að þu soleidis daglega hellir yfir mig þínum
 Belgiorningum! Eg er sahsærdur um það í mínu
 Hiarta, að ef þu villdir handla við mig eftir mín-
 um Syndum og betala mér eftir mínum Misgæ-
 rdum, þá kyni eg ekki annars að vanta, en að utkast-
 ast frá þínu Augliti í þau ystu Myrkur og eolisa

Moot þeirra Fordæmdu: Já, ef þu villdir einasta
 tilreikna mier Syndir þessa unilidna Dags, i Pau-
 nkum, Ordum og Verkum mooti þier, mier siatls-
 um, og minnam Naunga, þa kyni eg ecki ad soara
 þier einu Ordi til Pusund. Hafi eg i Dag frijast fra
 mootviliugum Zilgyrnis Syndumog Andvaralep-
 si, þa tilreikna eg það eingvænveigiñ miñi fordíar-
 adri Mætturu, heildur alleina þíni Mæd sem nu
 tiptar og vardveitir. Af þeirri somu þíni Dsforsskull-
 dadri Siæðstunæ Uppspretru hafi eg og so i Dag
 uppausid otelianliga líkamlega Belgjörninga, sier-
 deilis Heilsu, Frid, naudfontlegt Upphellði, og Fress-
 un fra morgum Oluckulegum Slisum, sem marg-
 an kañ ad hafa hendi þessa Dag i Heiminum, og
 mig hefði líka eins gietad fyrir hitt, ef þijn Fodur-
 leg Zilfioon hefði ecki verid yfir mier, og afstijrt fra
 mier öllu Bondu. Nu, miñ Gud! eg hafi reynt þijna
 Tröfæsti i Pusund saldañ Mæta, og því skalt þu
 alleina vera frastveigis Althvarf, Biarg og fasta
 Slot mijns Hiarta. Vardveittu mig nu, O Gud!
 æ þessari Mootu fra öllum Hæfka og Skada bæði
 til Viss og Sælar. Lat mig hvílast undir Skugga
 þinna Bængia til Hressingar mijnum Lífama, og
 vek mig upp astur æ Morgun heilann og hraustan
 til minnar Þoonustu. O Gud! hvert heildur eg
 ses edur vafi, já, hvert eg lífi eda dey, þa lat mig ve-
 ra þinn, og halda mier æfinlega fast við þig með Ef-
 tirlaungun minnar Sælar. Þu ert mier betri en
 allir Slutir, og nær eg hafi þig ad eins, þa heyrði eg
 hvert

hverfi um Himin nie Jörd, og þó mitt Þið og Sál
 vanmegnist, þá ertu alltið mitt Híartans Traust
 og Hlutfífti æfinlega. **E** Drottín! Láttu þvi allðs
 reigi þína Náðar Sool undirganga yfir mier.
 Láttu hana ætíð upplýsa mitt mikva Híarta, ver-
 ma mitt Iskallda Híarta, mykia mitt harða Híar-
 ta, og uppvefja mitt trega Híarta. **O** Sætasti Je-
 su! Látt þu mig óastartanlega vera þier innlýfadañ
 fyrir eina lífandi Trú, og af þínum Krossi ódlast
 Kraft til að þreingja mier í gíegnum þann þraung-
 va Bæ og það micoa Þort. Nu, minn Gud! eg
 vona að þig, þírgiesdu mig ekki, nie heldur nokurn
 af mínum að þessari Móttu. Látt allðreigi þíns
 Orðs Líofsastíaka burt flýtiast frá oss. Halltu Þí-
 irvöldinu við Makt, þvi þu hefur það stíassur til-
 fíckad, so að vier meigum lífa roolega undir þvi í
 þínum Otta. Afstíur náðarsamlega frá þessu Lán-
 di Stríði, Drepsótt, Þwngri, Þírtíð, og öllum
 velforþientum Þlærgum. Enn þinni Blessan til
 vor alla vora Lífsdaga. Að síðurstu láttu oss fá
 farsælann Dauda, og eftir Daudann eyliísa Róo
 og Hvíld í Faðni Abrahams. Amen.

BEÐNIN FYRIR ÞÁ SEM

Ganga til Heilags Sacramentis.

BEÐN AÐUR NAÐUR

Skriftast.

E G aum syndug Mañestía, þíem nu í Dag
 minn Drottinn fyrir þitt Náðar Auglit,
 hláðinn með stóorum Syndum, sem yfir-

ganga mitt Hofud. Eg iæta að eg hefi syndgað í
 Himnin og spær þier. Eg er sá frávillti Saut-
 ur, Fiindi Þeningur og Tapadur Sonur, sem vót-
 soað hefi þeirri goodu Arfskeldinni. Eg stíelf og
 tytra, eg hrædist þín Dóom, eg ettafst Straff Syn-
 ana sem er eylið Daudi, eg fviindi fyrir því að dena,
 enn eg skantast minn að lifa. Hvað skal eg tilgjöra?
 Eg flú til þíin Drottinn minn og Gud minn! að-
 einn Dóomurinn yfir mig fellur, því þu rekur aung-
 vann stæ þier er til þíin Kiemur: Þu hefur sett Þó-
 ran þeim Synðugu, og hefur sendt þína Þienara
 að boda öllum Sannýðeandi Synðanna Þeirra
 giefning; því aðforma eg nú með þinni Náð, að
 skriftast og iæta minnar Synðir fyrir þínum Þi-
 enara. Drottinn Gud minn, uppvef mitt Hiarta
 til samrar Þorumar. Þu allistur einasta Hiartans
 Þanka; Gief miet andmíroft Hiarta í Jartning-
 unni, stöðfasta Trú í Aþeyrslu heilagra Ammin-
 gar og Aflausnar, aðgiætið Hiarta í Eftirtekt og A-
 vextinum framveigis. O Jesu! gief að þessi Dag-
 se einn Þorumar Dagur og Lúfernisins Þetrunar
 Dagur, Já, einn heilagur Dagur. Sieu nú Syn-
 ðir minnar drectar í Háfins Dívopi þíins Heilaga
 Bloods, hveriu eg og fullkomlega trúi. So gief eg
 og fel mig og mitt þetta Afform þier, minn Jesu, til
 Sæluhiðanplegra Urræða og æflegustu Endaþef-
 tar, í þínu Náfni og Náðar Trausti, AMEN.

VENGETTIR AFPAUSENNA.

Þáttir giori eg þier minn himnest í Hiartans Fad-
 ir, fyrir þa Náð er þu miet í Náfni míns Lauf

nara Jesu Christi hefur nu að þessari Stundu veitt,
þar þu hefur leisti Fjötur minna Synda, og Fagad
mijn Syndar-Saur, huggad og glætt mitt Hiarta
med heilagri Afslausn og Bóðan Syndanna Fyrir
gefningar, fyrir Munn þínn þienara. Drottinn
minn! gief þu mjer þig hier eftir að þessu, hiartanle-
ga elska, og þessu þínum. Send mjer Náð þíns hei-
laga Anda að eg hallda kunni það eg lofadi i míni
Fæðningu, mig við Syndunum fæðingis að stíga,
og i Endurnijung Þessdaganna að ganga, so eg efi
þessdagsamlega Syndirnar driegi, og þó eg synd-
gi (því þar er eingian sem ei syndgi) þá gief mjer af
Syndunum upp að rísa, og að eg minnist, að Dóid-
urfvæmlegt sé það, að afklæðast þeim fagra Ríetti.
Ietisins Skerda Jesu Ríettlætis, og iklæðast of-
ur svört dögum Syndanna. Gligum. Drottinn
minn! stíorna mjer i Dag og alla Þíma til alls
Góðs, og med þessum Þænka vil eg nu i Dag þig-
gia og medtaka Drottins Kvöldmæltíð. Gud
mín uppfylli mínna Náðsyn eftir sínum Þírd-
ar Ríksdóm i Christo Jesu, Amen.

ÞEN FURR SACRAMENT- IS MEDTÆKNING.

S Herra Jesu Christe Brunn allrar Náð-
ar, þu Hugfölsun þeirra þyrstu og læfn-
ing þeirra fírfu! hiartanleg var þín El-
ska, þá þu uthelltir þínu heilaga Bloodi til Fömr-
ar og Forlífunar fyrir vorar Syndir, og i Míning
þinnar Þínu innsettir það heilaga Sacramentum

Þíns Lífama og Bloods, sem er Innsigli, og so sem þíin eiginn Handskrift þíins Náðar Sáttmála! Þetta er sú lifandi Ódauðleikans Fæða Sálarinnar, sú dýrmæta Kræsinginn öllum Hlutum sätari, þad seita Giestabodid; hier til kángar nú mína Sátt og hvógrar, en (Gud náði!) eg em breiskur, eg em Overdugur, eg giet ei gróatid míinar Syndir, sem eg villdi og ætti, Ervinner veif og Ástundanið til þess Gooda dæpur, Hiartad er fullt med saurugar Hugrenningar, þetta jacta eg, O Drottinn! læt nú þíinn Kraft vera í míer breiskum máttugann. Lætt þíinn Heilaga Anda upplíffa Hiarta mitt, og giora þad brennandi, so eg medtaki nú þitt Sacramentum ecki Overduglega míer til Dooms Afellis, heildur verduglega míer til Sáluhálspar. Gíor mig einn sannann Jóhannem sem med Ervinni nú hvíli á þíinu Bríðosti, og þadann vestwogi Sátleika þíinnar Huggunar, Vijsdooms og Stirkleika, að eg verði þíinn ágíinn Limur. Síe þitt Heilaga Sacramentum; Herra Jesu! míer eitt Merki og Teikn allrar Blessunar og Farsældar, læt mig af þessu Merki ráða og dæma alla míina Belferd. Sel eg mig nú, mín Herra Jesu, blessudum Biargstorum þíísa Blood-Anda. Opna míer þær Bloods fogru Náðar Dyr þíínar Síjdu, einkum í Andlætti míjnu, so eg mátti ingaanga um Port þeirrar himnessu Jerusalem. Hier um bænhæyr mig mín Herra Jesu! fyrir þíins heilaga Náfnas Sakir, Amen.

VEN EZIN MEDTAK

SAC

SACRAMENTUM.

S Of og Heidur sie þier, miñ lívsi Laufnari
 Jesu Christe! sýrir þad, ad þu hefur nu
 lættid mig verða hlutakara þijns sæta Si-
 stabods, i hverju þu saddir minna Saal, og endur-
 nærdir mitt Hiarta: Nu er eg orðin þitt Barn,
 Broodir og Værisveir, gíori mier nu eingiñ hier eft-
 ir Ónaad, hverfi Daudi, Ósfull nie Helvíti, et
 Hóld edur Heimur, þvi eg ber Míning Blood-ben-
 ia minns Jesu i minnu Hiarta. Í þessum Styrk-
 leika vil eg gaanga gíegnum alla Hórmung, og síals-
 añ Dauda, til Fíallfins Drottins, til Borgara-
 fíaps þeirra Heilogu. Drottin Jesu! gíef mier þi-
 er eftir nu so ad lífa, ad æ mier síalust þad sagra Br-
 yðdar Skart þijns Ríettíætis, og þær sagurblooma-
 yðu Rósfir og Líttur goodra Dýgða. Læt mig
 Syndirnar frámveigis fordast, sem Hoggorm.

Gemm mig frá öllu illu, og helga mig i þínum Sa-
 nleika, þijn Orð eru Sanleikur, so eg um síðir mæt-
 ti vera sem þu ert, með Góðurnum og þier, og með
 Heilogum Anda, svo sem þið erud eitt, og þetta allt
 síenu og veri Amen, Í Jesu Nafni, Amen. Í
 Nafni Góðar og Sonar, og Heilags Anda, Amen.

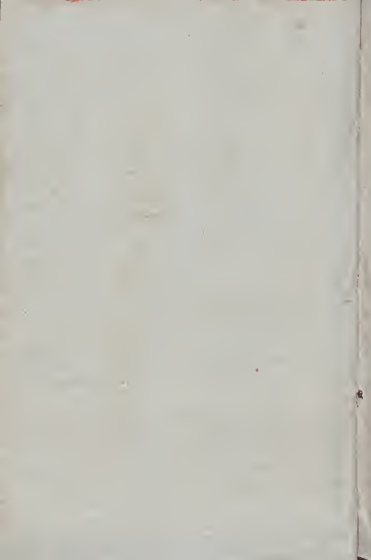
BÆNI UM GÓÐDANNI AFBAÞig.

A Þmaattúge engliði mýskunfami Gud og Fad-
 ir vors Drottins Jesu Christi, þu sent
 Mánsins Eins og Saalu myndadir, og læt
 Mániñ astur i burru deya, og til sínar Móður

Gardarinnar ástur hverfa. Eg aum sonduð Mañ-
 estia veit, að eg ætí birtu að deya, og Þeg alls
 Holldis gaanga, við Vini og Þerollid skila, en Þiz
 mi og Mañti miñs Dauda er mier huliñ; þar fyrir
 bið eg: Upplijð mig, Drottinn, með þínum Heila-
 ga Anda, að eg kuni mig þristilega hier til að bræða,
 svo eg mætti deya riectlastra Mañia Dauda: Upplijð
 miñn Augu, so eg sofni ekki i Daudanum. Gief
 mier hæga og sæluga Dauda Stund. Gief að
 miñn Utsot verðe farfæl, fyrir Dauda miñs Dro-
 ttins Jesu. Endurnær miñna Sæl með Holldi
 og Bloodi miñs Drottins Jesu. O þu Heilagi
 Andi! miñ og sésa alla Dgu og Ofbød Daudans,
 með þínum Sætleika, og Miñing Christi Bloods.
 Sveita. Drottinn, eg bið þíns Hjalpræðis sem
 Jacob. Lat migi Þride fara, sem Simeonem.
 Opna mier Himininn, sem Stephanó. Lat mig
 oblast Riectlætisins Coronu, sem Paulum. O Je-
 su! opna þær Bloodfögru Dyr þínar Síðu miñi
 Sælu i Andlátinu. Gief mier Þyrirheit um Þa-
 radijs, sem Ræningianum. Lat þína Eingla flyta
 miñna Sæl i Fadn Abrahamis, sem Pazarí.
 Lat mitt síðarsta Ord verða sem þitt ætí Kross-
 inum, so eg eilíflega Sæluhoolpen verða
 mætti, A M E N.

NB. Hóad misþrentast hefur, so Þristoon fínist i þessu
 Rveri, þad ætí að leibriettast eftir Rætleikans Þobordi
 og riectum Skilningi ætí þeim saña Þristuðoomi.

1800

1800

1800

